

د تحقیق په رڼا کېنې د راغلي لیکونو
د ټولنو نه غټه خوښې د محقق لیک نيسي
ده. د هغه رويه (Approach) صحیح او د
تحقیق هدف او مقصد یې مثبت ده.
وکیل شاه په تحقیق کېنې د نیمگړتیا او
د ناپوره خبرې قائل نه ده، خپله نظریه او
نکته یې په اعتماد وړاندې کوي خو د
خپلې زیر تحقیق نکتي، نظريې، او
مسئلي په سلسله کې د ترلاسه شوي
معلوماتو د وړاندې کوولو نه پس کم او
زیات د خپل هر تحقیقي لیک په ختمېدو
په دغې موضوع د مزید لټون، ذمه واري
د لوستونکو په غاړه کوي. د دې هر څه په
رڼا کېنې زه به په ډاډ ونه لې شم چې میان
وکیل شاه فقیر خېل د روان وخت د خپلو
همخولو په ډله کېنې د تحقیق د شعبي یو
مثبت فکړه محقق او د هغه کتاب د
تحقیق په رڼا کېنې د خپل نوعیت یو
معلوماتي کتاب ده.

پروفیسر ډاکټر محمد همايون هما
هسکه مېنه، شېخ ملتون، مردان

چاپځی: دانش کتابتون، قصه خوانی بازار، پېښور، تلیفون: ۲۵۶۴۵۱۳

د تحقیق په رڼا کېښي

میان وکیل شاه فقیر خیل

ٲول حقونہ ٲيكوني ٲي

ٲکتاب نوم _____ ٲتحقيق ٲه رنیا کبني

ٲيكوني _____ مياں وکیل شاه فقير خيل

ٲچاپ کال _____ ٲ٢٠٠٢

کتابت _____ محمد رسول ٲيتو اکبري

ٲچاپ خاے _____

ٲيه (٦٠) روٲي

ناشر _____ سيد طاهر شاه ، محمد آصف

سلامت شاه

تروٺے

دخپلے مورپلارپه نوم
په گورځي نورشه
دچاپه د عاگانوچي ره د
دنياپه لتون يم

مياک وکيل شاه فقير خجل

شماره	نمبر	عنوان
۱	۶	۱- د تحقیق په رڼا کې - یو عمومي تاثر او نورې خبرې ډاکټر محمد هاديون همد
۲	۲۲	۲- د کورنۍ د الف نامه او د هغې شرح
۳	۳۶	۳- د سعید خټک یو شعر
۴	۴۶	۴- صدیق څوک دے
۵	۶۵	۵- ابراهيم څوک دے
۶	۸۰	۶- نوم ورکے شاعر محمد سعید او د هغه قلمي اشار
۷	۹۶	۷- پښتو کې روحيه منظم طبي لغت
۸	۱۱۲	۸- خوشحال خان خټک او حکمت
۹	۱۳۸	۹- فقیر جمیل بېگ رجمال خان د شاعر په چټ
۱۰	۱۴۷	۱۰- په تحقیق کې د ماخذ اهمیت
۱۱	۱۶۰	۱۱- پښتو نثري ادب

د تحقیق په رڼا کېنې

یو عمومي تاش او نورې خبرې

زۀ د خپلې دایقي تجربې په رڼا کېنې وایم او ددې فن ما هرانو
 هم دا خبره ښه په وثوق سره کېږي ده چې تحقیق د ادب یو کوچنۍ
 شعبه او یوه ډېره کرانه لار ده په دې کې کوچنۍ لار د تګ وپاره
 ډېره لویه سینه او زړه چاودون غواړي کله ناکله یو محقق په
 مودو مودو دیوې نکتې په لټون وي او وخته وخت چې دیو اوږد
 مزل نه پس خپل ځان هغه ته نژدې وګڼي نو یو ناسایه دهغه
 د مفروضې په ضد دیوې نوې نکتې په انکشاف دهغه ټول
 نوري او شواهدون په اوبو لاهوشي او هغه چې د نوم ځای
 نه ورومې کام اخته وي په بېرته هم په هغه ځای ولاړ
 ښکاري نو ځکه نو د تحقیق دې کران کار ته هم هغه بنیاد مزره
 نیوې شي چې هرې ناشونې ته دوړاندې نه پدې وېنې ټوګه
 تیاروي د تحقیق دلارې خنداو ته زړه نه بايلي، د موصلي
 ځاوند وي او د تحقیق په لاره هر تیاره ګټه ته ښه په روڼ
 تښدي وړاندې کېږي. ما په خپل کتاب د تحقیق فن کېنې دا
 حقیقت په ګوته کړی دی چې د تحقیق د کار د کران والي سره

۱. ښځي يو ټکنیکي عمل هم دے د تحقیق کارهله کټور ثابتید
 شي چي دا عمل ددې دپاره د جوړولارو په رڼا کښي سرته
 ورسو شي ځکه چي د تحقیق اوانه په کوتلي دلیونو ،
 قلبي مسودو ، دستاويزاتو او په زړو چاپي موادو ولاړه
 وي دیو محقق د خپلي مطالعې په رڼا کښي د زړو نظریو
 رد مقصدوي هغه نوې نظریې وړاندې کول غواړي او
 ددې لارې د نوو لاروو دپاره دغورو فکر نوې نوې سکې
 را منځ ته کوي په څه موضوع یو تحقیقي کار پخړي هم قطعي
 او حتمي نه شي کیدل کیدے د تحقیق سره هېښه نوې مسې
 راپېدا کیږي او د زړو مسلو حل را اوجي د حل تحقیقي کار دماضي
 په خواله د مستقبل د تحقیق دپاره دیوې رابطي کار وکوي
 دمره اهم ټکنیکي کار که پخړي د تحقیقي رسمیاتو دیوړ کوونو
 نه بغير وکړ شي نو دا رنگ نور او تحقیقینو ته ددغې تحقیق
 د استناد دپاره اساسي ماخذونو ته په رسېدو کښي گرانې
 پېښېږي او یا ورته ښځي او نه رسي او په نتیجه کښي دغه
 تحقیقي کاوش یو بي اعتباره دستاوېز وگرځي -
 زموږ د پښتو په ادب کښي د تحقیق دلارې سواره
 ډېر لږ کسان دي او که چا په دې صنف کښي څه کار کړے دے
 نو دهغې ډېره لږه برخه د تحقیق د اصولو سره سمون خوري
 زموږ تحقیق کارانو د سرکاري ادارو د پښتني او د لاس انداد
 نه بغير په یو اچي سر او ښه په نېک نیتي د مقدار

په لحاظ ډېر درانه کارونه کړي دي. ټي شمېره ورک قلمي نسخې
 ټي مدون کړي او د پښتو ادبي تاريخ گڼي تياره کړونه ټي رڼا
 کړي دي نو کم اوزيات دغه ټول تحقيقي کاوشونه د تحقيق
 د پاره د ټاکلي شوي اصول او درسميا توپه کڼډه ډېره په
 گرانه پوره نځيري نوڅکه د عالي سطحي د تحقيق معيار سره
 سمون نه توري او په دغې لحاظ زموږ د پاره پرې کڼه تړل
 لوكوتي گرانه پرېوزي -

زموږ په تحقيقي ادب کڼي د داسې غېر معياري تحقيق کڼي
 مثالونه بيا موندل شي - زه دلته د دغې مثالونو د يو په يو
 ذکر په ځاي د دغې پخپله دا مجموعي تاثر وړاندې کووم چې
 په دغې تحقيقي کاوشونو کڼي ځنې خود وړاندې نه د يوې
 ټاکلي شوې مفروضې په بنياد په هر طريقه بڼه په منمنو
 بندي ډېر ځوانۍ نظريې رد مقصد وي په تحقيق کڼي دا رويه
 د دغې کار د بنيادي اصولو په ضد کڼل کڼي ځکه چې تحقيق
 د نيتونو تيرې نه مني - د تحقيق په لاره د ډېرو نظريو رد
 ځکه شجر ممنوعه نه ده، خود دې رد د پاره نېک نيتي بنيادي
 غوښتنه ده - دغه ترديدې نکتې که چرې د تحقيقي سفر
 په دوران کڼي په عمومي ډول منې ته راشي او د تحقيق د
 يو زوړ عمارت د پاره د نوې رڼې بنياد گرځي نو د ځه مصالحت
 کوشن له مخه دهغي نه ډډه د بنيادي اصولو خلاف خبر ده -
 په تحقيق کڼي دستاويزي ثبوت د اهميت وړ وي او عقلي

دلائل ثانوي درجه لري - که چرې د انصاف په نظر او وکتې شي او زموږ د راتلونکې تحقیقي او شونې د تحقیق د دغې بنیادي اصولو په رڼا کې او سنجولې شي نو په دغې پېمانه به زموږ د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري ثابت شي -

زموږ د پښتو د تحقیقي ادب یوه لویه برخه په روایتونو اړانته ده - په تحقیق کې د روایتونو، اهمیت په خپل ځان ځکه چې په اسلامي طریقه تحقیق کې د روایت د منلو د پاره کوم اصول منضبط کړي شوي دي هغه د مره کلک شور او دغه دي چې په هغې د عمل نه پس د تحقیق په نتیجه شک و شېې صحت گنجائش نه پاتې کېږي د حدیثونو په سنجولو او د روایتو کې د علم حدیث ما هرانو د روایت هم دغه پاڅنه اصول د نظردندې ساتلي دي، او د ثقه او مستند احادیثو یو لویه برخه یې راغونډه کړې ده چې د اسلامي فقه د پاره د ښادکار وړکوي نو که چرې په ادبي تحقیق کې د روایت د سنجولو هم دغه بنیاد او کړنلوی شي نو د تحقیق پرې معیاري کېږي هم او مستند کېدو پرې هم شي خو زموږ په تحقیقي ادب کې پکار راوستی روایتونه نه سندرې او نه تسلسل او دغې رویتي زموږ د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري کړې ده - د ډیو دیوانونو ترتیب و تدوین او بیان په هغې ښکېلې شوې مقدې د دغې رنگ مثالونه دي چې د تحقیق د اصولو په معیار د دغې اثار سنجول د وخت یو اهم ضرورت دی -

« پښتو د تحقيقي ادب » د دغې ښمگړې او ناپوره کارونو د سرته رسولو ، زموږ تحقيقي کارونه ، د تحقيق د عالمي اصولو په معيار د ښخولو او نوې تحقيق د معياري کوولو د پاره په انقلابي بنيادونو کار پر ضروري دے (و د دغې اهم کار د پاره ، د داسې زلمو ضرورت دے چې هغوي په يوه لېونی جذبې تحقيق د خپل ژوند مشن او گرځوي او د پښتو د فخر وړ قلمي تاريخ ، د پښتو شتمن کلاسيکي ادب او د دغې ادب ارزښتناک آثار ، دنيا ته په داسې ډول وړاندې کړي چې د تحقيق د منلي شوي اصولو په کنډه پوره کېدو په بنياد هرڅه او هرچاته قبول وي او د هغې په ښخولو خپل پر دو هېچاته د شک و شبهي گنجائش نه پيدا کېږي -

زمانه خيال ميان وکيل شاه فقير خپل هم دغه رنگ زلمو ځنې يو کېدے شي - مکه چې ما په (بتدا کښې ويلي دي چې تحقيق د پاره ، د زړه زور ، بنيادي شرط دے نو وکيل شاه لڅپه زلمه دے د هغه د تحقيقي کاوشونو نه (مدازه لگي چې د زړه زور چې هم ښه زيات دے او هغه دغه توانائي د تحقيق غوندې زړه ستړي کار ته په کومه لېونی جذبې وقف کړي ده هغه به په دغه ميدان کې د هغه د ناموري سبب او کړنې او دې سره سره به د تحقيقي کاوشونه د پښتو د معياري تحقيقي ادب هم شتمن کړي د هغه يو غټه نوي دا هم ده چې د خپل کول د نورو ليکونکو پشان دې په يو وخت د ادب په

شپاړلسو بېړيو پېښې ته د دې اړينې او په يوه ځله د تحقيق،
 تنقيد شاعري، افسانې او ډرامې په توري کښې يو کي ته
 وځي بېلگه د خپل طبيعي رجحان له مخه صرف د تحقيق ميدان
 نه وي کړې د دې د خپل ادبي ژوند د ابتداء نه هم په دغې
 صنف کښې ې خپلې هلې ځلې جاري ساتلي دي د خپل دغې ذهني
 استقامت په ډاډې په کال ۱۹۹۷ کښې د ميان محمد الله فقير خپل
 ديوان پرې د ژوند زمانه ې ۱۳۱۰ هـ نه ۱۳۹۴ هـ تر پنځه (۸۴)
 کړې ده مدون کړو او د تحقيق په اصولو پورې د خپلې يوې
 درې معلوما تي مقدمې سره چاپ کړو د ميان وکيل شاه دغه مقدمه
 که يو پله د ميان محمد الله د ژوند او کار په متله بنيادي معلوما
 فراهم کوي نو ور سره د هغه دوختونو په هغې پېښو هم رڼا
 غوره وي چې د لوستونکو د پاره ډېر زيات تاريخي ارزښت
 لري -

په روانو وختونو کښې د علم و فن حدونه ، د انساني فکر
 امکانې بورجونو ته رسېدلي دي او بيا په هغې کښې د هر علم
 او فن د مره کښې شعبي او د هغې دومره ې شمېره برخې جوړې
 شوې دي چې په مجموعي توگه په يو علم او فن درې ډېرې کار
 ممکن شوي نه . د علم و فن د دغې خورو ورو دا ټول له مخه ،
 تخميس د فن صبا دوختونو يو بنيادي ضرورت دې پوهه خلق
 يورون علم ، بيا په مجموعي توگه ټول فن ته د لاندې وتوپه کړي
 د کار د پاره د هغې يوه برخه خوښه کړي او په هغې کښې ټول علم

چڻي هلي ٺٺي جاري سائي ميان وکيل شاه فقير خيل د وخت په ډي
 ضرورت ډېر بڼه پوهه دے نو ځکه هغه د تحقيق و تدقيق په
 عمومي شعبه کېږي د ځان ډياره د خټکو په قامولي کېږي د خيل
 جدي انجمن ميان خيل بېگ (۱۰۲۳-۱۱۱۶ هـ) او د هغه کورنۍ پېچي په
 فقير خيل ميان کانو يادېږي د تاريخي او ادبي کارنامو په حقله د
 پلټنې او برسيرې خصوصي، ډېلي څانگه (SUB-BRANCH) نو بڼه کړې ده - د ميان حمد الله فقير خيل د ديوان، تدوين او په هغې
 مقدمه، د وکيل شاه د دغې رنگ د تحقيقي کاوش وړومبۍ نمونه ده
 او اوس د دے د تحقيق په رڼا کېږي د هغه يوداسې هغه ده چې دهغې
 په لسو ليکونو کې شپږ: مفهومونه د سعيد خټک يوشمېر، مديتو
 څوک دے، ابراهيم څوک دے، فقير خيل بېگ د شاعريه جث،
 خوشحال خان خټک او حکمت او په پښتو کې يوه نيلو مېلي لغت هم
 د هغه د خوښې د تحقيق د دغه ډېلي څانگې سره تعلق لري - ميان
 وکيل شاه په دې حقله زه ډېر خوش بخته ګڼم چې هغه د تحقيق
 د طبعي رجحان سره د پښتو د يوې درې علمي کورنۍ سره تړون لري
 او بيا هغه خپل ملاچستونه د يونسلي تڼا خرد احساس لاندې
 او د قام ولي په يوه پوښۍ جذبه د خپل قام د پياوړو مشرانو
 د تعارف او د هغوي د علمي او ادبي کارنامو لټون ته وقف
 کړي دي -

پکار داده چې د وکيل شاه د نظر لاندې تحقيقي هغه ډېره
 ډېراندې د نوښتونکو مخي ته راغلي وے، ځکه چې هغه د دې کتابت

شوي مسوده زما د تاثيراتو د پاره پوره يو كال آگاهو راكړي
 وه خو زه په دې دوران كې د خپلې يوې اوږدې ادبي تحقيقي
 منصوبې په تكميل كې بوخت وم او په منځ منځ كې ديك لوست
 څه نور هنكايي كارونه هم دا پېدا كېده نو ځكه ددې كتاب
 اشاعت په دې زما د تاثيراتو زما د خواشني په ضد د هسياريا
 په وجه د پيل شو، دا د وكيل شاه حوصله او په خپله دې درنه
 تحقيقي څه زما ديك اخستو پخه اراده بلكه فېصله وه چې هغه
 د خپل ناقلاړه خوږي او د حساس طبيعت باوجود - تر دې مره
 اوږدې مودې پورې سا راښكله او په يو برځور د اناه احترام ي
 بڼه زغم زما ليك ته انتظار وكړو - سره د دې هسياريا زه
 نه شم وېله چې زما دا تاريخي تاثيرات په دهغه ددې د مره
 ژور او په خوارۍ ديكې علمي او تحقيقي كاوش د پېژند كني
 او دهغه د مره اوږد انتظار څه حق ادا كړي او كه نه نو دا په
 يقين سره وېله شم چې زما دا نيمگړه شان يك به د تحقيق په
 ډگر دهغه د خوارۍ او د شواخون نه ډك زړه ستړي مزل يو
 بې پلوه مننه ضرور او منله شي -

د تحقيق په رڼا كې - كومه كتابت شوې مسوده ماته
 راكړې شوې ده په دې كې تردې وخته لس تحقيقي يگونه شامل
 دي په تحقيق كې د ماخذ اهميت د كرم داد الف نامه او دهغې
 شرح او د پښتو شري ادب په سرخطونو د درې عمومي موضوعاتو
 يگونه پرته لكه چې وړاندې ذكر وشو شپږ مضمونونه

د فقير خېل ميان کانو د علوي کورنۍ د خټې شاعرانو د ژوند د پلټنې او ادبي کارونو د توضيح او تشرېح د هغې سلسلې کړۍ دي چې د وکیل شاه د خپل ټبر د مشرانو په خپله د تحقيقي کارونو مرکز يې او بنيادي منکته وي -

د تحقيق په رڼا کېنې د يکونو په بنياد موږ د وکیل شاه په خپله بڼه په ډاډ وېله شو چې هغه د خپل کول په تحقيق کارانو کېنې يوداسې خواړې کېنې محقق دې چې د خپلې هرې تحقيقي هڅې دپاره ، د بنيادي معلوماتو راغونډولونه پس هغې ته په ډېر شواخون يو منطقي ترتيب ورکړي او بيا د دغې معلوماتو په ډاډ خپله تحقيقي مفروضه بڼه په پخو دليلونو او د دستاويزي حوالو په ذريعه يوداسې مثبت نتيجه ته اورسوي چې د هغې په منلو کېنې تر هغې هېڅ څه پاک نه ښکاري ترڅو چې د بل يو محقق له اړخه دهغه نه په زياتو پخو دليلونو او په مستند دستاويزي حوالو د هغې رد ممکن شوی نه وي -

د تحقيق په رڼا کېنې دا غونډه کړې شوې کم اوزيات بل يکونه وخت په وخت د پښتو په مجلو کېنې چاپ شوي دي او په دې کېنې د وړاندې شوې د تحقيقي نېټو په ضد تر اوسه هېڅ څه يک نه دې راغلي نو ځکه د وکیل شاه دغه څېړنې تر دې وختونو قطعي ثابته شوې دي - اوس ما په خيال نوم وړي شاعر محمد سعيد او د هغه قلبي آثار ، « سعيد خټک يو شعر - صديق شوک دے ابراهيم شوک دے او په پښتو کېنې يو ميس

منظوم طبي لغت دوکيل شاه داسې تحقيقي کاوشونه دي چې د مغزو
د اثبات او د ناوياته انکشافاتو په وجه د تحقيق په ډگر يو
تاريخي ارزښت لري -

انکشاف د نوو تحقيقي مغزو پېشکش، د هغې بيا په
منطقي ډول اثبات او د پخوانو تحقيق شوې نکو په حقله
د نوي تر لاسه شوي معلوماتو په رڼا کېې مدلل بحث او مثبت
نتيجه زما په خيال د تحقيقي کار بنيادي هدفونه دي - دوکيل
د اکو شش وي چې هغه د خپل تحقيق دپاره نوې نوې
مسئلي ولټوي - د تحقيق په بنياد د پخواني ادب تيار کونه
روښانه کړي او د کلاسيکي دور د نوم ورکو شاعرانو په
حقله د شوي تحقيقي کار په باب له نوې نکتې رامنځ ته
کړي -

د نظر لاندې کتاب کېې هغه په زړه ښخونده دي
وهلي بلکه ښه په شعوري ډول ئې د اکو شش کړي ده
چې د تحقيق په ډگر د ادبي انکشافاتو نوی ټيکي بل کړي
په دې لړ کېې هغه د ځنوزرو شاعرانو په حقله شوي تحقيق ته
به خپل کوشش تر لاسه کړي د نوي معلوماتو په رڼا کېې کلي دي -

د کريم داد الفنامه او د هغې شرح - د سرخط لاندې يک
په دې انکشاف اړونده دي چې د کريم داد ابن النون دروېزه د واصلته الحق
نومي الفنا ئې شارح حافظ عثمان نوميږي د چاپ په حقله ډېر نوي
تحقيق کاران د څه مصدقه معلوماتو په وړاندې کولو کېې پاتې

را غلي دي - زموږن زلمې محقق د زکړ شوې الف ناي د يوې
 خطي نسخې په بنياد ستايل شاعر په وروبي خلد مجهوليت د
 تير و نه په ژباړه کولو د اخون دروېزه د اولاد ځني ثابت کړي
 دے -

"د سعيد خټک يو شعر" د سرخط لاندې په خپل يک کښې
 وکيل شاه د پښتو د سترو تحقيقات کارا نو همېش خليل او صدوق الله
 رښتين دهغه د يو شعر نه اخذ کړې دا نتيجه چې په دې کښې د
 خوشحال بابا نه علاوه دهغه د زامنو ذکر دے نېغ په نېغه په
 رد کولو د قرآنونو نه دا ثابته کړې ده چې سعيد خټک د دې شعر

ه خان که اطلس د اشعارو اوډلي دي
 د دېو درېو وروڼو ټوټې هم ښکلي دي

په دويمه مصرعه کښې د خوشحال د وروڼو ذکر دے -
 دوکيل شاه په خيال د خان نه مراد که چېرې ښکاره ده خوشحال خان
 خټک دې چې د خپلې کورنۍ ټولو شاعرانو په خپل کلام کښې
 په خان ياد کړي دے نو په دويمه مصرعه کښې دهغه زامنو
 ته اشاره نه ده بلکه دا دهغه درې وروڼه ميان جميل بېگ ،
 شير خان او مير باز خان ياد کړي شوي دي - د ميان جميل بېگ
 نه پرته تر اوسه د خوشحال خان خټک د دوه نورو وروڼو د
 ادبي جنبيت په حقله څه دستاويزي ثبوت منځي ته نه دے
 راغلي نو زموږن د زلمې محقق قياس دهغه د دليلونو په رڼا
 کښې د يقين بريد ته ورنژدې شو دے او دا رنگ هغه په

دې ليک کښې د تحقيقاتو د سړوځه اصولونه څخه د زېږې نښې
په رديوه نوې نکتې را وړاندې کړې ده او دهغه دا نوې نکتې
خصوصاً د نوي شحال خان خټک د ورونيو مشر خان او مير باز خان د
شاعرانه حيثيت په حقله دهغه يقيني لېجه د تحقيقاتو کارانو د پاره
د غور و فکر نوې لارې پرانزي -

صديق ټوک دے، او ابراهيم ټوک دے - د يونونيست
دوه جدا جدا تحقيقي ليکونه دي زلمي محقق ددغې دواړو پخوانو
نوم وړکو شاعرانو د پېژندلو د پاره د تحقيقاتو يوشان تکنیک خپل
کړې دے - د صديق او ابراهيم په نومونو ددغې دواړو شاعرانو
د ژوند حالات او زمانه، د وختونو په تير وکښې ورک پاتې شوې
دي نو ځکه د پېژندلو تحقيقاتو کارانو دهغوي په حقله خپل ليکونه
د يو بل نه متضاد را ئې وړاندې کړې ده او په دوي کې يې يو
هم د څه کوتلې تحقيقات په رڼا کې ددغې شاعرانو د ځان
ځاين کړي او د قام قبيلې په حقله په يقين سره څه نه دي
وييلي وکيل شاه ورومې محقق دے چې د پرېه شوانخون او
د خپل قام ددغې دواړو شاعرانو د موندې د لټون په يوه جذباتي
هڅه دهغوي دکلام د داخلي شهادتونو په مټ د ځکه هغه ورته
هر څو د خپلې علمي ځاکساري په وجه حتمي او قطعي مته
وا ئې يوه کوتلې را ئې قائمه کړې ده او د ښه پخوانو ديونونو په
بنیادې دا ثابته کړې ده چې صديق او ابراهيم دهغه د حبس
مجدد ميان جيل بېگ زامن دي

د پښتو پوهې منظوم طبيعتي لغت د سرخط لاندې ليک کېږي دا
انکشاف شوې دې چې د هغه په لاس راغلي د مفردات افغاني
د ناپې نسخه د پښتو په ادبي تاريخ کېږي وروسته منظوم طبيعتي
لغت دې او دا لغت ميان تېمېل شاه فقير خېل تصنيف کړې دې
شوک چې د پښتو د يو صاحب ديوان شاعر ميان محمد الله فقير خېل
روغې دې -

نوم ورکې شاعر محمد سعيد او د هغه قلمي آثار، دا ليک خېل
ميان کونو د يو گمنام شاعر محمد سعيد (۱۲۶۳ هـ تا ۱۳۱۱ هـ) چې د مردان
د کاتنگ په علاقه کې د اوډيگرام نوي کلي اوسيدونکې و د ژوند
او کار په حقله يو ډېر معلوماتي مضمون دې، په خپل دې ليک
کېږي ميان وکيل شاه، دا انکشاف کړې دې چې ميان محمد سعيد ابک
خېل د خوشحال خان خټک نه پس د پښتو دويم شاعر دې چې منظومه
سفرنامه يې تصنيف کړې ده دا مضمون، د نوم ورکې شاعرانو د
د ټپون د جذبې او په هغوي دکار يوه ارزښتناکه نمونه ده.

د تحقيق په رڼا کېږي راغلي چې د کومو ليکونو ذکر او شو
په دغې هر يو کېږي د مخه نوې خبرې کوشش شوي دې اوڅه
دا سې نظريه مسئله او نکتې راوپانې کړې شوي ده چې په
هغې د مزید تحقيق امکانات شته دې - په کتاب کېږي ځنې
دا سې ليکونه هم شته د ذکر شوي مضمونونو د عمومي مزاج، او
رنگ نه قدرې بدل ښکاري - په دا سې نمونه ليکونو کېږي د
پښتو نثري ادب د موضوع په اعتبار او معلوماتي ليک دې

نوراندازې تدریسي دے . د موضوع د غوښتنې له مخه د معلوما
په پېښکښ کېنې قدرې تفصیل او د خوشحال خان خټک نه پس
د جدید دور د مشر په زکریه دایک نورهم وقیع شوی و .
په تحقیق کېنې د ماخذ اهمیت د ناڅې مفهوم کېنې د تحقیق
د فن دیو بنیادي توکي په حقله په دغې موضوع ښکلي شوي
کتابونه چېرې معلوماتي خبرې راټولې کړې شوي دي ددې لیک
نه اندازې لگي چې وکیل شاه د تحقیق د فني غوښتنو څنې پخپله
هم ښه خبر دے او غواړي چې د تحقیق دلارې نوي لاروي .
په دغې لارو د تګ نه وړاندې ددغې فن په ضرورتونو ځان
پوهه کړي .

خوشحال خان خټک او حکمت او فقیر جمیل بګ د شاعر په
حیثیت د تحقیق درنگ سره د موضوعاتي انداز لیکونه دي او په
دې کېنې د موضوع په مناسبت زموږ د پښتو د ادبي نړۍ د
دغې دواړو سترو سترو کار په خصوصي اړخونو چېرې اهرم او
بنیادي معلومات وړاندې شوي دي ، د میان جمیل بګ په
حقله یکلې شوی مفهوم کېنې زموږ ددغې څې غورځ پاتې
شوي شخصیت په ادبي اړخ د وړاندې کار د پاره چېرې اهرم مواد
بیا موندل شي .

اوس یو څو خبرې ددې تحقیقي لیکونو د ژبې په حقله او بیا
به دهغې په رڼا کېنې د وکیل شاه د بیان د اسلوب د قدر وولو
کوښښ کوو . د تحقیقي لیکونو د پاره د بیان اسانه ، د شاعرانه

اڀرو پڄم نه عاري ٿي به اود معلوماتو د پيشڪش پرام راست طريقي
 ضروري وي. د تحقيق ٿي به رنگين بياني نه رنجي اونه شاعراڻه
 صنعتون پاسته داره وي حڪم چي داسي وڌڻي دو معنويت او
 صنعت گري د تحقيق مقصد ته په رسيد و کني گران و لے پيدا
 کوي او اهدافي گڏوڏ يا پس منظر ته لار شي نو حڪم د تحقيقي
 نوعيت هغه يکونه زيات اڻ ٿي وي چي په کني په ٿي به د
 لوستونکو د مرعوب کوڙو په ڄاڻ تحقيق ته پا ملرنه شو چي
 وي په تحقيق کني د ڄي تيق بنياڊي اهميت ضروري
 حڪم چي د محقق تذبذب دهغه په خيل کار د ڄي يقيني تاش
 ورکوي. البته په تحقيق کني د هم چوما ديگر نيست په شان
 فرعون رنگه دعوي او يوه حڪمانه رويه هم د تحقيق په
 نتايجومني اڻ پرياسي. تحقيق کي هر حقو يوزر په سٽي
 او پيچيده عمل دے نو د تحقيق مواد د پيشڪش د پاره مناسب
 ليک ڊول (PROSE STYLE) ڄان ته يوه گرانه مسئلہ ده او
 ددني چل د لاندې کوڙو د پاره يوه اوڻده تجربہ ډيره ضروري
 ده -

ميان وکيل شاه فقير خيل زلمی دے، د تحقيق کي پڄم نه لار
 هغه ڄان ته پڄم نه موني کري ده په دني صنف کني د نوي
 نوي موضوعاتو په ډټون خيل تحقيق ته دخلقو د پام راگړولو
 شوق او جذبه لري. او ددې د پاره چي هغه کوم ليک ڊول
 خيل کي دے هغه ساده او روان دے او د وخت د ټپي د سره

په نور هم منډاو ساده شي - رموز د دې محقق د ليک بنيادي
 تکنیک د تمهيد طوالت د ځې په کښې هغه د يوې خبرې په
 تکرار او د يو تکي د مترادفاتو په پرله پسې راوستو د کوشش
 کوي چې د خپل تحقيق بنيادي نکتې د لوستونکو زړه او ذهن
 ته پرېسايي، کله ناکله د هغه د ليک په تکراري اسلوب د تکو
 په معنويت کښې فرق پېدا شي خو د تحقيقي نکتې د اهميت
 په وجه مفهوم يې بيا هم ذهن واخلې - د تحقيق په رڼا کښې
 د راغلي يکونو د ټولونه غټه خوبې د محقق نیک نيتي ده -
 د هغه رويه (approach) صحيح او د تحقيق هدف او مقصد
 يې مثبت دے - وکیل شاه په تحقيق کښې د نيمگړتيا او د
 ناپوړې خبرې قابل نه دے، خپله نظريه او نکتې ښه په
 اعتماد وړاندې کوي خو د خپلې ژرر تحقيق نکتې، نظر يې،
 او مسئلې په سلسله کښې د ترلاسه شوي معلوما تو د وړاندې
 کوولو نه پس کم اوزيات د خپل هر تحقيقي ليک په ختمېدو په
 دغې موضوع د مزید لټون، دمه واري د لوستونکو په غاړه
 کوي - د دې هر څه په رڼا کښې زه ښه په ډاډ وېلې شم چې
 ميان وکیل شاه فقير خېل دروان وخت د خپلو همغږيو په ډله کښې
 د تحقيق د شعبي يوشمېت فکره محقق او د هغه کتاب د تحقيق په رڼا
 کښې د خپل نوعيت يو معلوما تي کتاب دے -

پروفېسر ډاکټر محمد همايون همای

هسکه مينه شېخ ملتون - مردان

د کريم داد الف نامه او دهغي شرح

پښتو ادب کښې په مختلفو دورونو کښې لومړۍ لومړۍ عالمان شاعران محققين
مورخين تېر شوي او په دغه مختلفو دورونو کښې ځان له ستر مقامونو منځلي
په دغه دورونو کښې دويم دور دې چې په يولسمه او دولسمه صدۍ هجري
باندي محيط دې په دغه دويم دور کښې مونږ د دوو د لوسره مخامخ يوچړيوه
ډله دستر صوفي او پير بایزید روښان ده چې په روښاني ډله يادېږي او بله
ډله دانخوندان روښان او دهغه د پير سيد علي ترمذي ډله ده چې د روښاني ډلې
مخالفت کښې په وجود کښې راغله او داپه هغه وخت کښې جوړه
شوه چې هرکله ستر صوفي بایزید روښان دتموف طريقه وده
او وجود علمبردار جوړ شو او د روښاني تحریک بنیادې کېښو او
بيا ې دخپل نقيب العین سرگندولو دپاره په پښتو ژبه کښې خبرا لیا
نوې کتاب ولیکلو چې په هغې سره د پښتو په سیمه په دیني او
مذهبي حلقو کښې هلې ځلې او ډېرې پېدا شوې او پير روښان
پير تاریک نوم سره یاد کړې شو او ددې کتاب په زد کښې دویمې
ډلې ستر عالم انخوند دروېزه بابا د مخزن په نوم په پښتو کښې
کتاب ولیکلو او دغه دواړو کتابونو په پښتو ادب کښې لوړ مقام
روموندلو او په دغه دور کښې د پښتو نثري او منظوم ادب په

دريعه موږ د دين د مختلفو اړخونو او اصطلاحاتو نه متعارف شو
او د شريعت - طريقت - معرفت - قربت - وصلت - وحدت - سکونت
لارښودنه يې راته په خپله پښتو ژبه کښې اوکړه او پښتو ادب په
ديني او عرفاني لحاظ په دغه دور کښې وده اوکړه په دغه دور کښې
داخوند دروېزه زوے اخوند کریم دادهم لوی علميت او چشيت
لرو په ۹۶۵ هـ کښې زېږېدلی وو د خپل پندرتصنيفات او تاليفات
يې هم را جمع کړي او ورسره د خپلو ګڼو تصنيفاتو او تاليفاتو څو
هم ووپه ۱۰۷۲ هـ کښې شهيد کړی شو او په کابجو سوات کښې يې
مزار دے چې په شهيد بابا شهرت لري هسې خوددک د پرتصنيفات دي
چې په هغې کښې د دوي ديوان هم شامل دے خو په پښتو ادب کښې يې
"الف نامه" زيات شهرت سوندلې اخوند دروېزه بابا هم الف نامه
يکلي دغه شان د دوي په کورنۍ کښې مصطفي محمد او عبدالحليم
هم الف نامې يکلي خوددې ته ځکښې د الف نامو روښاني شاعرانو بنياد
اېښودے دے چې په هغې کښې دارزاني - مرزا انصاري - علي محمد
مخلص - دولت لواښي غوندې لوي لوي شاعران شامل دي -
اخوند کریم داد چې کومه الف نامه يکلی دا چې د مخزن سره يوځنې
کړې ده - د الف نامې په باره کښې د افغانستان سر محقق ګران او
محترم زلمي هېوادمل صېب په خپل کتاب "په هند کښې د پښتو ژبې
او ادبياتو دايجاد او ودې پړاو نه" په صفحه ۱۸۴ باندې
يکي -

په الف نامه کښې شاعر له خپل مشرېب سره سم د الف يا

هرتوري په يو بېټ يا پېتونو کښې تشرېح کوي د مروفو
دغه ډول اسرارو ته توجه لرل په ځينو مذهبي اورمړني
لارو کښې يو اصل گڼل کېږي -
د شمال په توگه مونږ ولته وکړيم د د الف نامه د بيلو بيلو خوځړنو
د يو يو شعر نمونه ورکړو - لکه
الف - اے طالبه الف يو کوره له فيمه
د دې دواړو معنی هيمه
ب وجود ظاهر په بي شته
عین هغه عکس هوئے شته
ت توحيد دې ته گوره
چې جيوه کا نور د لوده
ث ثبوت دے ذات دے
کل دا غېټ ثبوت دلات دے
دغه شان په دې حساب سره د هر حرف لاندې يو تفصيلي کلام
ليکلی شو دے د کړي مدام د الف ناهي شرح ليکلي شوې ده چې
د ربو کسان ليکلي يوه شرح د حاجي عبد الله قصوري - کلمات
الوافيات ده دويمه د حاجي بهادر کوهاقي مفتاح الدقائق ده
او درېيمه شرح د عثمان ده درې درېيمې شرح په پاړه کښې د
افغانستان سر محقق گران زلمي هېواد مل مېب د خپل کتاب "دهند
د کتابخانې پښتو خطي نسخې" په صفحه ۲۸۹ باندې د شرح مخزن
سرخ لاندې ې ليکي -

ددغي شرح په پيل كې د كړيېمدا د ۱۰۷۳ هـ ق مې د
الف نامه شرح را غلي او تر الف نامه روستو ې د مخزن
خني نورې كېنې شروع كوي دي د شرح په دې نسخه
كې د كړيېمدا د الف نامه د "ن" ترتيبې پورې را غلي ده
او نوره برخه ې د مخزن د نورو مطالبو شرح ده - شرح
په پارسي ده شرح په پيل كې كومې مقدمه نه لري چې
د شارح نوم ته دې اشاره په كېنې وي د نسخې په پاڼې كې
د عثمان نوم را غلي او ما په شك د شارح په توگه معرفي كړې
نو باوري پرې نه ټيږم -

او بيا ورپسې د دې كتاب په صفحه ۲۹۰ باندې هېواد مېلېكي -
موندنه د كړيېمدا د الف نامه دوه شرح نورې هم معلومې
دي چې دغه شرح مقدمه لري او شارحينو په مقدمه كې
خانونه معرفي كړي مگر په دې نسخه كې مقدمه نشته
او په پاڼې كې را غلي دي -

" (لهې توما قطنې محفوظ كن عثمان "

په همدې اساس ما د شارح په توگه معرفي كړې دے
نو باوري پرې نه ټيږم -

او بيا ې د دې عثمان باره كېنې د خپل بل يو كتاب چې د كړيېمدا
را غلي " په همدې كېنې د پښتو ژبې او ادبياتو ايجاد او ودې پړاونه
په صفحه ۱۹۵ باندې د عثمان د سرخط لاندې ليكلي
اروا ښاد قاضي محمد عمران خان تونكي (۱۹۲۹ - ۱۹۸۶ هـ)

په خطي مجموعه کښې د مخزن الاسلام يو شرح شته چې د
 شرح شارح په غالب گمان عثمان نوميږي او د شرح په
 پاڼې کښې راغلي «الهي توحافتي محفوظ کن عثمان»
 د شرح مخزن ددې نسخې خاوند قاضي محمد عمران خان
 د قاضي عمر خان بن عبدالحليم زوے دے او د عبدالحليم
 په زامنو کښې بيا دوه تنه ياد شوي چې يو عمران او بل عثمان
 د انوو وودالف نامې د شرح ياره کښې چې عثمان ليکلي متعلق د گران زلمي
 هېواد مل مېب ليکنه او تحقيق - د محترم هېواد مل مېب ددې ليک او
 تحقيق په مرسته کښې او په دنيا کښې ټولې چې څه ليکل وکړم
 او کېدے شي چې زما دغه ليکوسره نور نوي معلومات را برسيره شي.
 او د ليکل به هم ددغې شرح په دنيا کښې وي کومه شرح چې په رياست
 ټونک هندوستان کښې د قاضي محمد عمران خان په خطي مجموعه کښې
 هېواد مل مېب ليدلې کتې ده دا به د گران هېواد مل مېب د پاره د
 نوښتوالۍ باعث او گونجې چې دلته ده دا انکشاف وکړم چې کومه شرح
 دوي په رياست ټونک کښې ليدلې کتې او لا تر اوسه په دې سيمه
 چا سره معلومه نه ده هم دغه شرح د عثمان په قلبي شکل کښې سره
 د يو تفصيلي مقدمې د ماسره په خپله ذاتي کتابخانه کښې موجود ده.
 هېواد مل مېب وايي چې د ټونک د شرح نسخه مقدمه نه لري خو
 زما سره موجوده نسخه مقدمه لري خو دغه مقدمې يو څو
 پاڼې شلېدلې دي او د خوش قسمتي په دغه شلېدلې پاڼو کښې
 د مطلب «قد پانېې موجود دي په کومه سره چې مونږ پرې خپل مرام

تہ رسو اوداپہ ینہ ۱۰۱ سرہ وٹیلے شوچی ددی شرح شارح عثمان
دے اودگون سر تحقیق ہوادمل صہب ہفہ شک پہ یقین کنہی بد لوی
چی واقعی عثمان ددی شرح شارح دے ددی مقدی نہ بہ دلتہ کنہی
ہفہ اقتباس ہو جے او یکلو پہ کوم کنہی چی دوی یعنی حافظ عثمان
د شرح سبب بناقی چی ہفہ خٹہ اسباب دی چی دا شرح او یکلی شوہ
دوی یکی -

سید علی ترمذی قدس اللہ سرہ العزیز بانون حاجی الہدیت و یقین
السنن عارف باللہ درویشہ رسیدہ بود نور رحمت اللہ علیہ والین
با علم ربانی شہبازان مکان ینے تحقیق انون کریمہ الدلیہ الرحمۃ
رسیدہ است او بہ نور عالم وحدت معنی سی حرف را بر زبان افغانی
بیان کردہ و آن معنی ہما حقائق و معارف الہی بودند و آن حقائق
و معارف الہی روشن و واضح بہ طالبان حق نہ بودند پس
احتیاج بہ شرح ان معانی افتاد کہ معنی آن سی حرف واضح
در روشن شود بہ طالبان حق این یک سبب شرح شد و
دیگر سبب شرح این است کہ بسیار مومنان طالبان اثنان
و اس حق اند برائی آنکہ آن انسان و اس حق مارا بحق وصل
کنند و آن انسان و اس حق پوشیدہ است بحکم این حدیث
قدوسی اولیائی تحت قیائی لا یعرفہم غیرہی پس
تغنیف شد این شرح کہ پوشیدہ نیست پس بہر
کس کہ این شرح رسید و این شرح را از اول تا آخر در
مطالعہ آورد بہ کرامت مرات و پنجمہ در ان شرح است

دا ووهغه اقتباس د كوم نه چې معلوم شو چې حافظ عثمان د
 دې شرح شارح دے او هغه چې د شرح په آخر كېني «اللهي تو
 حافظي محفوظ محمد عثمان» كوم الفاظ ليكلي او گوان هېواد من صېب د
 دې الفاظو په رڼا كېني دے شارح ياده وي اوس نو د هر
 ورنه شوه چې نه يواځې په دې الفاظو ليكلو بلكه په دغه ذكر
 شوي د مقدي اقتباس نه نو بالكل ښكاره شوه چې عثمان دا
 شرح ليكلي - لكه چې مخكې ويلي شوي دي چې د كويچداد د
 الفنايي دوه شرحي نورې هم شوي دي چې نومونه كلمات الوافيات
 او مفتاح الدقائق دي نو دغه شان حافظ عثمان هم دې خپلې شرح
 ته نوم اېښود دے دلته به هغه اقتباس راواخلو په كوم كېني
 چې دې شرح ته نوم وركړے شوه دے دوي ليكي -

و نام نهاده شد اين شرح را شرح واصله الحق با مريدانكه
 حق سبحانه تعالى مطالعه كند اين كتاب او عمل كند اين كتاب را به
 سبب اين كتاب بخود وصل كند و من حق محو شدن شده است
 معني و بيمين دارد رسيدن بحق و وصل و قرب حق و قفا في الله بيمين
 معني است كه محو شدن شده است

ددې اقتباس نه معلومه شوه چې ددې شرح نوم "واصله الحق"
 دے ددې نه پس په دې مقدمه كېني ددې كتاب د ابوابو ذكر دے
 چې اول باب د علم توحيد دے او دغه شان ورپسې نور بابونه

بر ان عمل کرد و مداومت نمود بآن امید است از حق سبحانه
و تعالی که یوسیلہ این شرح ان طالب را بخو وصل کند به سبب
انکه وسیلہ بحق علم و عمل است پس سبب این شرح علم و عمل
حاصل کرده و وصل حق عبارت از کم شدن بشده در حق

و در حق سبب دیکو دادے چي په دي د خداے پاک پېنډ نه
او د حق رڼا وه او د اهل حق دې د پاره د عمل او د حق د پېژندلو
او غوښتونکو مومنانو انسانانو ته واضح شي او حق سره ملګري شي
او د دې شرح سبب هم دا وو چي د حق طالبان ته دا شرح او رسي
او نورو خلقو ته د هم د فائد او د عمل علم سبب او کونکي د مقدمه
د پره تفصيلي ده خو په دې مقدمه کې چي کوم اقتباس سره د
ګوان محترم زلمي هېواد مل صېب هغه شک چي عثمان شارح دے
او که نه په يقين کې بدله يي هغه به دلته راوېږي چي هغه
دا رنگه دے -

پس هرگاه که طالب حق و صل حق را عمل کرد به سبب مطالعہ بسیار
این شرح و سبب عمل این شرح این بنده دلیل را که از هستی
خود بریده است و به هستی حق پیوسته است و فاکپائی
دوستان خداست که مسمی است به حافظ عثمان غفر عنه بدعا یاد
کند که حق سبحانه تعالی از ورا فیض شود و بریدار خود مشرف کند

دي دمقدمي د طوالت په وجه دلته ځينې ماد مقدمې نه ځلئ په
ځانته هغه حصې او ليکلي دکومې نه چې نوښت معلومات موږ ته تر
لاسه کېږي او کېدای شي چې په دې مقدمه کې نور هم څه داسې
ويي نو تر کومه چې ما دا اوکتله نو نور په کېږي د شرح متعلق د
عثمان خپل خيالات يک دي ددې مقدمې نه پس د الف نامي شرح
شروع کېږي چې و بسم الله الرحمن الرحيم نه پس ليکي -

ای طالبه الفایو گوره له هیمه

شرح ای طالب حق اگر طالب حق صدقاً طریق طالب این است اول
وجود و ذات و صفات خود را بهم نفی کن و وجود صفات حق را
ثابت کن پس اذال وجود و ذات و تمم مخلوقات را نفی کن
وجود خدا را ثابت کن

دغه شان ددې شرح په پاڼې هم هغه الفاظ راغلي کوم چې محترم
ژلبي هېواد مل صېب په خپلو کتابونو کې ذکر کړي په دې مضمون کېږي
دا غلې ليکلي خود لته دغه آخريني اقتباس ليکم چې په کېږي حافظ
عثمان په دې شرح ختمېدو د لوستو خداي شکر ادا کړي -

الحمد لله على اتمام هذا دایماً بديوام الله تعالى والصلوة
على نبي محمد سيد العالمين صلوة مستمرة باستمرار الله تعالى
الهي تو حافظ محفوظ کن عثمان عثي را زدين غير حق
در هر دوسراي محرمت نبي محمد سيد الكل مع الكل صلى
عليه وسلم بعد و معلوم الله تعالى و معدور الله تعالى و

مجلسی تابعہ کذا للبتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب

با اختتام رسید قعام شد -

۱۱۱۔ قیاسِ مادّہ پہ دے وجہ درج کو چي محترم ھيواد مل
صِب کوم اقياس د تونکي نسخي نه درج کيے په هغي اويہ دې الفاظو
کني خه لږ ډېر فرق دے لکه په هغي کني تو حافظ محفوظ کن عثمان
ترا زديدن * درج دے اولته زما سره دسخي په آخر کني "دُتْرأ په
هائے عشی را زديدن دغه شان په هغي کني "دهر دوجان * يکلي
ويہ دي شخه کني "دهر دوسرائے * يک دے ۔

دغه شان د ڪتاب ٽيڪو ٻنٽه په هڻي نه ده يڪڻي او په دې نسخو ڪيئي
پتاريخ شهر شعبان روز جمعہ اين ڪتاب با ختم رسيد ليکلي شوه ٻي مياث
و ورتي معلوم ٿي ٿوڪال ٿي شوه ليکلي۔

په دې شرح کېږي د شپږو پاڼو اضافي يک هم شته چې د الف
نامي د شرح سره هم تعلق نه لري بلكه د الف نامي شرح چې ختمه شي
نود عبارت په تفصيل سره د بسم الله الرحمن الرحيم نه شروع کېږي
چې ددغې سونامه دا رسته ده -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پس ای غلام قادری اگر طالب سلسلہ عالیہ قادری بر مجاہدات شاقہ
انحضرت نگاہ کن و بر نکات ان حضرت کہ منزل آجیاستد کوشش
دل ما پیوستہ دار کہ انحضرت چہ میفرماید۔

اے غلام بر تو باد صدق و صفا اے این ہر دہنی بودند تقریب حق

سواء و تعالى مرترا هرگز میسر نمیشود ای غلام نفقه کن پس از آن
اعتراف کن از آنکه هر که عبادت هدائی عزوجل کند بغیر علم است
فساد بیشتر آزاں بود که سبب الملاح

د حافظ عثمان متعلق به مقدمه کتبی نوی معلومات نیسته چي
د د د کوم هائے دے خوگوان محترم زلمي هيواد مل ميب د خيل کتاب
” دهند د کتابخانه پښتو خطي نسخي ” او بل يو کتاب ” به هند کتبي د
پښتو ژبې او ادبياتو دا بچاد او ودي پراونه ” کتبي ليکلي چي اخوند
عثمان او اخوند عمران د اخوند عبد الحليم بن عبد الله بن اخوند دروېزه
اولاد کتبي دے او بيا د ا هم ليکلي چي په تېو نک کتبي د عثمان شرح مايلدي
کتبي او د ا شرح د اروا بناد قاضي محمد عمران تېو نکي په خطي مجموعه
کتبي پرتکه ده د غه محمد عمران د عثمان د خيل خاندان سره تېري او
وايي چي په دې نسبت سره عثمان زموږ د خاندان سره تعلق لري او
کړي دې دارنگه ملا وېږي - و نسخي خاوند د قاضي عرفان بن عمران
بن عبد الحليم زوی دے او د د غه عبد الحليم په زامنو کتبي دوه تنه
ياد شوي يو عمران او بل عثمان -

د دې بيان نه معلومېږي چي د عثمان متعلق معلومات نشته
چي د د د چا په اولاد کتبي دے خو که موږ دې اضافي عبارت ته غور
او کوو مو موږ خه ناخه اندازه لگول شو چي عثمان د چا په اولاد
کتبي دے دا خبره هم کول غواړم چي زه خه وایم د عثمان متعلق نو
دا زما خپل يو سوچ او تحقيق کېد ے شي دا خه ختې خبره نه ده کېد

شي چي غلط وي که مون پډي په دې يوه نیمه کوبنه سوچ او کړه
لکه چي وايي -

پس اسی غلام قادري اگر طالب سلسله عاليه قادريه بر مجاهدات شاکه
انحضرت نگاه کن

نوداسي معلومېږي چي عثمان هم د سلسله قادريه سره تعلق لري او
دغه شان اخوند دروېزه هم د تصوف په څلورو طريقو کښي د سلسله
قادريه سره تعلق لري لکه چي ارواښاد عبدالعليم اثر افغاني هېب
روحاني رابطه په صفحه ۵۱۳ د اخوند دروېزه په بيان کښي يکي
اخوند دروېزه د پير بابا عليه الرحمه د ښځې نه لاس نيوه
کړې ده چي بياروستو هغه ځي خپل خليفه او ماډون کړو
په څلورو طريقو يعني قادريه - سهرورديه - چشتيه او
کبرويه کښي اجازت ورکړې او په پنځمه طريقه شطاريه
کښي هم خليفه او مجاز کړې وو -

په دې اقتباس او د عثمان په اقتباس که غور وکړې شي نو داسي
معلومېږي چي عثمان د اخوند دروېزه بابا د طريقه قادريه سره تعلق
دهغوي په وجه ساقی - ولي چي زما په خيال د دې تعلق ساتلو
وجه د نيکه او نمسي ده او په دې وجه عثمان د خپل نيکه کړي د
د الف ناهي شرح يکي او زما د تحقيق يادې په دوسره د کسبي
محترم زلمي هېوادمل هېب هغه شک چي عثمان بن عبد الحليم بن عبد
اخوند دروېزه په اولاد کښي دے په يقين کښي بدلېږي او د قاضي

عمران خان ټولنکي دغه خبره رد کوي چې عثمان زمونږ په خاندان کې
 دے۔ وس ددې شرح باندې به لن لیکل وکړو۔ دا شرح په توره
 سیاهي په خه نښتلیک کې دېره ښکلي لیکل شوې ده او سره سیاهي
 هم په کې ځای په ځای استعمال شوې په دې شرح کې انونډ کړیداد
 په محقق سره یاد کړې دے او د الف ناسي د شعر نه مخکې ېې "قولم"
 الف ناسي په سره سیاهي لیکل او دغه شان ېې شرح په "ش" سره په سره
 سیاهي لیکل د پانوشمېر ېې ۱۸۰ دے په هر مخ ۳۱ کرښې لري ژبه پارسي
 ده کاغذ ېې د بل دے د شرح په ابتدا کې مقدمه ده او په آخر کې څه
 وضايف درج دي چې دا هم په دغه شېبې وضايفي پانوکښې یک دي۔
 ددې قول بحث خلاصه داده چې کومه شرح سر محقق گران زلي هېواد مل
 مېب په ریاست ټولنکې د قاضي عمران خان په خطي مجموعه کې لیدلې
 کتې او لا تر اوسه په دې سیمه معلومه شوې نه ده دغه شرح دراقم ش
 په قلبي شکل کې په کتابخانه کې موجود ده دا شرح مقفول مقدمه لري
 ددې مقدمې په رڼا کې مونږ دا وېیل شو چې عثمان ددې شرح شارح
 دے او عثمان انونډ دروپزه بابا په اولاد کې دے او د گوان هېواد مل مېب
 دورکړی شوي شجرې عثمان بن عبد الحليم بن عبد الله بن انونډ دروپزه
 مطابق ده نه چې د قاضي محمد عمران ټولنکي د خاندان سره تعلق لري
 په دې مقدمه کې عثمان ددې شرح نوم "واصله الحق" اېښودے دے دغه
 شان د کړیمداد الفنامه د عبد الله قصوري "کلمات الوافيات" د حاجي
 بهادر کوصافي "مفتاح الدقائق" او د عثمان "واصله الحق" په نومونو سر
 شرح معلومې شوې دا وو ددې شرح متعلق زما تحقیق چې ېې دخپل وندر

لوستونکوپه مخکنې وړاندې کړو چې د محققینو د پاره د تحقیق موجب او گرځي -

کتابونه

- ۱- عثمان د اصله الحق شرح الف تامة کړیږد د قلبي نسخه د میان وکیل شاه فقیر خېل په کتابخانه کېږي -
- ۲- هېواد مل زلمي دهند د کتابخانو د پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي کابل ۱۳۷۴ هـ ش -
- ۳- هېواد مل زلمي په هند کېږي د پښتو ژبې او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاوونه لاهور ۱۳۷۳ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو غزل پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۸
- ۵- اخوند دروېزه مخزن پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۹
- ۶- اثر افغانی عبدالحلیم روحانی رابطه و روحانی تړون دارالاشاعت
با جوړ منځنۍ اېجنسي -

د سعيد خټک يوشعر

د خټکو د کور ډیر پښتو ادب ته ځد وړکولو کښې د پوره لویه برخه ده او په دغه کورنۍ کښې د پرمخو پرمخ شاعران - لیکوال - ادیبان - عالمان زېږېدلي په هغې کښې د ټولونو سترو او عظیم مقام خوشحال بابا موندلې او ورپسې اشرف خان هېوړي - عبدالقادر خان - سکندر خان خټک - صدر خان خټک - گوهر خان خټک وغېره او دغه شان د خوشحال روښه روږونه ملکه فقیر جلیل بېگ - د هغوی زامن محمد صدیق ، محمد ابراهیم وغېره او دې پسې نور نسا نسي په دغه نژدې زمانه کښې بلکه په دغه زمانه کښې هم په دغه ځاندار کښې سعید خټک هم په شاعري کښې طبع آزمای کړې ده او یو د پرېښه صاحب دیوان شاعر ټېښوے - چې دیوان یې گران او محترم محقق ښاغلي همېش خلیل صېب چاپ کړے د اې لویه کارنامه ده - د سعید خټک متعلق ځنې محقیقینو خپله راي قائمه کړې چې دے د افضل خان خټک زوی دے - او ځنې محقیقینو یې په دلائلو سره رد کړې - دا ځانله یو تفصیلي بحث غواړي که لوسته ځد ته منظوره شو په دې به بحث کوو - د سعید بابا حالات په تیارو کښې پراته دي تر اوسه پورې چاته هم دده د ژوند متعلق واضح معلومات

نيشتہ خوهر چا د قياس په تله تللي او چي چاهم خه يکلي سره
 سند گنل شوې . حالانکه تحقيق پرې پکار دې چي دغه لوسته شاعر
 متعلق معلومات رابرسېره شي که نور هم خه معلومات نه وي نو
 پکار ده چي ددغه شعرونو په رڼا کښي څېړنه رتحقيق او شي چي
 څوک دے . گنبي دغه شان به ئې څوک د افضل خان خټک زوي ياده
 او څوک ئې د چا بيل چا څکه چي اکثر زمونږ د څېړند والو ته د چا نوم
 روکي شاعر د ژوند حالات معلوم نه شي نو افضل خان خټک
 خو چرته تله نه دے زړه ئې د هغه زوي کوي وې پورې سرخو بڼه کوي
 چي لا ديوان به ئې گوري دبيل بيل شعر جائزه به ئې اخلي د تحقيق په تله
 به ئې تلي نو داسي بڼه نه ده چي چا پورې شاعر يالوسته خاندان پورې
 او تويي لکه چي کاظم خان شېدا پادري هيوز ويلي چي د افضل خان خټک
 زوي دې نوبس د هغه زوي شو . علي خان چي تراوسه پورې په لويه
 شخړه کښي زمونږ عالمانو گډ کوي او آخر ئې د افضل خان زوسته ترې جوړ
 کوي . سعيد خټک سره هم دغه لويه او شوه د افضل خان زوي ئې
 کړو . ددې ټولو په ديوانونو کښي چرته بل داسي لوسته شته چي
 ثابته شي چي دوي څوک دي خو بس د چاپېرچن حالاتو مطابق ئې په
 قياس سره ثابت کوي .

د سعيد بابا په ديوان کښي يو شعر دے چي هغه په دارنگه دے .

خان که اطلس د اشعارو ودي دي

د ديو دريو روڼو ټوکي هم بکلي دي

لږ په ديوان د سعيد نظر کره

په ريسمان د شپي گڼو لي دي

دا شعرونه د ديوان سعيد مرتبه هېښ خليل اداره اشاعت
سرحد ستمبر ۱۹۹۷ په صفحه ۳۵۲ درباغيانو په حصه کې ليکلي
شوي دي په دې مختلفو پوهانو څېړند والو خپله خپله رايې
د خپل تحقيق په رڼا کې پېش کړي لکه د مثال په توگه به د دې
ديوان په صفحه "د" باندې د سعيد خټک د سرخط لاندې د
سريزي يو اقتباس پېش کړو په دې اقتباس کې هېښ خليل
مې ليکي -

دغه رنگ يورباغي کې د خوښحال خان خټک د شاعري

په حقله د خپلو خيالونو اظهار په دې شان کوي -

او د دې ته پسې دغه بڼه ليکلي شعرونه رقم کړي د دې

شعرونو په لمن ليک (هاشيه) محترم هېښ خليل مې ليکي -

غالباً د دې دريو روڼو ته مراد اشرف خان هجري ،

عبدالقادر خان خټک او سکندر خان خټک وي اگرچې د

خوښحال بابا په زامنو کې صدر خان - گوهر خان هم

شاعران وو خو پښتو ادب کې کوم مقام چې ورباندې

دريو روڼو ته حاصل دے هغه پر اوچت دے -

دغه شان د افغانستان يوښل ستر دروند گوان او محترم محقق -

شاعر - عالم هديق الله رښتين مې اوس اوس د اپريل مې ۱۹۹۷

کڼه ۵-۴ مياشتنۍ مجله پښتو* چې د پښتو اکېډمۍ پېښور يونيورسټي

نه نورې پي په صفحه ۸۷ "د علي خان قامولي" سرخط لاندې د
خپل تحقيق پخوړ داسې بيانې وي

اوس چي د سعد الله سعيد خان ديوان چاپ شو نو د
دې شعر نه پوره معلومېږي چي علي خان د سعيد خان
رور دې په قام خټک او د افضل خان زوځ دې. سعيد
په يو رباعۍ کښې وايي -

ه خان که اطلس د اشعارو او دلي دي
ددې درېو روڼو ټوکي هم ښکلي دي
د خان له مطلب خوشحال خان دې او ددې وروڼه سعيد
خان - علي خان او کاظم خان دې چي درې واپه د شعر
ديوانونه لري -

دا خو وو ددغه شعر باره کښې د صديق الله رېښتين هېڅ نه
ددې شعر باره کښې دغه دوو محققينو خپله راځي ورکړي او کېدې
شي چي نور هم پرې چاڅه ليکل، تحقيق کړې وي او زما د
نظر وړاندې نه وي خو تر کومه چي په دې شعر باندې تحقيق
شوې نو که دغې ته په غور وکتې شي نو ددغه دواړو پوهانو
د تحقيق له رويه ددغه شعر متعلق مختلف راځي قائم کړې
شوي لکه همېش خليل هب د خوشحال بابا زامن اشرف خان
هجري - عبدالقادر خان خټک، سکندر خان خټک ياد کړي او رېښتين
هېڅ نه هېڅ بابا نمسي د افضل خان زامن علي خان - سعيد
خان - کاظم خان ياد کړي دلته کښې دواړه پوهان د يو بل د

کوي - نو خبر دا نو تحقیق دے په تحقیق کښې خو چې دریاب ته
غوپه وهي نو مغرې نو به ترې را او باسي ددې شعر متعلق
زه هم دخپل علم او پوهې په رڼا کښې مختصرشان څېړنه روانه
کول غواړم کېدے شي چې داسې نه وي تجربات مې په دې وجه
او کړو چې زمانه مخکښې ډېرو عظیمو پوهانو تحقیقونو ددې شعر
متعلق خپله خپله راځي ورکوي نوکه زه خپله راځي پېش کړم نو
کېدے شي چې ددې نه نوره ښه او دقیقه څېړنه اوشي او څه
حقیقت مېدان ته راشي زه چې کوم مې راځي یا څېړنه وړاندې کوم
هغه دارنگه ده اکثر شاعرانو په خپلو شعرونو کښې دخپل ځاندا
ژوند یاد هغوي د زمانې نورو حالاتو متعلق اشارې کړې وي.
چا واقعاً اشاره کړې او چا په ابجدو چا د معنی په شکل کښې
اشاره کړې وي او چا که چرته هم څه شعر لیکي وي نو اکثره
داسې هم کړي وي چې دخپلې مدعا بیانولو ته مخکښې روستو
یعني د سیاق و سباق په توګه ئې پېش کړي وي لکه «شال په طور
نو شحال بابا دخپل زامنو دخپل پلارنیکه روڼو متعلق پوره پوره
تفصیلي قصائد لیکلي لکه نو شحال بابا وايي -

چې د پلار د مرګ مې تېرشو پوره قرن
د صغړې په میاشت او مېړه د مامور
یوزر اتیا کلونه د هجرت وو
چې د مور په خوا مې او مې مشر کور

که په دې شعر غور او شي نو پوره پته لگي چې نو شحال بابا د
چا ذکر کړې لکه د سرمصرعه چې کومه ده " چې د پلارد مرگ مې
تېرشو پوره قرن " ورپسې تر پلي مصرعه کېنې د خپلې مور د
مړون نېټه لیکي او دغه شان نور مثالونه هم دېرشته زما د
دې مثال ورکولو مقصد دا دے چې هرکله هم چا څه داسې شعر
لیکلی چې دهغې نه دیو واقعي یا څه تاریخي خبره سرگندېږي
نور هغې نه مخکېنې روستو هم هغه شاعر یا لیکونکي تر لاسه شعر
لیکي ځکه چې د مخکېنې روستنې تابع وي اوس به ددې خبرې
په تتبع کېنې ددې شعرو ضاحت کوو او راځي به لیکو ددې شعر
له لکه څنګه چې وړاندې اووېلے شو.

ګران هېښ خلیل صېب د دویمې مصرعې نه اشرف خان هجري ،
عبد القادر خان سکندر خان ا خستے او دغه شان محترم ربستين
صېب علي خان - سعيد خان کاظم خان مراد ا خستے - حالانکه که
په دې شعر موږ د تحقیق په نظر غور او کړو نو دا واضحه
ده چې د سعيد بابا په دیوان کېنې درباغي دغه دوه شعرونه
ځان له درج دي نه ترې مخکېنې څه واقع يا خبره شته او
نه روستو چې ددې مصرعې سره سمون او خوري نو بس ځانله
بيله لیکلي شوي رباغي ددې په دې شتر

ه ځان که اطلس دا شعار و او دې دي
د دیو دریو روڼو توکي هم ښکلي دي

ڪه غور اوکري ٿي نو دڀي شعر رو بندي مصرعه باند ڀي مو
 ٻول متفق يو ڀي د"خان" نه مراد نوححال خان خٽڪ دے او شاعر
 دهغوي دا شعار و صفت کوي او اڪثر ددغه خاندان شاعرانو
 نوححال بابا په "خان" ڪلمه سره يا وکري - او دا لفظ ڀي د نوححال
 بابا د پاره په خصوصي توگه طبعي ادبي لحظه کڻي استعمال ڪري ٿو
 هر ڪله ڀي دڀي خان نه مراد نوححال بابا دے او مون ٿي ٻول ڀي منو
 نو ورپي مصرعه "ديو درڀو روڻو توکي هم ٻڌي ڀي"
 ته مراد خٽڪه علي خان - سعيد خان کاظم خان - عبدالقادر خان ،
 اشرف خان هجري سکندر خان شو و ڀي د خٽڪي مصرعي ته
 نوححال بابا مراد دے او ڀي هر ڪله دغه شان خبره ڪبي ڀي د"خان"
 يعني نوححال بابا ، شعار ٻڌي ڀي نو ورپي "ديو درڀو روڻو" نه
 دغه مختلف الخيال نمونه خٽڪو لري .
 رما په خيال نوححال داسي ڪپ دے ڀي ڀي د سعيد خٽڪ "ديو درڀو
 روڻو" روڻو نه مراد د نوححال بابا دونه مراد وي لکه ڀي
 نوححال بابا وائي -

ۛ يو ڀي سکه رو د دے ڀي ڀي لار د حق نيولي
 دو روڻيه ڀي نور ڀي يو په نم دو هم ڀي نم
 ڪليات نوححال
 نو ڀي هر ڪله د نوححال بابا دڀي روڻيه شتر ڀي دهغوي نمونه
 دا نمونه ڀي - دسکه روڻيه ڀي مواد فقير جميل ڀي دے دڀي دورو

مور خلوزی وه دوه روښه ېې مېړنه (ناسکه) دي چې يو ځې
شمېر خان چې مور ېې اميره وه بل رور ېې ميرباز خان چې مور ېې
مهمندزې وه دنوشار د ملک ميرباز لور وه - چوښکه سعيد باب
ددغه زمانې دے په دغه خاندان کېنې تعلق لري ددغه خاندان
د علم و فن ښه پورې پورې اشنا او واقف دے نو هغه ځکه ليکي
چې د خان اشعار څو ښکلي دي خو "د ديو" يعني د خان د دريو
روڼو اشعار هم ښکلي دي ځکه چې ځنګې د خان ذکر دے او ورې
وايې "د ديو" نو په دې "د ديو" سوچ پکار دے ولې چې د سباق و
سباق ښه پته لگي چې ځنګې ذکر شوي سري روښه يادوي که
چرې اشرف خان هجري عبدالقادر خان خټک - سکندر خان خټک
ېې مواد وے نو بيا به ېې د خان نه پس دويمه مصرعه کېنې په
واضعه داسې ليکي وو -

"د ديو درېو زامنو ټوکي هم ښکلي دي"

خو شاعر ته معلومه ده چې د څو شمال بابا دغه درې واړه روڼه
هم ښه شاعران وو او شعرونه ېې ليکلي وو چې په دغه روڼو
کېنې ېې خود فقير جميل بېگ د شعرو شاعري علم و ادب سره د
تعلق متعلق واضحه اثار موجود دي - چې د منظمو شعرو نوسره
سره ېې د فارسي گرانقدر نسخې په بشپړ و حالاتو کېنې پښتو
اکېډمي کېنې د دل تذکرة الاولياء - نور محمدیه په نومونو قلعي
پورې دي پاتې شوي دوه نوم روښه شمېر خان او ميرباز خان نو
کېدے شي چې چرته د دوي ادبي اثار ووايي دي خولا تر اوسه

په لاس نه دي راغلي او سعيد بابا ته هغه زمانه کښې معلوم وو
 نو ځکه ئې د "خان" د درې روڼو بيان کړې دے - او دغه شان
 د پرځېپند وال اوس هم دا وائي چې د خوشحال بابا نور هم د پر
 کتابونه وو خو پته نېشته چې څه شول کېدے شي چې چا سره
 کورونو کښې پراته دي او بيا ئې نه - زما ددې تحقيق خلاصه
 دا رنگه ده چې د سعيد بابا ددې شعر نه د خان درې روڼه فقير
 جميل بېگ - شمشير خان او ميرزا خان مراد دي نه چې د خان زامن
 اشرف خان - عبد القادر خان - سکندر خان يا د خان نسي علي خان.
 سعيد خان، کاظم خان - او عجيبه خبره خو داده چې هرکله سعيد
 خپله شعريکي نوبيا ولي په دغه درې روڼو کښې ځان حساب
 وي درې روڼه نو پکار دي چې نور وے - سعيد بابا په کښې نه
 دے شمار ولي چې شعر خود هغه دے - دا وو زما ددې شعر متعلق
 څېر نه خود ته زه بيا يو ځل دا خبره تکرار ووم چې زما دا څېر نه
 يا را ئې ختمه نه ده او نه مچي کېدے شي خود خپلې پوهې په رڼا کښې
 ترې زما دغه مراد وو - کېدے شي چې نور قدر مند پوهان محققين
 ترې نه ښه او مچي پخوړ را وباسي -

کتابونه

- ۱- دیوان سعید مرتبه همیش خلیل اداره اشاعت سرحد
پېښور، جون ۱۹۶۳
- ۲- تاریخ مردم د افضل خان خټک د خدائے بخښلي دوست محمد
په نوتونو سره د یونیورسټي بک ایجنسي پېښور له اړخه چاپ
- ۳- دیوان خوشحال خان د دوست محمد کامل مېب
- ۴- د پښتو میاشتنۍ مجله گڼه ۴-۵ نېټه اپریل می ۱۹۹۶ د
د پښتو اکاډمۍ پېښور یونیورسټي له اړخه چاپ -

صديقُ شوڪ دے

پنھونو پڻتنو شاعرانو کڻي د صديق په نامه گڼي شاعران
تښ شوي دي او په گڼو تذڪرو کڻي ٿي ذڪر داغلي دے لکه
د مثال په توگه پښتانه شعراء درېم ټوک کابل چاپ کڻي ستر
محقق ارواښاد عبدالحي جيبني په صفحه ۴۶، يکي -

محمد صديق يو خوب ټږي مٽي شاعر وو چي د ۱۳۶۲ھ ق
کال لغواوشا کڻي مرثوے دے او وائي چي د ښوي
په گريگ کڻي ښخ دے -

دده يو غزل ښاغلي جيبني صاحب موندلے دے مطلع ٿي دارنگه ده
دا شکر دے چي ٻي يار داغے داغے

زلال د وصال ٻي دوپار داغے داغے

بل صديق چي زوړ منظوم طبي بياض ٿي د پېښور، يونيورسټي پښتو
اڪيډمي کڻي په سلسله وار په غده ۲۲۶ موجود دے ټول ۹۶ مخونه
لري په هر مخ ٿي ۱۰ شعرونه ليک دي د مياشتني اباسين پېښو
اکتوبر ۱۹۹۰ء په حواله ستر شاعر اديب ښاغلي رومان ساغر غده
هم د دي طبي بياض منظومه خطي نسخہ شته د دواړو نسخو په
ابتداء کڻي دغه شعر ليک دے -

د حاجي عبداللہ زويہ

۱۷ صديقہ تحقيق بويہ

اول رنج او دارو زده کړه

دغه پس ې ووايه کړه

د صديق د ۱۳۰۰ هـ خوا و شا تېر شوه د د پېښور خړو شا

اوسېدو - بل يې صديق چې اروا بناد عبدالحی جيبی پښانه

شعراء اول ټوک کښي په صفحه ۲۸۳ ذکر کړې دے -

د صديق د ژوند حالات او ديوان مونږ ته نه دے رارسېد

وې چې کوم لږ غوندې اشعار ې مونږ او ليدل ددې نه

معلومېږي چې دے يو جوشي او رند شاعر دے ددے

کلام کښي د عشق او عرفان جلق برېښي او د تصوف

بڼې بڼې شکتي په روان شعر کښي بيانته وي -

ددې صديق غزلي د پادري هيوز په کليد اتفاقي کښي يک دي په

پټ سوري پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي کال ۱۹۸۲ کښي

راغلي دي ديوان صديق ې د س د س ې مونږ ته شوه او

په کابل کښي د افغانستان د علومو اکاډمي د ژبو او ادبياتو ۱۰ نښتي

ټيټې له اړخه د اروا بناد خېبر نوال دوست محمد شنواري په سرزه

تخته په کال ۱۳۵۸ هـ ش او ۱۹۷۹ کښي چاپ شوه خو تر اوسه دا

معلومه نه شوه چې صديق ټوک دے د کوم هائے دے د چاڅه

دے د کومې کورنۍ سره تعلق لري لکه دوست محمد شنواري د

ديوان صديق په سرزه کښي يکي -

صديق هم زمونډ د هغو پخوانيو شاعرانو څخه
 دے چې سوانح او پوره واقعات يې مونږ ته
 نه دي معلوم -

د وخت د تېرېدو سره سره د ډېرو نوم وړو شاعرانو حالات
 د تحقيق په رڼا کې معلوم شوي او معلومېږي يې که مخکې
 وېلې شوي چې ارواښاد جيبې يې ديوان نه وو موندلې خو
 اوس دغه دے ديوان صديق چاپ شو - د صديق د ژوند حالات
 تر اوسه په پرده کې پراته دي خو زه غواړم چې د صديق
 د ژوند حالات دهغه ځاي ځاي کورنۍ تعلق د خپل تحقيق
 په رڼا کې يې ځاي کړم خو دا هم يکم چې زما دا تحقيق ختمې او
 آخري نه دے کېدے شي چې نور درانه محققين يکوالېږي د خپل
 تحقيق په رڼا کې رايې ښکاره کړي او اصل مرام ته اوږسي داسې
 ډېر پخواني شاعران تېر شوي چې ډېر عالمانو محققينو پرې
 بحثونه کړي او ډېر بنسټونه رسېدلي او څوک د دغه
 بحثونو باوجود هم لا متنازعه دي - پښتو ادب کې د خوشحال
 بابا کورنۍ ته ډېر لوې مقام حاصل دے که خوشحال بابا دے او
 که د هغوي گڼ زامن چې پښتو ادب ته يې په نثري او منظومي
 توگه لويه برخه وربخښلې دغه شان د خوشحال بابا دور چې جيد
 بېگ جمال خان او پد رو حافي دنيا کې په خواجه جمال الدين
 او فقير بابا شهرت لري هم په فارسي ادب کې او هم په پښتو
 ادب کې نثر او شعر دواړه وېلې او ليکلې نو هر کله چې دغه

ټوله کورنۍ ددې فن نه واځته ده نو د فقير بابا زامن به هم
 بلکه دخپل ټوټه د زامنو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
 نه آشناوي - او دغه شان به ېې خپل خانداني روايات مرگون
 ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تر اوسه دغه کورنۍ په
 پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوندۍ او لوړ ساتلې
 پي ښکله د خوشحال بابا نوم د سياست او مرستې سره سره
 په ادب باندې هم خور وردۍ او دهغه ورور جمال خان (جمیل بېگ)
 روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
 ېې نوم تياره کېږي پروت دۍ د راقم د څېړنې په دنيا کې
 صدیق ډېر ديوان لري او چاپ دۍ د جمیل بېگ د جمال خان زوی
 دۍ او دا خبره زه د ځانه نه کوم بلکه د کلکو او مقبولو شهادتو
 په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا ښکله دي - د
 فقير جمیل بېگ د جمال خان د زامنو متعلق تاريخ مرصع د افضل خان
 خټک کې لیک دي چې د هغوي ديارلس زامن وو خو ېې بيبياني
 وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار دۍ او د فقير بابا
 په مناسبت سره ېې اولاد ته فقير خېل ميانگان وايي چې پښتونخوا
 په گوټ گوټ کې پراته دي د راقم سره دخپل خاندان مستنده
 او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت دۍ چې د
 انجمن اتحاد جمال خېل رفیق خېل پخشۍ اکوړه خټک له اړخه
 د ميان فردوس شاه فقير خېل په زيار او ډېرکړاو سره چاپ
 شوۍ د دغه شجره نسب فقير خېل له مخه د فقير بابا د مشرۍ

ټوله کورنۍ ددې فن نه واځته ده نو د فقير بابا زامن به هم
 بلکه دخپل ټوټه د زامنو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
 نه آشناوي - او دغه شان به ېې خپل خانداني روايات مرگون
 ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تر اوسه دغه کورنۍ په
 پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوندۍ او لوړ ساتلې
 پي ښکله د خوشحال بابا نوم د سياست او مرستې سره سره
 په ادب باندې هم خور وردۍ او دهغه ورور جمال خان (جمیل بېگ)
 روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
 ېې نوم تياره کېږي پروت دۍ د راقم د څېړنې په دنيا کې
 صدیق ډېر ديوان لري او چاپ دۍ د جمیل بېگ د جمال خان زوی
 دۍ او دا خبره زه د ځانه نه کوم بلکه د کلکو او مقبولو شهادتو
 په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا ښکله دي - د
 فقير جمیل بېگ د جمال خان د زامنو متعلق تاريخ مرصع د افضل خان
 خټک کې لیک دي چې د هغوي ديارلس زامن وو خو ېې بيبياني
 وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار دۍ او د فقير بابا
 په مناسبت سره ېې اولاد ته فقير خېل ميانگان وايي چې پښتونخوا
 په گوټ گوټ کې پراته دي د راقم سره دخپل خاندان مستنده
 او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت دۍ چې د
 انجمن اتحاد جمال خېل رفیق خېل پخشۍ اکوړه خټک له اړخه
 د ميان فردوس شاه فقير خېل په زيار او ډېرکړاو سره چاپ
 شوۍ د دغه شجره نسب فقير خېل له مخه د فقير بابا د مشرۍ

پنځې "رابعه بي بي" پنځه زامن وو چې نومونه يې داسکله وو
 محمد صديق - محمد اسحاق - محمد ابراهيم - محمد عتاق - محمد صالح
 محمد صديق په ټولو روڼو کښې مشر وو د فقير بابا د وقات نه
 پس د پلار سجاده نشين وو مزار يې دخپل پلار د قبر د چارو وار
 نه په مغرب کښې ځان له چار ديوارۍ کښې دے په خپل ځاندا
 کښې د فقير محمد صديق په نامه شهرت لري د پربښه عالم شاعر
 صوفي ولي الله تېر شو دے راقم هم د محمد صديق په اولاد
 کښې شمارېږي -

د جمال خان بابا د اولاد په باره کښې ستر ماهر الساب
 ارواښاد عبد الحليم اثر افغاني په خپل يو مقاله اخلاقامه په
 خوشحال ديويو جلد ۳ شماره ۱۱ پښتو اکېډمي پېښور پښتو
 کال ۱۹۸۷ صفحه ۲۵ باندې ليکي -

افضل خان داډکو نه کوي چې محمد اسحاق محمد ابراهيم
 د محمد صديق کثران روڼه هم دده د پلار محمد اشرف
 خان نه هم مشران وو هم د پربښه شاعران وو -
 د صديق ديوان باره کښې د افغانستان ستر څېړنوال گوان هېواد
 مل زلمی په خپل يو تاليف دهند د کتابخانې پښتو خطي نسخې
 چې د افغانستان د علومو اکېډمي له اړخه په ۱۳۶۳ هـ ش او
 ۱۹۸۴ د کښې چاپ شو په صفحه ۸۱ باندې ليکي -
 ديوان صديق :- ويونکي : صديق - د تدوين کال نامعلوم
 د ليک کال او کاتب نامعلوم - خط نستعليق -

يک دود: خټکي - کاغذ نرے کشمیرے -

ددې کتاب په گڼو غزلو کېنې د خټکو ژبه لېجه استعمال شوې ده
ددې پورته یک نه معلومه شوه چې د صدیق د دیوان لیکدود
خټکي دے او په دې لحاظ هغه خټک وو که چېرې بل قوم سره
چې تعلق لرلو نو خامخا به چې د هغه قوم ژبه استعمالوله.
دا نو وو د لیکوال په نظر کېنې د صدیق خټکوالې ثبوت - اوس راځو
د دیوان د غزلو په تناظر کېنې د صدیق د زمانې د قوم د ځای
ځای کې او سلک پېژندې طرف ته چوسلکه د صدیق د زیږېدنې
نېټه پوره نه ده معلومه نو د دیوان په یو غزل کېنې چې
نومره ۱۳۶ لري او په صفحه ۱۰۷ باندې یک دے په هغې
کېنې د خپلې زمانې او سیاسي نظریې او پېژندونې په باب
څه معلومات راځوي په دغه غزل کېنې د پېژندو او مغولو تر
منځه (۱۰۸۳ هـ ق) کال د محرم د میاشتې دویمه (۱۶۸۲) کال
د اپرېل ۳۰مه نېټه د خپېر مشهور جگړه یاده وي چې د مغولي
لښکر مشر د کابل صوبېدار محمد امین وو په دغه جگړه کېنې د
دېمن فوځ ماتي او خوره چې د خوشحال بابا په قول څلوېښت
زره فوځ په کېنې هلاک شو په دغه وخت کېنې صدیق ځان
هک بولي ددغې جگړې او هکوالې متعلق وایي -

حق د پېژندو دے که اوس بیا د ننگ د پاره
سور په شهزاده کا دغه تورخوځي غېږ

وړاندې زه هلک ووم چې پرې دوې محمد امين شو
 بڼه بڼه شهيدان وو چېرې مغولي شو پرې چېرې
 په دې شعر کې د شهزاده نه مراد اورنگ زېب دے - د دې نه
 معلومه شوه چې صديق په دغه وخت کې هلک وو د ديوان
 صديق سرېزه کې ستر محقق اروا بناد دوست محمد شنواري د
 صديق د هلکوالي متعلق په صفحه (ز) يکي -
 د هلک د کلي رڼه معلومېږي چې دے به (۸-۱۶) کلن وو
 په دغه حساب به د (۱۰۷۰ هـ ق) د کلونو په حدودو کې زېږېدلی
 وي. د دغه جگړې کال (۱۰۸۳ هـ ق) وو په دغه وخت کې
 صديق خان هلک بولي اروا بناد دوست محمد شنواري په دې حساب
 د صديق د زېږېدنې نېټه ۱۰۷۰ هـ ق بڼي او هم دغه زمانه د
 فقير جميل بېگ زمانه وه د فقير بابا د زېږېدو نېټه هم معي
 نه ده څوک چې د خوشحال بابا مشر گڼي او څوک کشر د خوشحال بابا
 د زېږېدو نېټه ۱۰۶۲ هـ د نوکه جميل خان چوې مشر وي نو
 د زېږېدو نېټه به يې ۱۰۷۰ هـ يا ۱۰۶۱ هـ وي او که چېرې مونږ
 يې کشر واخلو نو د زېږېدو نېټه يې ۱۰۶۲ هـ د وقات کال
 يې ۱۱۱۶ هـ معلوم دے او د کال يې د ابجد په حساب هم د
 شعرونو په رڼا کې يکله شوي - نو که چېرې ۱۰۶۲ هـ يې زېږېدلی
 وي نو د قياس په روسه کې د شي چې واده يې وشو يا د وريشتو
 کالو په عمر کې کې د وي نو د کله چې فقير جميل بېگ واده د
 شلو کالو په عمر کې کې د وي نو ۱۰۶۲ سره چې شل کاله جمع کېږي

نومبر ۱۰۴۰ زياته ترې را اوځي نو معلومېږي چې په ۱۰۴۴ کې
 ې واده کړې وي او چې محمد صديق ې ددغه روښني واده ته
 پېدا کېږي نو د پورته شعرونو په رڼا کې صديق ۱۰۷۰
 کې هېک دے نو په دې حساب سره ۱۰۷۰ ته چې ۱۰۴۴
 نږدې کړې نو د پلار عمر ې په دغه وخت کې ۲۶ ر شپږ
 غلوېښت) کاله جوړېږي او د صديق عمر په ۱۰۷۰ کې (۲۶)
 کاله دے او هم دغه وخت د هېکواله وخت وي ددې نه هم
 ثبوت ته رسي چې دا صديق د فقير جيل بېگ زوی دے -

دا نو ې وو د زېږېدنې او زمانې حال او س گورو چې صديق
 په دغه غزل کې دخپل هماغه هابېگي باره کې څه يکي -

درېغه که وطن په تورو غرونو د صديق دے

مه وای په نوښهر ملک ې مه وای اشقر

او بل يو شعر کې ددې غزل يکي -

که د زېږه رضا دې ده چې بجنون گورم

تر بجنون صديق بتر شته په نو شهر

او دخپلې علاقې باره کې دخپل يو غزل نومره ۳۰۵ صفحه ۲۴۵

باندې يکي -

چې د زېږه په زازې نه پوهېږي څه کړم

په خصلت کې مېمندي کړې خدا د نوري

د اثارو سرې دانې پېژندے نه شي

خدا ې ومانه کړې اثار کوکې زيرې

دا ځنور واپه شعرونه بحث غواړي او پېچې بحث پرې او شي
 نو هلته به ترې نتيجه را وځي په رومني شعر کښې صديق نوښار
 او اشعر ياد کړې او بل شعر کښې يې صرف نوښار ياد کړې. نو
 ددې نه معلومه شوه چې دا هم دغه صديق دے کوم چې د
 جميل خان زوی دے او نو شمال بابا وراره دے ځکه چې ددوي
 کله اکوړې او چشې او خواو شاعران قې وې او حکومت يې تر
 لويې پورې وو دا علاقې په نوښار کښې شاملې وې او په
 دې وجه صديق دخپل کلي چشې او تنگړو چې دغه هم د
 دوي جابېداد او کله وو ذکر په دې وجه نه کوي چې دا واره
 کلي دي نو هر کله چې دا واره کلي په دغه لويه علاقه نوښار
 کښې شمار دي نو په دې وجه يې د نوښار ذکر کړې دے کېدے
 شي چې د اشعر ذکر په وجه ځنې يکوال او لوستونکي ديوبل
 صديق چې د چارسدي هشتغر ملک وو په تاريخ مرقع د
 افضل خان خټک کښې ذکر راغلي او هغه ذکر د تاريخ مرقع په صفحه

۳۹۰ او اقتباس ۳۲۴ کښې داسې ليک دے

پېچي نامرغان کابل ته اورسېدو گماشته يې

د فوځ په معرفت د صديق چې د چارسدي

ملک وو د بارک شاه زوی په تحصيل روان کړه.

ددې نه معلومېږي چې دا صديق بل صديق دے د چارسدي

ملک دے په چارسده اشعر کښې سکونت کوي ځکه چې نامرغان

گماشته ددې په معرفت چارسدي ته راتلو دے په نوښار

کټي نه اوسېږي د شاعري ذکرې هم نېشته شاعره نه دے صديق
 که ذکر د اشغور کوي نو ضروري نه ده چې صاحب ديوان صديق د
 دغه شعر په وجه د اشغور وي دا معلومه شوه چې دا صديق
 د فقير جميل بېگ زوی دے د افضل خان خټک د ناکړو او جگړو
 د لاسه چې دغه هر څه په تاريخ مرقع کې درج دي د تور و غرو
 ارمانې د اشغور په لور هم راغلې دے د دې صديق اولاد د
 اشغور په شېړ پاؤ نوې کلي کې په گڼ تعداد کې د فقير خېلو
 ميان گانو په نوم ځان له يو چم کې مېشته دي صديق په
 دغه وخت کې په اشغور کې ناست دے او دخپل وطن نونډار
 د تور و غرو ارمان کوي او ځکه وايي

څر درېغه که وطن په تور و غرو نو د صديق دے
 مونږه صرف په دې صديق د اشغور کله نه ش داسې خو د
 صديق د تړه زوی سکندر خان خټک په خپل يو شعر کې وايي

زه سکندر په جانه کور کې فاقه نه يم
 هېشه دخپل وطن اميد رجا خورم
 دا شعر سکندر خان په دغه وخت وايي چې دے دغه وخت د
 وخت د آفرېديو علاقې جينا کور نوې کلي کې وو چې د هغه
 ځايه به افضل خان په اکوړې حېلې کولې نو ايا مونږ به د دې
 شعر نه مراد دا اخلو چې سکندر خان د جينا کور وو ځکه چې په
 شعر کې ېې جينا کور ياد کړے نو نا-

هميشه د خپل وطن اميد رجا خورم
دغه څي هم ياد کړي نو دغه شان صديق هم د تورو غرونو ذکر
کړي دے او دې شعر سره به څه کوو -

تر بچنون صديق بتر شته په نوشهر
دلته يو ښکار او واضحت شوت د صديق د ځای د هغه په دې
شعر کې موجود دے

په دې ډله په رازي نه پوهېږي څه کړم
په خصلت کې مېهندې کړي خداي د لورې
په دې شعر کې صديق د لورې ذکر کوي او د لورې هم دغه
علاقه ده لکه خوشحال بایا هم په يو شعر کې وايي
په تيراه په سوات په لورې درېه در شوم
بيام کوم لوري ته ته بياړې اسمانه
او دغه شان صديق د لورې د علاقې ذکر کړی تشبېح د انارو سرو
د نوسره کوي کومې علاقې ته چې لورې وايي يا چې کوم کلي په لورې کې
آباد دي دهغې متعلق دوست محمد کامل ارواښاد د تاريخ مرقع په نوټونو کې په ۱۲۸۱ ل
خاورې ته نژدې مغرب رويه څخه شمال ته دسراي
اکوړه جنوب څخه مشرق ته د منهي مشرق ته
دا قول ځايونه د خټکوپه لورې په تحصيل
نوشهر کې دي -

سټر محقيق سرفراز خان عقاب خټک په خپل تاليف تاريخ خټک مطبع

حميدية پريس پبليشر ڇاپڪال ۱۹۷۵ء ڪنڀي ۾ صفحہ ۱۸۲ دعويہ
سرخ لاندی تفصيلي بحث ڪرے ۽ ڇي دلته ڪنڀي لڙ غولدي يو
دود ڪرڻي دا خلم -

نورہ کا دوسرا اہم مقام نظام پور ہے یہاں اور شیدو
 میں اکوڑ میں سے ہیں پشتمنی میں فقیر ہیں بیگ کی اولاد ہے
 پہ دی علاقہ کنبی پیلو سی - دہرو او پی (کو کنبی) گو گو پی پہ کنبی
 تعداد خٹکل پہ شکل کنبی ولایہ دی (او د غہ خٹرد آ صدن ذریعہ
 دو - داخو وو د صدیق د خائے خائے بارہ کنبی بحث او د دی بحث
 نہ معلوم شوہ چچی د صدیق د خٹکو د علاقہ وو او فقیر بابا
 ہم دی علاقہ سرہ نسبت لرو -

دلتہ پہ بل یو شہادت دعو شعال بابا سرہ دیو بخ نسبت د
ورارہ او ترہ دھقر دیو شعر پہ دنیا کئی یکم ہفہ شعر دارنگہ
دے - دا شعر دیوان صدیق پہ منجہ ۱۵۸ پہ ۱۶۸ غبر غزل
کئی یک دے -

۱۰ غزل دھان ددی غزل جواب دے
کہہ دستا سترکی راو جا ریاسم ہان سے

په دې شعر کېني صدیق موشال بابا د خان تورې په اختراي
 طبعه کېني يادکې دے اود بشاره خبره ده چې د موشال بابا د
 کورق ټولو شاعرانو موشال بابا د اخترام و عزت په توگه د خان
 په هغه سره په خپلو شعرونو کېني يادکې دے لکه عبدالقادر خان

ختک چي دنو شحال بابا زوي دے دخيل پلار ديومشهور شعر په
جواب کښي وايي -

دا غزل په پښتو ژبه چي بيان عبدالقادر کرو
دروغترن يم که بي خان وايي بل يو پښتون هسي

او دغه شان اشرف خان هجري په خپله مرثيه کښي وايي -
له حيا به تن د خان خوږ لے نه شي
په د: خوږي که هر ټورمکه بي حيا ده
کا مگار ختک هم دنو شحال بابا ذکر د خان په نامه کړي دے لکه وايي
دا غزل چي کا مگار او دے په پښتو کښي بي له خانه
له دا هسي کښي نه دے هڅي شاعريه خپل ديون
سعيد ختک هم وايي -

خان که اطلس دا شعارو ودي دي
دديو درې روڼو ټوکي هم ښکلي دي
دغه شان کاظم خان شېدا دنو شحال بابا ذکر خوږاينه د خان په
احترامي نامه سره کړي دے لکه وايي -

د افغان له شعرا په شېدا باندې
د ادب په مقصفي د خان شرف دے
شېدا خان * په دې کاميود شاعرانو
که مرر وته ئي عرض دي تا انشا شي

ددې مثالونو ته ثابت شوه چې صدیق هم ددغه کورنۍ
 شاعري د خوشحال بابا نوم په احترام سره بکه دهغه د زامنو
 په خان په شعر کې اخلې نورچاکه ذکر کړې نو خوشحال چې یاد کړې
 خوږ زامنو او روږوونو د خان په نامه یاد کړې چې په دغه کې
 دخپل بکه دور جمال خان زوی صدیق چې هم د خان په نوم یاده وي
 دخپل خانداني رقابت په وجه د مغلو سپکه او نفرت په خپلو
 شعرونو کې څرگنده وي او دغه نفرت په وجه هغه پښتو
 ته هم سپک گوري کوم چې د مغلو ننگ نوازي بکه په خپل یو غزل
 کې په صفحه ۱۰۷ باندې لیکي

توره شری بنه ده نیمه ننگ نیمه په سر
 ورک شه د مغلو د بخشش منديل په سر
 وایه لېوني شول پښانه چې پسې رغلي
 ننگ وته چې شا کړه له مغلو غواړي زر
 حق پښتو د کله اوس بیا وننگد پاره
 سور په شهناده کادغه تورخوښ په سر
 پرواندي زه هلک ووم چې پرې دوو بې محمدین شو
 بنه بنه شهیدان وو پر مغول شول پرې دېر
 هېڅ نه دي نابوده یوسفري دنگ په کار کې
 نوم چې د زمري د توشمال دي زه بستر

خُني که منصب خوري خولا کور په خپل وطن دي
پسي شوي د مغولو حمزه کوره گيري خبر
حال د پښتنو د ننگ په کار کښي را ښکاره شو
واړه هېڅ کار نه في حيا تا مرد بشر

په دې شعرونو کښي ئې زيات رنگ د خوشحال بابا د خيال ښکاري
صديق هم هغه پښتو غندنه کوي ده کوموچي د مغولو په سرو
پښو پسي منډې وهلې او خپل ننگ ئې په هغوي خوش کړه وو
او د دې شعر نه ئې خو هغه خاندان في جذبې غېږت ښکارېږي او په
دې وخت ارمان کوي چي

نه مومند اېمل شته نه خوشحال دريا شته

نه لښکر غلجي - له پښتو خالي شو غر

او دغه شان د خپل ننگيال توريال تره خوشحال بابا وينه د صديق په
رگونو کښي تېره شوې ده او صديق هم د ميړني خلتو تاسه کوي
ده په دې خفه څپونوال دوست محمد شينواري په خپله سريزه
کښي بيکي -

په کلاسيکي ادب کښي صديق د لوړې پوړۍ شاعر د په
اشعارو کښي ئې ډېر داسې غزلې شته چي په نازک خيالي کښي د حميد
او شېد شاعر او ښوول دي د مثال د پاره د ديوان په غزل
۱۰۹، ۳۰۹ کتله شي نو صديق باندې د خوشحال رنگ زيات ښه

شي صديق دتوري مېړني توب شجاعت مېړن شاعردے لکه وايي

مېړني په مېړني توب سره ياد مېړني

د نامردو کله شوک وايي سندرې

د زمري نامه پرې کېږد د زمري ده

خوان به ځان کاندې دتورو په مېدان غوڅ

څنگه چې اروا بناد حبيبي او اروا بناد دوست محمد شينواري وييلي

دې چې صديق د تصوف او سلوک نه اشنا وو صوفي شاعر هم

وو بولدته کښې مونږ گورو چې صديق واقعي د تصوف او سلوک

د وروڼو نه تېر شوي وو دهغه صوفيانه شاعري که اوکته شي نو د

شعرونو نه معلومېږي چې صديق مريدې تصوف هم کړې وو يعني صديق

د يو کامل پير نه بيعت هم کړې وو او مريدې ې اختيار کړې وه

لکه دا لانديني شعرونه مونږ ته ښايي -

هر چا وته ځوابه ترې شکر دي

د صديق وېل د پير له برکته

د مريد تعظيم د پير عزت طلب دے

د استاد طلب نه ې مردوده

تسايي قباحه د وي که باور کړه

چې مريد د خپله پيره شي مردود

او دغه شان د ديوان په صفحه ۲۵۰ وايي -

چي ثابت په شريعت شي
 نو سالک د حقيقت شي
 د توحيد د يوه کس په بله
 چي روان په طريقت شي
 بې پرواه به د فتن کوي
 چي د پير په معرفت شي
 د تلقين ذکر حاصل کړه
 چي مشغول په محبت شي

ددې شعرونه معلومېږي چي صديق د صوفيت او د تصوف
 درجو - منازل د پير او مريد او اډونه پوره پوره واقف
 دے او په تصوف کښي د يو استاد حيثيت لري هغه ځکه چې د
 صديق پلار فقير جميل ميان هم يو ستر روحاني مقام لرلو او د
 جذب و مال په مستي کښي ست د لويې الله په معرفت او د
 حق رڼا موندلو د پاره سرگودانه وو او د شريعت او طريقت
 نه پوره پوره خبر وو په دغه وجه صديق هم د دغه مکتب
 طالب علم وو او په دغه مکتب کښي نکه د پلار لور مقام لرلو.
 ددې دومره تفصيلي بحث نه پس موږ ته معلومه شوه چې
 صديق گمنام نه دے سوانح يې معلوم شو صديق خپک دے
 د خوشحال بابا دسکه رور جميل ميان (جمال خان) مشر زوي دے
 د دغه زمانې دے د خوشحال بابا د شعرونو رنگ پورې اثر انداز

دے۔ دھوشحال دوخت دجکړې ستائنه ئې کړې خپله علاقه او
 کله ئې خوږه او نوبار بشپړه دے۔ او د مورې کړکې ئې ستايلي
 دي و مغلوبه ئې ويلي دي دھوشحال بابا په شان ئې د
 مېړستوب بهادري شجاعت ستايني کړي۔ او څنگه چې ئې د تره
 د اېمل خان او دريا خان سره د حقوي د مېړستوب په وجه مينه
 ده نو دغه شان ئې د اېمل خان۔ دريا خان او خپل تره
 دھوشحال خان سره خپله مينه ښکاره کړي۔ د تصوف د مختلفو
 منازلو او درجو نه واقف او د دغه مکتب استاد کامل دے او
 موفيانه اشعارې هم ويلي ښه ئې څنگواله ده که چرې د
 بل خاندان سره ئې تعلق وے نو په ديوان به ئې بدل چا
 رنگ زيات وو خو معلومېږي چې د خپل تره په وجه ئې
 په شعرونو د حقوي رنگ زيات دے او د پلار په وجه ئې د
 تصوف رنگ ددې ټولو شواهدونه معلوم شوه چې صديق
 د جمال خان رحيم بيگ فقير بابا زوي دے دھوشحال بابا وراره
 دے او د صاحب ديوان شاعر صديق دے وېده مرغه د دوي
 د پلار حالات لايه تيار کړي دي نو په تېره تېره ئې د زوي
 حالات دا وه د صديق متعلق د راقم راځي او څېړنه يوي
 الله دې اوکړي چې نور تحقيق پرې وشي او نور معلومات
 را برسېده شي۔

کتابونه

- ۱- هېواد من زلې د هند د کتابخانې پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۸۲ء
- ۲- فقيرخېل قريش شاه ميان شجرې نب فقيرخېل ميان کا انجمن اتحاد فقيرخېل چشمنې اکوړه خټک ۱۹۹۱ء
- ۳- رضا محمد افضل پروفېسر پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۳ء
- ۴- نوح محمد ريويو جلد ۳ شماره ۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۴ء
- ۵- د صديق ديوان د شينواري دوست محمد سرېزه شخړه د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۷۹ء
- ۶- ديوان د سکندر خان خټک د دوست محمد کامل مقدمې سره ادره اشاعت سرحد قصه نواني پېښور ۱۹۶۳ء
- ۷- عقاب خټک سوفراخان تاريخ خټک حميد ديه پرېس پېښور ۱۹۶۵ء
- ۸- ديوان اشرف خان هجري مرتبه هېش خليل شاهين برقي پرېس پېښور ۱۹۵۸ء
- ۹- جيبې عبدالحی پښتانه شعراء اول ټوک يونيورسټي بک رېجنې ډېر بازار پېښور
- ۱۰- خټک افضل خان تاريخ مرقع دوست محمد کامل مقدمې سره يونيورسټي بک رېجنې ډېر بازار پېښور

ابراهيم ټوک دے

ابراهيم ټوک دے - د کوم ځای دے - د چاڅه دے - د کومې زمانې دے - د یو څو سوالونه دي چې ددې پخواني شاعر په باره کې پیدا کېږي نو زموږ لیکوالو ډېر په آسانه حل کړي دي - هغه ځکه چې ځان ته دومره سرتوب ول نه دي پکار پس نو یې د څېړنې د کتابونو پایلې وکول پکار دي - څېړنې کې نور د علم ټکي پرې بیا اډانه کوي - ځایي د پاره بیا کتابونه راخلي او هغوي پرې هم پي ټوکه لیکي د ټولو نه مخکې به زه دلته د ابراهيم باره کې د مختلفو لیکوالو تحقیقونو د کتابونو د اقتباساتو په شکل کې د هغوي د پېژندنې او د هغوي د زمانې - د شاعرۍ او خاندان باره کې دلته اولیکم نو بیا که زه د خپل تحقیق په رڼا کې څه لیکم نو په پوهېدلو کې به لوستونکو ته اساني وي - په دې نوم باندې ډېر شاعران تېر شوي دي - نو دلته چې د کوم ابراهيم ذکر کېږي د هغه غزل په "چمن ېې نظیر" کې راغلی دے - د پخوانو شاعرانو د غزلو یو خطي مجموعه ده - یو انگرېز محقق پادري هیوز* د دغه خطي نسخې نه په خپل کتاب "کلید افغاني" ددې شاعر هم یو غزل راخستے دے د کلید افغاني په سر کې د افغانستان د

ستر محقق عبداللہ خد متگار په هر شاعر تعلیقات درج دي هڼو
لیکي -

دچمن بی نظیر د شعر د شاعر په باره کښي یو احتمال
دادے چي نوموړي دي د کالو خان دغه ابراهیم
شاه وي حکم چي دي د کلید افغاني د تدوین
د زمانې د شاعرانو اولسي شاعر وو او د
فیاض کیسه چي په کلید افغاني کښي راغلي ده
ده تشکیل کړې ده د دي نوموړي شاعر په باره
کښي نور څه معلومات چاته هم نیشته - (۱)
ستر محقق پوهاند محمد افضل رضا صاحب د ابراهیم باره کښي د پټ
ستوري کتاب پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ په صفحه
۹۳ باندې لیکي -

دا قلم المعروف د محمد افضل رضا ته پټ ستوري د
تحقیق په لړ کښي د محمد ابراهیم د لاس لیکي د
انون قاسم فوائد الشریعت نوم کتاب په لاس
ور غلو چي په پښتو اکېډمي کښي موجود دے
په آخر کښي لیکي دي
"محمد ابراهیم متوطن خټک مصري باندې"

پادري هیوز کلید افغاني کابل چاپ صفحه ۱۱۹ د چاپ نېټه
۱۳۵۶ کال د زمري ۱۵ -

اوه ڪلهه ڇي صفي الله ختيگ ر باندي ملا د مصري
باندي نوبار تحصيل وو نو ڪند ۽ شي ڇي ابراهيم
هه ورڇي په مصري بانده ڪنهي هم ٿري ڪري وڃي
او حڪه ڇي صفي الله ختيگ په ٿي و شوو عالمانو
ڪنهي ذڪر هم اوکيو و -

د ابراهيم باره ڪنهي د اقبال رشاد د و پڻانته پس صفوي د ستر
محقق ارواڻاد عبدالعليم اثر افغاني صېب يک هم په دي ڪتاب ڪنهي
هم په دغه صفحه ۲۹۳ يکي -

د بناغلي اثر د يک مطابق ابراهيم د سوات د
مشهور بزرگ پير پونده صېب په اولاد ڪنهي يو
ڊپر لوي عالم روحاني بزرگ او د پښتو ژبي
د بخواني طرز اسلوب په يکونکو ڪنهي د موزوني
طلقي شاعر او اديب ٿي شو ۽ د -

په بل حله ڪنهي هم په دغه صفحه ۲۹۳ د پٽ ستوري ڪتاب
پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ د اثر صېب يک يکي -
او د ابراهيم د يکلو طرز د اخون دروېزه د سبک
په سپړوي ڪنهي د ۷ ڪلهه ڇي صفي الله ختيگ
په مياشت د صفر المظفر ۱۲۴۳ ڪنهي د ده ذکر د
ٿي و شوو عالمانو په حيث سره ڪي د ۷
او د ميان صېب محمد عمر د شمس زوي عبيد الله
ميان گل د خپل ڪتاب هفت پېگړ په ديا چاه

کښې دده ددې قيصې نوم ياد کړې دے او حقرت
مياں کال په ۱۳۲۳ هـ کښې وفات شوه دے نو
وېلې شي چي حاجي ابراهيم بابا د ۱۳۰۰ په زمانه
کښې تېر شوه دے -

اوس راتو د بناعلي محقيق پروفيسر محمد افضل رحمايې د بل کتاب
د "پښتو غزل" چاپ پښتو اکېډمي پېښور کال ۱۹۷۸، صفحه ۱۴۴
باندې يک ته هغوي ددې نوموړي شاعر باره کښې ليکي -

ابراهيم د سوات اوسېدونکې وو - د پير پر بنده
هېب په اولاد کښې وو د ۱۳۰۰ هـ په زمانه کښې
تېر شوه دے د زقوم بادشاه اوسېف الملوک
قيصې هم يکلي دي - قلبي ذخيره ئې په
قبر کي کښې دفن ده لاندېښه يو غزل ئې
کلید افغاني کښې نقل کړې شوه دے - غزل ئې
د پښتو د قديم غزل ټولې خوږې لري ټوټوړې
غزلې ئې راقم الحروف "پټ سوري" کتاب کښې
درج کړي دي -

د افغانستان ستر محقيق او نوميال يکوال ارواښاد عبدالحې جبيي
هېب د ابراهيم په باره کښې دخپل تاليف پښتانه شعراء اوله حصه
چاپ پښتو ادبي مرکز سره نوروک بنون کال ۱۹۸۲، صفحه ۵۰
باندې ليکي -

ابراهيم هم د هغه شاعرانو نه يو دے کوم چي په

گمناوړ کښې مړ دے - حالات او دیوانې نه
 دے پاتې دده بس دکلید افغاني په ذریعہ یو
 غزل تردې وخته ژوندے پاتې دے او دے
 موږ د هغې په وجه دیوښته شاعر په
 جث پېژنو -

~

چې د عشق سودا په سر کېم کله مړ یم
 سر پرېکړه په میدان کې د عشق فرد یم
 د عشق نوم ځکه په ما باندې سې شے
 و چې شونې ونډې سترگې کونه زړد یم
 د یادداشت بھر به بیاموم امید دے
 لکه تن چې شغول شو په یاد کوږ یم
 که مې سر او مال د یار په مینه لار شي
 خداے دې نه کړه که پورې کوم یا پرې سوږ یم
 تعلق هستي مې دواړه پسې شا کړه
 جریده د عشق په لار کې روان فرد یم
 دامن واخله چرې کور اوده نه شي
 خسته پروت د یار په درکښې لکه گرد یم
 بې دردان د عشق له سوزه خبر نه شو
 بواهم ځکه منت بار د اهل درد یم

د افغانستان بل ستر محقيق هېواد ملزلي هم د ابراهيم باره
کښې يکي -

ابراهيم از شعري قديم پښتو است پادري هيوه غزل ابراهيم
دا د چمن په نظر رږگيد افغاني مخب کرده ابراهيم غوليات
عشقي سرود تذکړه نوياس، پښتو شعر و شرح حال ويدا
فصط کرده اند از دوست -

۴. بي دردان د عشق له سوزه خېږنه شول
ابراهيم خکه منت باد د اهل درد یم (۲)

دانو وو د ابراهيم په باره کښې د مختلفو محقيتو د تاريخ په رڼا
خه پر شان پېژندنه چې څوک وو د کوم زمانې وو - شاعر وو
بزرگ وو صوفي وو په دغه تېر شوي تحقيق باندې پر شان
سوچ پکار ده او چې په اختصار کې حاج واخلو نو معلومېږي
چې دغه ټول محقيتونه د تضاد ښکار دي او په يو وخت مختلف
بيا نونه بيان شوي دي ښاغلي افضل رښا هېب په يو ځای کښې
يکي چې د يو خطي نسخې له مخه متوطن ختيک د مصري بانډې
نوبار وسېدونکې ده او په بل ځای کښې د اشرهېب په وېنا

۵. زلمي هېواد من فرهنگ زبان و ادبيات پښتو چاپ وزارت
تعليم و تربيه کابل کال ۱۹۷۷ صفحه ۷، ۸

متفق دے ڇي د سوات د پير پرنڊا، اولاد کڻي دے او هم هغه غزل
ڇي يکي کوم ڇي جيري هب يکله دے -

البته ارواښاد جيري هب په گننامه شاعرانو کڻي اچو لے
دے او هغوي ته څي حالات نه دي معلوم دهغوي دا ليک د
قدر وړ دے -

دا ځي ڇي بڼه د خپل نظر په تله ووتلو هر چاته
حق حاصل دے ڇي خبر نه اوکړي زه خبرند وال نه يم خو
دلته د ابراهيم باره کڻي د خپلو معلوماتو په رڼا کڻي خپله يو نظريه
لرم - او خپل دې يک ته حتمي نه واييم - دلته راقم الحروف د
تېر شوي ليک او تحقيق په رڼا کڻي څه معلومات او د خپلو معلوماتو
د زخيره کړي يو کول غواړي - او لوستونکو ته د ابراهيم په باره کڻي
خپله خبر نه پېش کول غواړي -

د ابراهيم غزل په چمن بي عدیل وگلشن بي تمثيل کڻي ڇي دميان
انځور کاځېل تاليف دې کڻي ذکر هم شته ميان انځور کاځېل کتاب
په ۲۵ رمضان ۱۳۰۱ کڻي يکله دے او په دې کڻي درځوانو
غوره هغه شاعرانو ذکر کړے دے کوم ڇي دنوشحال بابا، رحمان بابا
وغېره، تروخته وو -

خبر نه ڇي هر کله څوک کوي نو داخلي او خارجي شهادتو
ضروري دي د چاپېرچل حالات او دننډې زمانې حالات د
هغې نه پسته حالات نو تحقيق بيا هله پکار دے دا سي نه ڇي
بي توکله بي تحقيقه کله د سوات او کله دمصري بانډې راقم الحروف

چې کومه نظريه د ابراهيم باره کښې پېش کوي هغه به ډېره درجه
شوي شهادتونو په تله تلي او پېش کوي به چې -
مياں انجمن چې د کومو شاعرانو نو ذکر په خپل کتاب کښې کړے
دے نو ابراهيم چې د کومو شاعرانو په زمانه کښې اېږولے دے د
ده غزل د کومو شاعرانو د وخت سره قافيو ردیفونو سره سمون خوري
نوددي نه معلومه شي چې دے د هغه وخت شاعر دے نو د سوچ
په موخه ته يو لار اوښايي زموږ رهنمايي به وکړي او بيا به موږ په
دغه لارځپل مرام ته تگ کوو دغه زمانې په شاعرانو کښې خوشحال بابا
هم ياد شوے دے پښتو ادب باندې دده او د دوي د خاندان لوي
احسان دے - خوشحال بابا نه راواخله زامن - نسي کوسي چې هم
د پښتو ادب خدمت کوي لگيا دي - او پښتو ادب ته وره ورکوي -
دغه شان د خوشحال بابا مشر روړ چې په جمال خان - جميل خان
خواجہ جمال الدين نومونو باندې په مختلفو موقعو ياد شوے
هغه هم لکه د خپل روړ د توري او قلم خاوند و او په ادبي ميدان کښې
د خپل روړ خوشحال بابا ته روستونه و و خو بس صرف فرق دا وو چې جمال خان
بابا د تصوف، سلوک، معرفت لارځپله کړې ددې هر بابو د جمال بابا شاعري
هم کله د شاعرۍ باره کښې افضل رضا مېر پټا سوري نوې کتاب او د افغانستان نوميالي
اوسنۍ ليکوال عبداللہ خدا شکار بختاڼي په پښتانه شعراء پنجم
ټوک کښې په روښنو صفحو کښې د کومو سره کړے دے - د دوي خطي نسخې د تذکره
الاولياء او نور محمدية په نومونو په فارسي ژبه کښې ليکلې په

پښتو اکېډمي پېښور کېنې پرې دي دغه شان الرشيف سټي
افغانستان کېنې هم يو خطي د فارسي نسخه پرته ده چې وس
وس هغوي د مناقب شيخ رحيمکار په نوم چاپ کړې ده زما ددې
مطلب ددے چې دغو شمال بابا سکه دور هم په ادبي ميدان کېنې
د چانه روستو نه دے نو دغه شان د جمال خان بابا زامنو هم خپل
خانداني روايات قائم او برقرار ساتلي دي - لکه د جمال خان بابا
زوي محمد صديق چې د هغري نه پس سجاده نشين هم وو د هغوي
ديوان چې دکابل نه د "ديوان صديق" په نوم چاپ دے -

راحم خپلې مدعا ته چې ابراهيم زما په نظر کېنې څوک
دے توکومه چې زما تحقيق دے نو ابراهيم گمنامه نه دے د جمال
خان بابا زوي دے لکه د خپل توه او پلار شاعروو - صوفي وو
بزرگ وو - لوستونکي به وايي چې تا سره څه ثبوت دے دلته به
زه د خپل گران مشي ميان فردوس شاه فقير خپل دمرب شوې شجر
نسب نه خواله ورکړم -

د جمال خان بابا څلور بيبياني وې د هغوي ديار
زامن وو يه هغه بيبيانو کېنې دي بي رابعې
چې په قام اسماعيل خېله وه پنځه زامن وو
چې نومونه ئې په دې رنگ دي -

۱- محمد ابراهيم ۲- محمد اسحق ۳- فقير محمد صديق ۴- محمد عتاق ۵- محمد صالح (۳)

۳- فقير خپل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خان خپل فقير خپل

ناشر انجمن اتحاد جمال خپل چشمنی اکوړه خټک د چاپ کال ستمبر ۱۹۹۱ م

۱۲۔ وڻن ۽ ٻوٽن جي دغه شاعري جي ذڪر تي ٻه ڇهن جي عدول وٺڻ
 جي تمثيل ميان اڻڄڻاڪو اڻڄڻاڪو اڻڄڻاڪو اڻڄڻاڪو اڻڄڻاڪو
 دے گمنامہ نہ دے گمنامہ حُکے دے ڇي ڇا تحقيق نہ دے کڙے دے
 فقير جيل بگ جال خان زوي دے حُکے ڀي هم به دغه ڪتاب ڪڍي د
 يوي زماني د شاعرانويہ قطار ڪڍي ڄاڻي کڙي دے۔

د غه شان ښاغلی افضل رښایې یې چې هغه د مصري بانډې
متوطن خټک چې د تحصیل نوښار یو کلی دے اوسېدونکې وو د مصري
بانډې لږ بدل وقوع مصري بانډه په اکوړې کې د سیند په غاړه
ده بېلکه د ا هم د پلے شي چې اکوړې او مصري بانډه کې فرق
نه وو بېلکه هر کله چې سیند یعنی اباسین څلرڅرځ بدل کړو نو
مصري بانډې چې جدا کوه اشرف خان هجوي هم دا په خپلو شعرونو
کې په تاخت هم یاده کړې ده د جمال خان اولاد په پشمې - اکوړې
نحال پوره - نظام پور - ښډو او د غه شان په نورو خواو شا
کلو کې آباد دے - د ا هم یو ثبوت دے شي چې ابراهیم بابا
په مصري بانډه کې سکونت اختیار کړې وي ځکه چې مصري بانډه
او د غه ټول نژدې خواو شا کلي خود هغوي ملکیت او جاېد او
دلته به زه د ثبوت په توګه د ارواښاد ستر محقق عبد الحیة
اثر افغاني بېب یو لیک ته د دوستونکو پاملرنه را وگرځوم هغوي په
خپل یو مضمون چې سرخط یې " اخلاقانه " دے کې یې -

۱. فضل خان دا ذکر نہ کوی چي محمد اسحاق، محمد ابراہیم
۲. محمد صدیق، کشران روایت ہم دہہ دیلا محمد اشرف خان

نه هم مشران وو هم د پرېنه شاعران وو په شال
کښې د فقير ابراهيم پشتمې "سهروردي يو غزل
داوړم -

چې د عشق سودا په سرکېم کله مړدیم
سر پرېکړه په ميدان کښې لکه مړدیم
چې دردان د عشق له سوزه خبر نه شو
ابراهيم حکم منته يار د اهل درد یم (۴)

هغوي يکې په دې غزل کښې مصرعه جريده د عشق په
لار کښې روان مړدیم دا بنايې چې ابراهيم په مقام د فرديت کښې
وو چې د فنايې الله مرتبه ده چرته د مقام د فرديت خاوند ابراهيم
او چرته د افضل خان پلار محمد اشرف خان هجري بکن افضل خان
چې ذکر نه کوي -

دا وودا اثر صېب يک - دلته کښې اثر صېب هم ددغه ابراهيم
بانه کښې بل شان يکل کوي - کېدے شي چې هغوي په دې نېټه
رسېدے وي چې هغه محکېنې تحقيق سېي نه وو بلکه هکله چې
هغوي ته معلوم شوه چې د جمال خان بابا په زامنو کښې هم شته
او د مصري باندې او سپدونکې دے نو درې نه معلوم شوه چې
دا ابراهيم د جمال خان بابا زوی دے - جمال خان بابا چې په فقير بابا
مشهور دے د غوثيت او قطبيت د درجو نه تېر شوه دے دغه

م - خوشحال ريويو شماره ۱ پښتو اکبري پېښور چاپ کال ۱۹۸۷ ص ۷۵

شان د اولادېم تربيت كړې او وخت په وخت ې زامن هم سچاده
نشين پاتې شوي او د تصوف، سلوك، مختلف درجاو نه تېر شوي نو
شاعري ې هم د تصوف په رنگ كېپي رنگ ده لكه په يو غزل كېي وايي

چې خبر په اسرارته شي د هو هو
په هغو بېرو د هر چا شه تو تو
له اوله پرې د قتل فتوي زه كړم
د غافلو په غزا كې ځي رو رو
ښوك غافل خاموشه ناست وي مستغرق شو
ښوك فاخته غوندې ندرې كه په كو كو
بي افتابه زړه چا ليدې نه ده
ښكاره وي د غو په مخ سره يو يو
د ستا مخ زما د سترگو منظرگاه ده
ستا مخ په اورې سترگې شوې لو لو
بي دردان به اهل درد نه شي براهيمه
مېرې زړې كه په سل خله كړې فو فو (ه)

د عبدالقادر خان خټک يو غزل هم په دې قافيه باندې ليکلی شوی دی.

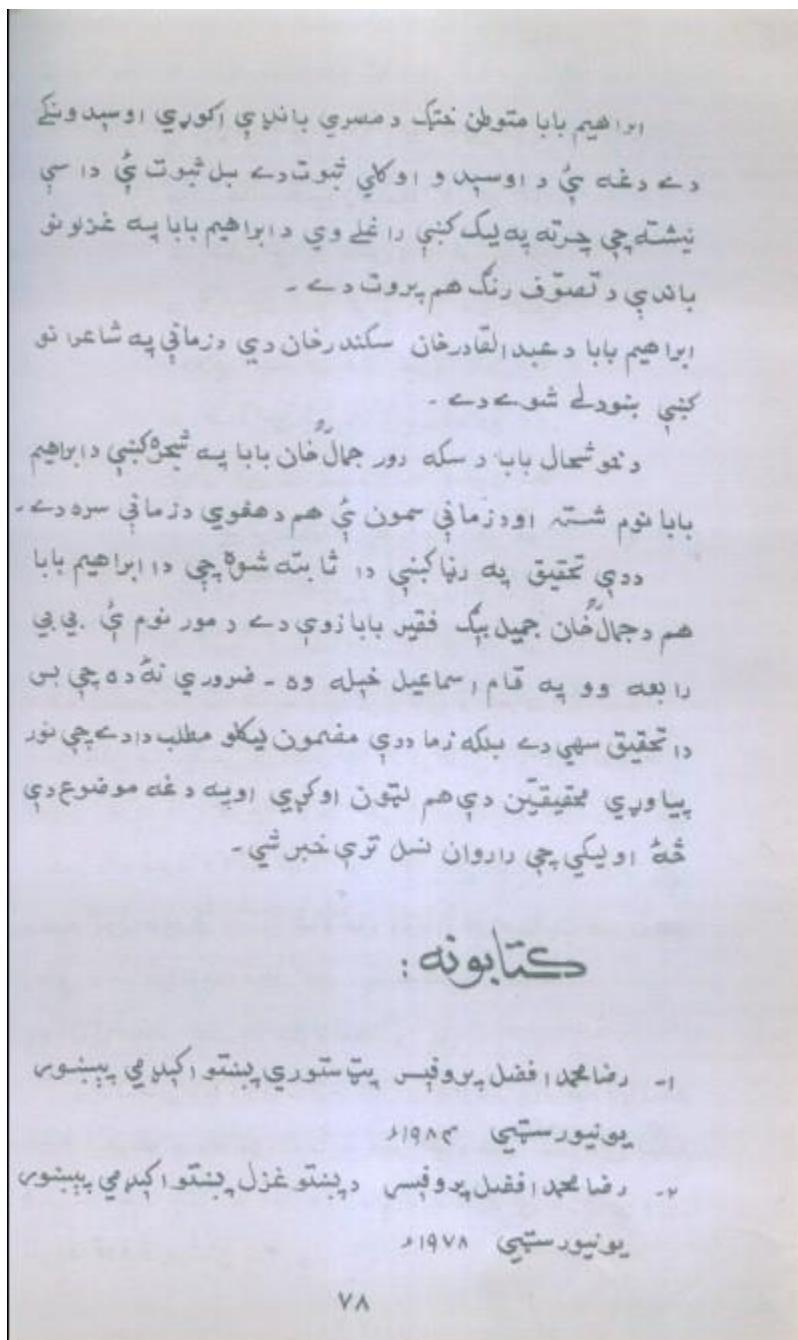
۵۔ رضا محمد افضل پټ ستوري پښتواکېمي

پېښور يونيورسټي ۱۹۸۴ م ۳۹۷

چا موندلے دے نارې و هي هو هو
 ٺوڪ طالب ڇني پڻتنه ڪا ڪو ڪو
 عريشان جي پرستش ڪا له فوشيا نو
 فرشيان هم پسي ڪوئي په سو سو
 ددوئي خبري مڙ ڪوه مطربه
 په نغمه ڪني يويو وايه نه دو دو
 چي راغلي له عدم دے وجود ته
 اواز يو ترسبله ڪا چي به ڇو ڇو
 دٿو اڻي شاهين ياغي شورابه نه شي
 ڪه فرياد د عبد القادر ڪاندي قو قو

د عبد القادر خان بابا هم په دي غزل ڪني د تصوف رنگ دے -
 دغه شان په چمن جي نظير ڪني د خوشحال بابا عبد القادر خان
 خٽڪ، اشرف خان هجري، ڪامگار خٽڪ، سعيد بابا سکندر خان خٽڪ
 وغېره وغېره دهغه شاعرانو غزل ٻي ليکلي شوي دي ڪوم چي
 دغه ٽول ديوي زماني شاونوا وو. ا و ابراهيم بابا هم ددغه
 زماني د شاعرانوي قبيل ڪني اڀولے شوع دے -
 په ٽول تفصيلي بحث به ننڍين نظر واپو -

د جمال خان بابا د وفات زمانه ۱۱۱۶ هـ دے - ا و ابراهيم بابا زمانه
 ۱۲۰۰ هـ ليکلي شوي ده خودا زمانيه نظر ڪني د عبد القادر خان خٽڪ
 همزولے ڪم و بهش د ۱۱۴۲ هـ زماني دے ڇو ڪه چي غزلي ٻي ديوي
 بل په قافيه يوشان ٻيڪاري -

- ۳- ښوونځي پادري کليد افغاني د څېړندويي عبداللہ خدا مکار
ننځاني په سرزده کابل ۱۳۵۶ ش ۵ -
- ۴- نوح شحال ريوي شماره ۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي کال ۱۹۸۳
- ۵- صېواد مل زلمی فرهنگ زبان و ادبيات پښتو مطبع تعيم و
تربيه کابل ۱۹۷۷
- ۶- خټک عبدالقادر خان خدا يفته خټک مډونه و مړته انوار الحق
سيد يونيورسټي بک اپځني خېټو بازار پېښور
- ۷- جيبی عبدالحي پښتانه شعراء اوله حمده يونيورسټي بک
اپځني خېټو بازار پېښور -
- ۸- فقير خېل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خېل انجمن اتحاد
جمال خېل پشمني اکوړه خټک سټېر ۱۹۹۱ -

نوم وروکے شاعر

محمد سعيد اودهغه قلمي آثار

زموښ د پښتنو په هره قبیله - خاندان او قوم کېنې دېر لوسته شاعران - ادیبان - عالمان سپړشوي دي چې ځني ټيکاره دي او ځني اوس هم په تیارو کېنې پټ دي را برسېره کول غواړي. خود دغه خلقو د علم خزانې زموښ د ناپوهۍ په وجه ورځ په ورځ گړدوښ کېنې پټې دي او موږ د دغه خلقو د علم خزانې نه محرومه پاتې کېږو. زموږ د د پښتنو په سیمه کېنې اوس هم داسې لویې لویې علمي کورنۍ شته چې په هغې کېنې د د لویو لویو شاعرانو ادیبانو عالمانو کتابونه په چاپي او قلمي شکل کېنې خوندي پراته دي او د دغه خلقو سره ېې هېڅ قدر و قیمت نېشه او د دغه ناپوهۍ په وجه دغه پوهه خلق اوس په نوم ورکو کېنې شمار لې شي چې زموږ د پاره دېر لوسته زیان دے که چېرې دغه قیمتي علمي سرمایه را برسېره کړه شي نو د رادوان وخت تل به ترې دېر څه زده کړي - ولې چې د دغه نوموړو پوهانو د علم په وجه نه صرف موږ د علم درېانه منور شو بلکه رادوان نسل به هم په دغه لار خپل تگ تېن کړي او ذهني ثقافتی

سياسي علمي پر محنتگ به نور هم مخ په وړاندې کړي نو ددې
هر څه باوجود داسې علمي کورنۍ هم شته چې دهغوي غواړي
چې دهغوي داسلافو کارنامې دې په ډاگه کړي شي په دې
سلسله کې چې زه نن دکوم نوم وړکي شاعر - عالم نوم رابرسېره
کول غواړم او د نوم نه ئې گډونه سندم او دهغوي ورک
قلمي آثار راښکاره کولو باندې خپله مقاله بناسته کوم په دې
سبب چې د پښتو ادب په باب کېنې نوې اضافه وشي هغه نوم
ورکي شاعر - عالم ميان محمد سعيد دے يانې چې اول په دې رڼا
واچو وچې دوي څوک دي دکوم ځای دي په کومه زمانه کېنې
ئې ژوند تېرولو او دکوم خاندان څخه تعلق لري ددې معلوماتو
حاصلولو دپاره به موږ دوه لارې پيلوو يو لار د ميان محمد سعيد
د قلمي آثارو په رڼا کېنې او بله دهغوي د خاندان د افرادو
د ليک يا زباني شهادت نه چې په دې وخت کېنې ژوند تېروي او دې
سره به موږ ته دوه اړخيزه گټور معلومات په گوته شي - په
ختکو کېنې د بهادر بابا چې ابک بابا باندې شهرت لري کورنۍ په
مذهبي سياسي - علمي او ادبي لحاظ سره لوړ مقام لري د
بهادر بابا نوم په روحاني دنيا کېنې لکه د ځلنده ستوري ښکاره
دے او هم دغه شان دهغوي زامن د سلوک د لارې د سختو
رياضتونو نه تېر شوي او د غوثيت او قطبيت درجات ئې موندلي
د بهادر بابا رابک مېب (د دې زامن دوچې دهغوي نومونه
دا دنگه دي -

۱۔ حضرت کيسرگل معروف به کاکا صاحب ۲۔ حضرت حيات بابا
۳۔ حضرت شيخ عفان بابا

دو ڀي ڀه تائيد ڪنبي ۽ حضرت کيسرگل بابا (کاکا صاحب) ۽ ڏوي
حضرت حليم گل بابا ڪتاب مقامات قطبيه و مقالات قدسيه ڇي ميان
مهتد الله کاکا خيل ڀه فارسي ژبه ڪنبي چاپ ڪري او ڀه اردو ڪنبي ترجمو
ڀي اروا بنسداد عبدالواثق کوٽو ڪري ۵ ڀه صفحو ۲۳۶ باند ڀي يڪي
حضرت صاحب ڪي دو ڀيائي ٿي ۽ اردو ٻنن صاحبان
ولايت ٿي ۽ اڪ حيات خان صاحب ۽ اردو سر شيخ عفان ٿي
جو ڪو شيخ جي ڪي گذر ڪي نزديڪ دفن ڀي.

ترجمو :- ۱۔ کاکا صاحب دو ڀه روڻه وو او دوا ڀه ۽ ولايت
خاوندان وو ۽ ٽيوم حيات خان او دو ٻي شيخ عفان
نوميد وچ ۽ شيخ جي (کاکا صاحب ڪنبد سره نزدي ڀي شيخ
ڏي -

دغه شان تاريخ موضع ۽ افضل خان خٽڪ ڪنبي هم دغه ڏڪس
شو ۽ او ستر تحقيق اروا بنسداد سرفراز خان عقاب خٽڪ هم ڀه خيل
ڪتابچو :- ۱۔ کاکا صاحب ۽ ڪنبي ڀه صفحو ۲۹ يڪي -
کاکا صاحب ڪي دو ڀيائي ٿي ۽ اڪ کانام حيات خان او
دوسر ڪانام شيخ عفان -

ترجمو :- ۲۔ کاکا صاحب دو ڀه روڻه وو ڏيو نوم حيات خان او
د ڀل شيخ عفان وو -
دغه ڪتابچي کاکا صاحب ۽ ڀه صفحو ۳۰ ۽ مناقب شيخ رحيمڪار

د ميان شمس الدين کاکاخېل (قلمي) په حواله سرفراز خان عقاب خټک
د کاکا صېب د روڼو باره کښې يو شعر د اشان پېش کوي

دده دوه دونه په ځان

حيات خان او شېخ عفا

د بهادر بابا زابک صېب د دې زامنو د اولاد سلسله په دې
دول ده چې د کاکا صېب اولاد ته کاکاخېل ميان ګان وايي او د حيات
خان او شېخ عفا اولاد ته ايک خېل ميان ګان وايي په دې دواړو
کورنو کښې لوسته عالمان - شاعران اديبان تېر شوي او
اوس هم شته زموږ د دې مقالې دا نوم وروکې شاعر - عالم ميا
محمد سعيد د ايک خېلو ميان ګانو د کورنۍ سره تعلق لري په
نن زمانه کښې په ايک خېلو ميان ګانو کښې خدايې بڼېلې ميان
سپېد رسول رستا شاعر - اديب محقيق - عالم تېر شوي ايک
خېل ميان ګان تر لري لري علاقه کښې پراته دي -

د ميان محمد سعيد شجره نسب چې راقم دهغوي د غمسي مولانا
سلطان محمود صاحب پېش امام د مير زمان بابا جات واقع لوند
خوپ روډ کا تېلنگ نه تر لاسه کړي او مننه يې کوم دارنگه ده

ميان محمد سعيد بن ميان محمد جنېد بن ميان عباس گل

بن ميان امير الله بن ميان عبداللّٰه بن ميان يوسف

بابا بن ميان عباس گل بن ميان اسماعيل بابا بن ميان

لا ثق شاه بن ميان علي خان بن ميان شېخ عفا بابا

بن بهادر خان بابا معروف به ايک صاحب -

مياں محمد سعيد د مردان ضلعي د کاتلنگ کلي په اوډيگروم کښي
زېږېدلې وو د زېږېدنې نېټه ١٢٦٣ هـ ق ده د مياں محمد سعيد
کشر ور عبد الجليل نومېدو چې په ١٣٠٤ هـ ق کښي مړ شو د دغه
دغه شاعر - عالم مياں محمد سعيد د زامنو نومونه دارنگه
دي -

مياں عبد الواحد - مياں غلام محمد - مياں غلام صدق

مياں سلطان محمود ، مياں سېد محمود

په زامنو کښي ١٢٢٢ هـ ق د غلام محمد اولاد نه وو او د نورو زامنو نه ١٢٢٢
اولاد سلسله جاري ده چې اوس هم په کاتلنگ کښي د اېک خېلو مياں
کامو په نوم ژوند او وخت تېره وي د مياں محمد سعيد دوه پياښي
وي - مياں غلام صديق او مياں غلام محمد د مشرې بي بي اولاد
وو او نور زامن ١٢٢٢ هـ ق د کشرې بي بي نه زېږېدلي وو - په زامنو کښي
١٢٢٢ هـ ق د غلام صديق دېرښه خطاط وو شاعر هم وو د غلام صديق
د لاس يو قلعي د اشعارو جونگ هم په لاس راغلي په دغه
جونگ کښي د ديار لسمې او شوار لسمې هجري د شاعرانو اشعار
درج دي چې په هغه شاعرانو کښي د يوشو نومونه دارنگه دي
غلام صديق په خپله چې په مياں گل تخلص سره شعريکي - ملا فضل -
علي احمد - خير - مختار - خاکسار - مياں محمد سعيد چې د غلام
صديق پلار دے - وغيره نورو شاعرانو شعرونه - دا خو د
مياں محمد سعيد د ژوند خاندان ځانته ځانته دي - اولاد او
زېږېدنې متعلق معلومات -

قلمي آثار

مياں محمد سعيد دديارلسي هجري يونوم وروک
خوب ترقي شاعر او عالم ووچ په سعيد تخلص سره ئې شعر ويښي
د دوي په قلمي آثارو کښي چي کوم قلمي آثار په لاس راغلي
دا آثار په پښتو ادب کښي د يونوي باب (ضافه لري) هغه خطي
آثار په داسگه دي -

۱- فتح العراق ۲ سفرنامه بنگال
د دې آثارو تفصيلي ذکر په داسول دے

۱- فتح العراق :

دا د مياں محمد سعيد د لاس ليکله شوې خطي پښتو منظومه
نسخه ده چي دراقم سره په کتب خانه کښي خوندي ده اوس اوس په
مارچ ۱۹۹۸م کښي په لاس راغلي په دې کتاب کښي مياں محمد سعيد
د زقوم يادشاه د جنگ قيصه په ډېر تفصيل سره بيان کړې ده او
په دغه مناسبت سره ئې ورته نوم "فتح العراق" ايښودے ده -
دلته دا خبره يادلرل پکار دي چي د "جنگنامه زقوم" په نوم يو وره
کتابچه چي ۱۶ مخونه لري په هندو پرېس د هلي کښي چاپ شوې دې
نسخي مؤلف "امير" نومېږي او سبله نسخه د محمد ابراهيم د زقوم
باد ۱۵ قيصه نومېږي په خطي شکل کښي پښتو اکبري مي پښتو
يونيو رستي او د افغانستان د ستر محقق گوان زلمي هېوادل
صېب په کتب خانه کښي موجوده او د مياں محمد سعيد دا جنگنامه

زقوم درېم دريافت دے دا کتاب په پښتو مثنوي کېنې ليکلی شوے دے
 په حجم ۱۷۹ مخونه لري - کاغذ ټي روپړي دے ژبه ټي ختيځي ده په
 قطع ۲۵×۱۴ سنتي ميټر دے خط ټي نستعليق دے په قوره سياهي
 ليکلی شوے دے يوڅو مخونه ټي په شنه سياهي ليکلي دي د کتاب
 د مخ (۱) نه تر (۳۹) مخه پورې " حمد - حکايت - مناجات - نعت - مناجات -
 صفت چهار يار - بيان مودش زمان و حالات جهان - حکايت - سبب
 تاليف کتاب - بيان حالات خود " ليک دي ورپسې د (۴۰) مخ نه تر مخ (۱۷۹)
 پورې د زقوم بادشاه د جنگ قيصه په تفصيل سره ليکلي ده او په
 آخر کې خاتمه په عنوان " نبي الخاتمه کتاب و تاريخ " سره کېږي ده د کتاب
 په باب " سبب تاليف الکتاب و بيان حالات خود " او د کتاب د ليکلو وجه
 ليکي خود اختصار په توگه به دلته ليکم چې په ۱۷ مې مې مېرم الحرام
 ۱۳۰۳ ق د محمد سعيد کشر ور عبد الجليل په ډکه جلال آباد علاقه
 گوداب ملک ننگرهار کېنې د ډاکوانو د لاسه شهيد کړے شول که ليکي -

په مقام کېنې د ډکي غلو مفسدانو

دے شهيد کړو احوال واورئ اے يارانو

د خپل روږ په غم کېنې غمجن شو او د ډېره غمه او دکورنۍ و اقتصاد
 مشکلاتو له سببه بهندوستان ته په سفر لاړو په دې سفر کېنې د
 زياتو مشکلاتو سره مخامخ شو دلته دا ياداشت د پاره ليکم چې د
 دغه مشکلاتو حالات ټي دراقم سره دهغوي د لاس ليکلي ليک په
 فارسي کېنې چې خپل عزيز ته ټي دهندوستان د آسام نه په نومبر ۱۸۸۹
 کېنې په تفصيل سره ليکلي او په کتاب فتح العراق کېنې هم دسې حالات

يکي رص ۳۷)

هي کله چي راغله دوار پيلوخته
ماوے راشه ددي خپل ملکه وتخته
سفر وکړه کونداي دي داسه آسان
په سفر باندي ورکېږي مدام گوان
ماوې راشه برابر دهند په لور خه
برابر په دغه گاډي کښي د اورخه
نوروان شدم د کوره هغه آنه
شوپه زړه کښي يې بڼه نيت دهند وستا
لاړم شکته کوز دکن ان ويرا سلا
په فراق فراق کښي تل په غم کښي ژاړه
نه يې يار نه يې شوک دوست دلاري مل وو
يک تنه زما په زړه دغه غوږل وو

د کتاب سبب تاليف هم په صفحه ۳۸ يکي -

خاص پور شوې د کتاب دې دپاره
ملک دهند وو پښتو هم نه وه اظهاره
نور يې ځان مشغولو جوړې کتاب کړې
د کتاب يې د غزا په يوباب کړې
ورسره هم شته د دې پرې قيمتي نورې
د عبت او نصيحت که څي گوري

د کتاب د نوم باره کښي يکي رص ۳۸)

ورته نوم شو مقرر فتح العراق بيا
 په فارسي کښې دغه نوم لري اوراق بيا
 د کتاب آغاز بسم الله الرحمن الرحيم نه ورسته داسې کوي
 اول حمد د پاک الله رحمن رحيم دے
 چې خالق د اوراق جبار خير عليم دے
 چې واحد احد صمد سمیع بصير دے
 اَلَمْ يَلِدْ وَ اَلَمْ يُولَدْ اِنَّهُ هُوَ اَجَبٌ په وزير
 چې شريکه بادشاهي ئې ده قاسم
 چې زواله ئې نقصانه ئې علته دے د ايمه
 د نړۍ قوم قيصه په هغه د آغاز د استان جنگ بادشاه د قوم کښه
 محمد درېس او رفته بود" باب لاندې په دې ډول شروع کوي.
 اى قلمه راشه بيا وکړه تحرير
 تحرير هسې چې ملک کوي واره منير
 د مخزن د فارسي شه پښتو سنج
 په لاس ورکړه افغانانو ته دا گنج
 که دا گنج هم شي په لاس د افغانانو
 په د عاکښې به هم ياد کړه ما يارانو
 هسې نقل د ناقل نه د فارس دے
 هغه څوک چې بيا د دې قيصې وارث دے
 هغه کاندې په دارنگ واوره ته بيان
 مايدلے دا بيان دے هسې شان

چي حضرت په مدينه کښي يو ورځ ناست وو
 دېر مجلس ورسره ناست په چپ وراست وو
 هم ووناست ورسره خلوس، ميانان
 لارځومني لکه ستوري د آسمان
 دېر اصحاب وو ورسره موره هم نشين
 په دې ميان دغه فرمان درې متين
 چېدا ئيل دغه په حکم دستار بيا
 شو په مخکښي د حضرت نبي مختار بيا
 چېدا ئيل وې يا رسول الله صلوات دے
 دې صلوات هم د جانب د پاک ذات دے
 بيا ئې هسې فرما ئيلي دي رسول
 اے په نند د خدا ئې دهربني قبول
 د عراق په طرف درومد روانېږه
 حکم دغه دے يودم جعطيگه
 د عراق په نواحي يو قلا ده
 د کفار تن په هغه ځاي غوغا ده
 او بل فتح د عراق د هغې نوم دے
 او بادشاه په کښي ښکاره وائېم زعيم
 دے په ټولو کافرانو دے سردار
 د عراق په ملک کښي حکم کوي نامدار

په هغې پسې روان کړه خپل بشکر
رب به درکړه درسته فتح هم ظفر
د زقوم بادشاه د جنگ دا قيصه په صفحه ۱۷۹ په دې پټ سره
پاڅې ته رسېږي -

کړې ايمان مې سلامت پاک وهايه
ماله بنده خلاص کړې دهر رنګې عذاب
هم سره د قبول امت د پاک حضرت
کوږه داخل موجدله واړه په جنت
او د کتاب خاتمه په نې الخاتمه کتاب د تاريخ په عنوان کوي او
دارنگه شعريکي -

زړه مې بند د غمونو په زخیر خلقه
نور مې وکړه سې رنگ يو تدبير خلقه
دا قلم او سیاځي هم کاغذ درې واړه خلقه
ما کړل جمع سره دوي کورې هم غاړه خلقه
نور مې دا احوال تحریر کړو دې د پاره خلقه
کونډ ياد هم ما عاجز کړي رب د پاره خلقه
يوډ عاکه ماته وکړې د خلاصه خلقه
پچې زه شم خلاص هم د غمونو د اسواځه خلقه

رب به درکړه عوضونه ې پايانه خلقه
زه دا سوال کوم هې درحمانه خلقه

بل تاريخ وودرجب المرجب اوليستم خلقه
 هم سنه د هجره هې نويشتم خلقه
 ديارلس سوه پي دپا دپاسه ديارلس نور خلقه
 داسنه وه چي کاغذ شولته تور خلقه
 په تور خنک کښي د بنگال د ملک آسام
 نن ماسعيد کولو کتاب دغه تمام خلقه

۲- سفرنامه بنگال :-

ميان محمد سعيد د کتاب فتح العراق په آخر کښي د (۱۸۰) مخ نه
 تر (۱۹۳) مخ پورې (۳۱ مخونه) هم په دغه تعلق خط کښي په
 خپل لاس په قطع ۲۵۷۱۷۷ سنډي ميتر په قوش سياهي سره منظومه
 پښتو کښي سفرنامه بنگال په عنوان

در بيان احوالات سفر ملک بنگال و آسام بنگال

و از کيفيت احوالات ملک آسام

لاندې ليکلي په کوم وخت چو د دکن - آسام - بنگال - کلکته کښي د
 خپل کلي نه لوي وخت تېرولو د سفرنامه بنگال آغاز په دې شعر
 سره کوي -

اے قلمه راشه بيا زما دم ساز شه
 تر دخپل کوټه اوچت په دې آواز شه
 سرکړه ښکته په دې کور دخپل دوات کښي
 دا حالات د آسام ښکل کړه په ابيات کښي

ته به ملک ته څه تحفه یوسي دې ځای نه
را شه یوسه دا احوال ددهاښي ځای نه

بنګال ته دتلو سبب داسې یېکي

چې کارونه دتقدیر ټول دحکمت دي
څوک خبر خلقه ددروشي په حقیقت دي
څوک پوره کړه به خپل ملک څوک څواروزار کړه
دخپل ذوق دپاره غم اندوه بسیار کړه
څوک ډې غم دخپل بستر دپاسه خوب کړه
څوک داهې سرګودان گوځي آشوب کړه
دګردش و زمان دا غلله دا سخته
په مایاندې یو زمان هم په څو وخته
نور سفر مې کړو اختیار د بنګالي !
رادوان شوم دخپل ملک بحالي !
برابر دا خل په بنار د کلکتي شوم
په دا ځای کېنې څه موده په وایلي شوم
دپراشنا مې لړل خاص بهر د شهره
څه مدار عزت مې شو په دا دهره
د کلکتي دیو جماعت باره کېنې یېکي -

خاص په شهر د کلکتي کېنې جماعت دے
پېچي جوړي مثال دنیا کېنې د جنت دے

هر گه په ښاري سترگ مرمړ ده
 د مسجد د پاسه بيا مدرسه بڼه ده
 خوږ نډي يو عجيب منقشو ساز ده
 د دوحه په هغه شنه چي استاذ ده
 دغه شان د جماعت هر بناست يې په ښاري ستايله او په يوه پر
 ښکلي انداز ښاري د جماعت نقشه زمونږ مخکښي پېښ کړي
 په دې سفرنامه کې يوه غزل بمحل عنوان لاندې ليکي چې يوڅو
 شعرونه ترې دلته راوړم -

څنگ شوي ناست د زمانې د لاسه غلې
 سکه څوک چې په خړسور وي شرمېدلي
 خداي دې ښکړه په ذلت د سوال اخښه څوک
 لکه ماچرته پرې نغوچم نه کله
 د اُميد کچول په لاس هرځای ويلای يم
 داسې ورنيشته چې زه نه ښم ور غلې
 په وطن د ښکاري کې مسافر شوم
 په هېواد شورانه پاتې کوم او کله
 د سفرنامې په آخر کې دا پټ ليکده
 که يو اڅي په چا پېښ چرته زمره شي
 غټ صودت به يې وېر نه تره شي
 په پښتو ادب کې ورپسې سفرنامه منظومه د خوشحال بابا
 سوات نامه ده او بيا ورپسې ميان محمد سعيد ته د اعرار

حاصل دے چې په ديارلسمه هجري کښې ېې منظومه سفرنامه د سفرنامه بنگال د ملک
آسام په نوم وليکله په پښتو ادب کښې د خوشحال بابا د منظومې سفرنامې نه پس داسفرتا
دوهم جيت لري چې د پښتو ادب سره علاقه لرونکو د پاره د نوي معنومانيه طور
پېش کېږي د پښتو ژبې دا نوم وروکې لوسته شاعر عالم په ۱۳۳۴ ق بمطابق
۱۹۱۵ء کال وقات شوې او د کاتلنک کلي په لويه هديره کې خاورو
ته سپارل شوې لويې خدايې دې جنونه نصيب کړي امين دا دو
نوم ورکې شاعر- عالم ميان محمد سعيد چې ما د تيارونه رڼا ته کسيم
هيله لوم چې پوهان به پرې نو، هم څه د قلم لاندې راوړي-

کتابونه:

- ۱- محمد سعيد ميان فتح العراق خطي پښتو منظومه شخړه يک در
۱۳۱۳ هـ درکتابخانه ميان وکیل شاه قیصر خیل ساو لهوېر (مردان)
- ۲- هېواد ملزلي فرهنگ ادبيات پښتو (فارسي) مطبوعه دولتي
کابل ۱۹۸۶ء
- ۳- رفيع حبيب الله پښتو پښانکه پښتو ټولنه دولتي مطبوعه کابل
۱۹۷۷ء
- ۴- عتاب سرفراز خټک کا صاحب ۱۹۶۴ء
- ۵- حلیم گل شېخ - مقامات قطبيه و مقالات قدسيه (فارسي) جږل
پرېنټنگ پريس دهلي ۱۳۱۸ هـ
- ۶- خټک افضل خان تاريخ مرقع له نوتونو سره دوست محمد
کامل مومند يونيورسټي يک (پښتو) خپل بازار پېښور-

٢- پښتو مجله د پښتو اکېډمۍ پېښور، یونیورسټي جولای ۱۹۹۰م

نه ترجون (۱۹۹۱م پورې)

۸- عقاب سرفراز خان خټک - تاریخ خټک (اردو) حمید یه پریس

پشاور ۱۹۷۵م

۹- د اشعار وچونگ خطي د غلام صدیق ابن میان محمد سعید

در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل شجره نب ایک خیل میان

خطي در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل -

۱۰- محمد سعید میان سفرنامه بنگال و ملک آسام خطي پښتونخوا

نسخه در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل ساول و هېر (مردان)

پښتو کښې روښنه منظوم طبي لغت

په هر ژبه کې په علم طب باندې مختلف کتابونه لیکلي شوي دي
چې په هغې کې د مختلفو بيمارو علامات - احوال او علاجونه لیکل شوي دي
دغه شان په پښتو ژبه کې هم د پرېنه ښه کتابونه په علم طب باندې
لیکل شوي ځنې چاپ دي او ځنې اوس هم قلمي پراته دي - چې په هغې
کې د سترنگيال شاعر - عالم او حکيم د خوشحال بابا طب نامه يا صحت البدن
لور مقام لري - او دا کتاب په پښتو کې د طب روښنه کتاب گڼل شي -
په دې کې د بدن د مختلفو بيمارو د پاره داروگان تجویز شوي دي
لکه د مثال په توگه د طب نامه د خوشحال خان خټک مرتبه محمد تقوي الحق
سلاخېل مطبوعه خوشحال ريسرچ سپل پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي
کال ۱۹۸۵ د په صفحه ۴۰ باندې "دارو د ښه سر" عنوان لاندې لیکي -

که په سر دے شقيقه شي
پرو د سترگو عقيقه شي
حنا داخله ښه ږي آس کا
ته ږي پور په سرپاس کا
ستا صحت به ووشي کوره
ته ږي پورې کړه اے دوره

دغه شان د محمد صدیق طب نامه هم شته چې په قلمي شکل کې د

ستر پوهاند صاحبزاده حميد الله پشپين په کتابخانه کښې نوندي ده او
 ذکرې په خپل مقالاتي کتاب د کوک کښې چاپ پښتو ادبي بورډ کوټه
 ۱۹۹۷ء په صفحه ۴۳ کې دے - دا نسخه په ۱۳۰۸ هـ کښې ليکله شوې ده -
 او بله قلبي نسخه د خوب د بي شاعر - يکوال محترم روماني ساغر
 د کوهاټ سره په کتابخانه کښې موجود ده په دې منظومه طب نامه
 کښې د بيمارو حالات او بيا علاج ښودل شوي دے ښکته د رومان
 ساغر يو مقاله "صديق څوک وو" چې په مياشتيزه مجله اباسين
 پېښور اکټوبر ۱۹۹۰ء کښې چاپ شوي په صفحه ۱۳ د دغه طب نامې
 د شروع کېدو نه يو شعر ليکله چې دلته ې راخلم -

د حاجي عبداللہ زوييه

اے صديقه! تحقيق بويه

اول رنج و دارو زده کړه

دغه پسه ادويه کړه

هم دغسې يوه بله منظومه طب نامه د معزالدين خټک د
 دليل العيل په نوم په تېر هېر شاعران کښې د ارواښاد عبدالعليم اثر
 افغاني چاپ د پښتو اکېډمۍ پېښور يونيورسټي اپرېل ۱۹۶۳ء په
 صفحه ۵۲ باندې داسې معرفي کړې ده -

"معزالدين خټک يو بل کتاب په علم طب کښې د وړکوتي بحر

په مثنوي کښې ليکله دے - ددې کتاب "دليل العيل" نوم

دے چې په ۱۱۷۷ هـ کښې ې تاليف کړے دے دا کتاب ټول

۲۱ مخونه لري چې په ۱۲۹۹ هـ کښې قلبي شوي دے او د

خټکو د علاقې د موضع تنګارو د میاں بازگل ولد خرم شاه
 فقیر خېل په دریعه پښتو اکېږي پېښور ته را سپړلې دے
 یو بل منظوم طبی کتاب "شافع الامراض" په درې میاشتیزه مجله پښتو
 سنگوان مولانا عبدالقادر اکوبر، نومبر، دسمبر ۱۹۵۹ز چاپ د پښتو اکېږي
 پېښور یونیورسټی کې په صفحه ۱۴۱ زمونږ قلمي نسخې "د مراد
 شنواری مقاله کې معرفي کړې شوې - دا کتاب دریاست سوات
 د توتالې کلي ملا بازگل د عذری او فارسی ژبې د طبی کتابونو ته
 په پښتو کې منظوم ترجمه کړې دے - په دې کتاب کې مختلف
 بابونه دي په هر باب کې درنځ علامات او د هغې د پاره نسخې ښودل
 شوي دي یوه نمونه یې دا رنگه ده -

باب در بیان زیری

زیرې دے په دو رنگ
 بیان کړم زه له فرهنگ
 یو زیر دے بل دے تور
 تاته وایم زما رور
 خودي دي دا صاحب درنځ
 ترې به شي صاحب د کنج
 که اوبه خوري دهندواڼي
 د پڅي ما د اوچې
 دا قانده ده د خورما دا شاپري
 چي په خوراک یې څوک راوړي

پڄي رڳان د چا اسود وي

که تے جهاړ تر ډېر سود وي

دغه شان گوان او محترم سر محقق زلمي هيواد مل په خپل کتاب
"پښتو نثر اته سوه کاله" کې هم د مختلفو طبي کتابونو منظوم او منثور
ذکر د "زابه علوم او حکمتونه" باب لاندې په صفحه ۹۹ کره دے -

زما دې دومره بحث نه مقصد او مطلب دا معین کول وو چې په
علم طبیاندي په پښتو ژبه کې د پرېنه بڼه کتابونه لیکل شوي دي چې
په هغې کې د بیمارو علامات، حالات او داروگان ښودل شوي دي
خو زه چې کوم کتاب دلته معرفي کوم هغه یو ثایاب قلبي کتاب دے
چې په پښتو کې روښنه منظوم طبي لغت یا طبي فرهنگ دے چې په
انگریزي کې ورته مېډیکل ډکشنري هم وېل شي تر اوسه زما د
نظره په پښتو کې منظوم طبي لغت نه دے ټېر شوی او نه ئې چرته
ذکر په دې وجه زه دا په پښتو کې روښنه منظوم طبي لغت گڼم
او دلته ئې لوستونکو سره معرفي کوم دا کتاب ماته اوس اوس د میان
فردوس شاه فقیر خېل مرتب کونکي شجره نسب فقیر خېل او مناقب
فقیر حمید بېگ له اړخه را پېرړو شوی دے او زما په کتابخانه کې
نور دي دے دا قلبي نسخه د "مفردات افغانی" په نوم میان تجمل شاه
فقیر خېل تصنیف کې ده . د دې نه مخکې چې په دې لغت بحث وکړو بڼه
به دا وي چې د دې دیکونکي میان تجمل شاه فقیر خېل پېژندنه وړاندې
کوم نومونه به په دوه قسمه معلومات په لاس راشي یو به د نوم
ورکي شاعر میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق معلومات او بل د دغه طبي

لغت معلومات او دواړه قسمه معلومات به د پښتو ادب د پاره گټور
ثابت شي او پښتو ادب کښې به په انکشاف توگه معلومات لوستونکو
ته وړاندې شي او د حقيقتونو په کار به هم راشي - ميان تجمل شاه
فقير خېل د صاحب ديوان شاعر - عالم - مبلغ - يکوال ميان حمد الله
فقير خېل زوړ دے او د ميان حمد الله فقير خېل ديوان په اگست
۱۹۹۷ کښې دراقم د مقدس سره مدون شو دے - د توشحال بابا د
سکه ورور فقير جميل بگ په اولاد کښې دے - د ميان تجمل شاه فقير خېل
شجره نسب د کتاب شجره نسب فقير خېل، مرتب د ميان فردوس شاه فقير خېل
ستمبر ۱۹۹۱ د صفحه ۵۵ مطابق د ارنگه ده -

ميان تجمل شاه ابن ميان حمد الله ابن ميار
کمال الدين ابن شهيد الدين ابن شېخ فریدکل
ابن فقير محمد صديق ابن جميل خان يا جمال خان
رفيق صاحب ابن شهباز خان ابن يحيى خان
ابن اکوپه خان ابن دروېش محمد -

د ميان تجمل شاه درې زامن وو چې د هغوي نومونه دا دي -

محمد اسرائيل شاه، محمد يوسف شاه - محمد ايوب شاه -

په دې کښې محمد اسرائيل شاه چې په خان ميان مشهور و هم د پښتو شاعر
او عالم و ميان تجمل شاه فقير خېل په سره چينه ديار حېن کښې
سکونت لولو او اوس ئې هم نسي يعني د ميان اسرائيل شاه - محمد
يوسف شاه - محمد ايوب شاه زامن په سره چينه او يعقوبي کښې
د سوكالې ژوند تېروي - ميان تجمل شاه فقير خېل د پښتو عالم - شاعر -

حکیم و ددوي د زېږېدنې نېټه معلومه نه ده خو د پلار مولوي
میان محمد الله فقيرخېل زمانه يې ۱۲۰۰ هـ کم او زيات ده نو داسې معلومېږي
چې په دغه هجري کښې به دوي زېږېدلې وي - ددې نه معلومه
شوه چې ميان محمد شاه فقيرخېل د دولسې او ديارلسمې هجري
منځومانه ژوند تېرولو دخپل سکونت او ځای ځایگي متعلق په خپله
تصنيف طبعي لغت " مفردات الفحائي " کښې داسې يکي -

په سره چينه کښې روره

دے زما سکونت گوسه

او د کتاب دیکو نېټه هم ښايي چې مونږ ترې په اسانه ددوي زما

تاکي شو دوي د کتاب دیکو نېټه داسې يکي

سن د هجرې چې يادېږي

ديارلس سوه حسابېږي

خلوس نور د پاسه دینه (۱۲۰۰ هـ)

پس لږ اوس بس دینه

ددې نه معلومه شوه چې دوي تر ۱۲۰۰ هـ پورې ژوند تېرولو

دغه شان دخپل خاندان متعلق هم وايي -

زه په اصل فقيرخېل یم

ما هيت کښې زه خانخيل یم

دخپل نيکه فقيرخيل پکښې دنوشحال بابا سکه ورور وو دپس

بوئے ولي الله قطب الاقطاب شاعر عالم و په فقير بابا شهرت لرو

سکه دنوشحال بابا يې دخاقه اوسېداری ژوند تېرولو خو لوی خدای

ټي زړه بدل کړو سړداري - ځاني ټي په ننه کړه او د طريقت لار ټي
خپله کړه متعلق وائي -

جد زما فقير بابا دے
د وليانو مقتدا دے
يا اول کښي دے سړدار وو
د خټکو شهر يار وو
د دے د کل خټک سړدار وو
يو منصف عادل روڼدار وو

د انځور د ميان تجمل شاه فقير خپل پيژندنه اوس را څو هغه
قلبي اثر طري ته کوم چي په مقررات افغاني نوم باندې بيان مېب
په پښتو کښي منظوم طبي لغت تصنيف کړے هې څو په پښتو ژبه کښي
په نشر کښي طبي فرهنگ ليکله شوي چي ذکر ټي گوان او محترم سر محقيق
زلمي هيواد مل په خپل کتاب "د پښتو نشر اته سوه کاله چاپ ملت
پر منځ پرېس لاهور کال ۱۹۹۶ء په صفحه ۳۵۹ د طبي فرهنگ عنوان
لاندې داسي ذکر کړے دے -

د پېښور د پښتو اکېډمي په خطي کتابتون کښي په ۲۷۷ نومره يو
پښتو طبي کتاب محفوظ دے چي ټول مخونه ۳۲۲ يا ۳۲۱ دي کتاب د
مرفود کاتب په خط ۱۳۰۶ ه ق کښي کښل شوي -

معلومه شوه چي په پښتو نشر کښي طبي لغت موجود دے څو تر
اوسه په نظم کښي چاهم طبي لغت نه دے ليکله او دا وياړ ميان تجمل شاه
فقير خپل ته حاصل دے چي په پښتو کښي ټي منظوم طبي لغت د مقررات

افغاني په نوم روښنه چټت لري په دې قلمي نسخه کې د چرو بوتو -
 مېسور - سېزو ، ځناورو مرغانو - معدنياتو ، گياگانو نومونه په
 الفبايي پيښې کې راغلي دي کوم چې نومون د مختلفو بيمارو د پاره
 د شفا باعث جوړېږي په دې لغت کې د دغه ټولو څيزونو معني او
 تشرېح په نظم کې د پرېکلي انداز سره يکله شوي دي چې د هغوئ
 د شاعري معيار ترې معلومېدای شي - هې څو لغت - فرهنگ يا
 ډکشنري وايي هم دې ته چې د هر څيز معني په تفصيل سره ليک وي
 نو ميان تجمل شاه فقيرخېل د طبي اصطلاحاتو - معنو او تشرېح سره سره
 يو ډېر اهم کار دا هم کړې دې چې پوره خواص يې هم ورسره ليکلي چې
 نه صرف طبي لغت دې بلکه خواص الادويه (مستد يا مسد يکام) ورته
 هم وپيل شي ددې کتاب شروع در بېر و تمم بالخير - يا فتاح -
 اشعراء تلامذته ميرزا رحيم ته پس بسم الله الرحمن الرحيم و ما
 توفيقى الا بالله عليه توكلت اريب نه پس د کتاب نوم داسې
 يکله -

مفردات افغاني از تصنيف ميان تجمل شاه فقيرخېل اوبيا د
 لوست خداي حمد پاک نه د کتاب شروع کوي چې يو څو شعره يکم

حمد شکر هم سپاس

د خپل خداي و ايم بي قياس

چې لائق يې د عرفان کوم

د خپل ذات يې شناخوان کوم

حمد شکر د پاک احد

ازلي دے متر ابد

په حمد پاک پسي د نعت شريف نه پس د کتاب د ليکلو سبب ښايي چي
عنوان يې دارنگه دے -

دربيان تصنيف کتاب هذا

اوبيا داسي ليکي -

اوس سبب د دې کتاب	د تصنيف وایم احباب
ماچي نور علمونه روره	ترخپل وس حاصل کړل کوره
پخپل ځان باندې مقام شوم	له سفره په آرام شوم
خاص په کورکني زمونږ ياره	يوړنځور شه سخت بيماره
دارنځور وه له زمانو	چي بيمار وو سخت يارانو
زمونږ ستر دېر محکم وو	د رنځور داسره غم وو
مونږ طبيب ته نبض روره	د دې نه شو نوي کوره
هر طبيب چي به داتنه	پي له نبض علاج شه
علامات به مونږ وښل	هر حکيم به اورېدل
ناليدلې به علاج	دي کاوه پخپل رواج
رنځ به لاپه زيات بدل شو	په علاج به يو په سل شو
په شلمه ورځ مخته	ورکړو پ په خپل قدرت
پس له دې نه علم طب	ما په ځان کي د نورو واجب
زمونږ ځان کني يو حکيم وو	دېر حاذق په نوي حکيم وو
ماله ده کتاب ميزان	کيو شروع واوره بيان

ميزان ده څخه ما خلاص کړو

رشتيا داچي مونږ کوز پاس کړو

چې کوم څاڼه به پاتې شته؛
ما به ځان څخه بيل نکوونه
چې میزان خلاصېدو روږه
دېر لغات جمع شو کوره
ماوې پاتې گران لغات شو
زده کول چې ضروريات شو
يوسف زي کښې حکيمان وو
مشهور چې څوک عيان وو
ماله هر يوه پرسان کړو
دوي په هر يوه بيان کړو
دا لغات مشهور گران دي
عربي - فارسي - يوناني دي
دا پرېږده په وړاندې څه ته
زياتې رسېدې مې کوه ته
زېږه زماشو دېر پرېښانه
گرېږدم به سرگردانه
حکيم نه وه په داسانه
چې کامل وي طب کښې جان

نيت چې اوکړو د سفر
لازم شهرت مې راوړ

هڪ بازار ڪٿي صدهزار وو	حڪيمان ڀه ڪٿي بيار وو
ماهيت ڪٿي رسته وو	مگر ڪوم ڇي پوهند وو
مخلوقات ورته چنڊا وو	دهغو ملاقات ڪران وو
پاک الله ته ڀه اسره شوم	مگر زده ورته ڊره شوم
تر ڇي شروع ڇي طب اڪبر ڪو	خدائے زمان صيب بهت ڪو
هر مشڪل راته سرگند شو	ورڇ ڀه ورڇ ڇي بخت بلند شو
طبابت زما ڪامل شو	علم طب راته حاصل شو
زوک ڇي خور ڀه هر تما شو	رامات ماته مخلوقا شو
تل کاوه ڀه دعا منوال	سائنس راته سوال
د هر چا به شي پڪار	يو لغات ڪه شي تيار
يو لغت تصنيف ڪرم ياره	نيت ڇي اوکرو خدا ڀار
ڇي هر شوڪ شي پر ڀي پوها	ڀه ڀينتو ڙبه اسان

ڇي هر شوڪ تر ڇي بهر مند شي
 ڀه ڪامل مقصود نور سند شي
 ما ڇي هم ڀه دعا باندي
 ياده وي ڪه شوڪ بنه ڪندي
 بس ڪو ميان جمل شاه ته
 خيل مقصود ڪو ره ان شاه ته
 طالبان درته حيران دي
 دي ڪتاب ڀي ڪو بيان دي

یونانی ګڼې زما روره
 په رومي ګڼې هم دا نوم ده
 په زبان د هندوستان
 په پښتو ګڼې چې مرقوم دي
 دا هم سترګوله پکار دي
 په دویمه درجه ګڼې
 ۷- آ ابنوس !

آ ابنوس لغت اے که
 په رومي ګڼې امیکنس دي
 په فارسي هندي ګڼې ياره
 دده نوم ابنوس شهوډه
 حار يا بس دي زما روره
 شپږ ماسې قدر لري نه

که په دې بړه شعرونو غوس او کپه شي نو ددې نه د ميا تېمل شا
 فقير خپل د علم او د حکمت اندازه په اسانه لگېدے شي چې د پوځيځي معنی
 يې په عربي، فارسي، يوناني، رومي، هندي او پښتو ګڼې ليکلي.
 دغه شان په دې کتاب ګڼې يې د پرتا ياب او عجيبه څيزونه ياد
 کوي. د کتاب په آخر ګڼې ليکلي.

تمت المفردات اتفاق

شکر شکر کتاب تام شو فکر مند زده يې ارام شو

زۀ د فکړپه درياب	شپه او ورځ وومۀ عرقاب
فکړلوۀ عظيم درياب وو	زۀ زما عرق ناپاب وو
مړيو نيا غوندې گزران	ما کوۀ تيارۀ کښې جان
جگړونون زما خوراک وو	دې کتاب ته مې پڅاک وو
ناگاه لعل دُر الماس	ما بېدون کسړل د پړې قيا
په نامه دخداوند	و پش کړل مایه حاجت مند
حاجت مند ورته اکش	طالبان دي د پړ د لب
دي د طب په نيت روان شي	شروع او کوي حکمت خوا شي
چې لغت راشي ستوما شي	له استاذ نه په خفگان شي
يو لغت دده چې پرېن دي	شروع کوي کتاب کېن دي
بعضې لوي نه پوهېن دي	عبس ټول عمر کس پرې
د لغات دے دړ کوهر	بلکه د پړ دي ترې بهر
په نامه د کړدگار	وي قسمت په طلب کار
حاجت مند چې نفع مندي شي	مطلب بيا موي خرمند شي
پاک مولا ته دي فرياد کړي	ما دي د پړ په دعا ياد کړي
تل دعا دي راته کړينه	شايد خداۀ ما او بخښنه
داله کوي خپل ديدار	د جنت بوستان بهار
بس کړه ميان تېل شاه تۀ	فصل غواره د انش تۀ

که نازل فصل په ماضي

مس عمل به مې کيميا شي

د کتاب د خاتمي نېټه په دې شعر سره لیکي -

سن د هجرې یادېږي

د یار لس سوه خایېږي (۱۳۰۲ هـ)

څلور نور د پاسه دینه

پس له دې دېس اوس وینه

د دې شعر نه معلومه شوه چې د کتاب میان تجمل شاه

فقیر خېل په ۱۳۰۲ هـ کې لیکلی - دا وو په پښتو کې روښنه منظوم

طبي لغت او د دې د مصنف میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق څېړنه

هیله لرم چې د تحقیق تېرې به پرې خپله تنده ماته کړي

کتابونه

۱- فقیر خېل تجمل شاه میان - مفردات افغاني - طبي لغت منظوم

پښتو قلمي نسخو د کتابخانه میان وکیل شاه فقیر خېل ساو له هېر ^{مروان}

۲- طب نامه د خوشحال خان خټک مرتبه محمد تقویم الحق کاکا خېل

خوشحال دیرچېل پښتو اکېډمۍ پښور، یونیورسټي ۱۹۸۵

۳- افغاني اشعبد الحليم - تېرهېر شاعران - پښتو اکېډمۍ پښور

یونیورسټي ۱۹۷۳ -

۴- هیواد مل زلېسي - د پښتو نثر اته سوه کاله - ملت پرنټرېرس

لاهور ۱۹۹۶

۵- حمید الله صاحبزاده - د کړک کېښکي - پښتو ادبي بورډ کوټه ۱۹۹۶

- ۷ - فقير خېل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خېل انجمن اتحاد
فقير خېل چشمي اکوړه خټک ستمبر ۱۹۹۱ء
- ۸ - د ميان خدا الله فقير خېل ديوان تدوين و مقدمه ميان وکیل شاه
فقير خېل اگست ۱۹۹۹ء
- ۹ - مجله اباسين پښور مياشتينه اکتوبر ۱۹۹۰ء پرېس انفارميشن
د پياري تمڼې پېښور -
- ۱۰ - مجله پښتو درې مياشتينه اکتوبر نومبر دسمبر ۱۹۵۹ء پښتو
اکېمي پېښور يونيورسټي -

ڪه ڀرڀي مونڀي په حڪمت لفظ غور او ڪرو نو دا د غورڀي
 ٿرڀي يو دا سڀي لفظ دے چي د عقل پوهي - دا نشندي - چل
 ترڪيب د صرخينز د تقيقت معلومولو علم و فلسفي اود طب د پاد
 استعمال ڀري اودا معنيٰ او توري چي په ڇا ڪنڀي موبود وي صفه
 په حڪيم - دا نشور - عالم - طبيب بيل شي - حالانڪي په نن
 زمانه ڪنڀي مونڀي اڪثر طبيب ته حڪيم واريو اود حڪمت خاوند
 ڀي ڪنو چي دا سڀي نه ده - حڪمت يو دا سڀي لفظ دے چي ددي
 جولي ڊهره ارته او پراخه ده لکه څنگه چي د معنونه ظاهره
 ده دا لفظ د ڊرو علمونو احاطه ڪوي - چونڪه دلته دا
 لفظ د موضوع په لحاظ د نحو شحال بابا سره تپلے شو دے
 اودا موضوع دا سڀي موضوع ده چي په دڀي باندڀي په لڙ وخت
 ڪنڀي مختصره مقاله ليکل او وڻل ددي موضوع د شان سره
 سمون نه ڪوري - وڻي چي نحو شحال بابا يو دا سڀي نابغه عصر
 صتي وه چي د هغوي تي قول ٿرود د حڪمت او دانائے نه ڊک
 وو - نحو شحال بابا پخيله يو بشپير انسان ڪو پيدا ڀا وه اود دوي

د ژوند هره اړخ يو ژوره مطالعه غواړي او دغه مطالعه بيا د دې
موضوع حق ادا کوي که ښه وي وايي چې خوشحال بابا يو فنکار
و نه - يو شاعر نه - نو دا خبره ښه گوري او بيا ورنه ده که ښه
وايي چې خوشحال خان بابا مفکر دے مصلح دے - نو د شناس
مردم شناس دے - سياستدان دے - سردار دے د عمو نياتو
ماهر دے - پت پال دے ننگيال دے - جنگيال دے - سپه سالار
دے د طب پوهان دے - د نباتاتو ماهر دے د فطرت او قدرتي
اثارو مشاهد کوونکي دے - د نازکو احساساتو خاوند دے - شاعر
دے - عالم دے د ښکارياتو ماهر دے - د پښتون ښه شناس
دے سماجي او اسلامي غږ دے - فلسفي دے صوفي دے
سياح دے - مورخ دے - محقيق دے - د هنرونو خاوند دے
او د پوهنو نه خبردار دے - او هر کله چې دا خوږه لري نو بيا
هغه حکيم دے - دانشور دے او د حکمتونو کان دے او دا وجه
ده چې شاعر مشرق حضرت علامه محمد اقبال د دغه نابغه
شخصيت نه ډېر متاثره ؤ او ځکه خو وايي -

ان حکيم ملت افغانيا

ان طبيب ملت افغانيا

خوشحال بابا يو داسې هستي وه چې د پښتون قام په خوبو او
عزتونو باندې پوه ؤ د حکمت چې هر څومره معني دي دا ټولې
په خوشحال بابا کېنې موجود وے - خوشحال بابا که د کاشان
مطالعه کوي او که د فطرت درنگونو نیکل او ښائست مطالعه کوي

او هغه بيا د شعر په ژبه کښې پيدې نو هم ې د عقل او پوهې په
رڼا کښې په يو خاص ترکيب او طريقې سره پېش کوي - دغه حکمت
د دے او کله چې انسان ته د انسانيت معراج ورښايي - نو هغه
هم د پرېه حکمت سره د انسان د ذهن نازک تارونه په داسې
انداز کښې او چيدوي چې (انسان دخپل حقيقت او د قدرت د
سرار ورومونه خبره) د رکړي ځکه نه وایي -

د نوححال وېشل معقول دي

پرې به پوه شي چې عاقل وي
د نوححال بابا ذات د گڼو علومو منبع وه او د اتول علمونه
هغوي موږ ته په خپلو تفنيداتو کښې پرېښودے دي که تش
د هغوي ديوان په ژور نظر او کټه شي نو هر شعر ې د حکمت نه
دک دے او ځکه نو وایي -

درست ديوان ې لکه باغ د علم گنج دے

پکښې هر رنگه گلونه هر نهال

که د نوححال بابا حکمت موږ په معنی د طب کښې اخلو نو دغه
مېدان ې هم کټل او که په دغه اړخ غور وشي نو نوححال بابا
يو ستر حکيم طبيب معالج هم و هغوي نه صرف د انسانانو د علم
طب نه واقف وو بلکې د مرغانو طب ې هم زده و او د بيمارو او دوانو
نه په ښه شان خبر وو او ځکه نو دخپل حکمت باره کښې وایي -
د حکمت وېشل به وایم مختصر
په معنی کښې قيمتي لکه گوهر

که مونږ دنو شحال بابا د شاعري جاج اخلو نو داسې موضوع
به نه وي چي هغه به د دوي په شاعري کښي نه وي او که
نو پيدېدل کاکړي وايي -

که څوک بحر مواج وايي ورته ښايي
په ديوان کښي ېي موندل شي هر شاعر
اودغه شان يو پښتون شناس مستشرق مېجر لارښي هم

يکي چي

دو د مغرب د شاعرانو په شان د خوشحال بابا د پاره
هيڅ يو مضمون هم غږ نه دے
د خان بابا شاعري ټوله د حکمت اود دانائے نه ده (و
که نو وايي -

قصيدې لسم غزل هه ربابه
په حکمت په نصيحت کښي مالا مال
او بل خائے وايي -

رباعي ده که قطعه که مثنوي ده
همکي واره گوهر دي درو لال
او بيا نو د خپل شاعرانه حکمت په ډاگه (ظهار کوي) -

بند و بست د پښتو شعرا پېدا کړو
کڼه شعر د پښتو وو غږېږ سال
نه ېي وزن نه تقطيع نه ېي عروض وو
دوه مصرع ېي د خفيف بحر دوه طال

«دي نه معلومه شوه چي خان بابا د شاعري په هر يو
صنف باندې پورې پورې حڪمت لولو او د دهغوئي د علم و
حڪمت كمال دے چي په شاعري كښي تجنيس حسن تعليل لباق
الاضداد ، ابهام - صنعت ترميع ، تنسيق الصفات - فطرت
شاعري - تاريخ گوئي موندے شي او هر كله چي د احكيم مونږ
ته د حڪمت خزاني پراخي نومون ته د سياست چل بڼاي - د
سرداري او حكومت كولو حڪمت بڼاي - د خوي د رس راکوي - د
ژوند تېرولو حڪمت را بڼاي د ننگيالو او جنگيالو د غېرت او پت
د عظمت او عزيمت د حڪمتونو پټ رازونه را ښكاره كوي د خېد
ښېگړي د صلح او امن د صبر او شكر د كفار او كسور د رس راکوي
عوض دا چي داسي هېڅ يو هنر نشته چي دے افاقي او
اجتماعي شخصيت د حڪمت په كسور وېلي نه وي او مونږ
ته ئي په گوته كړي نه وي د احكيم مونږ ته د سياست او رموز
مملكت - سرداري او حكومت چلولو د پاره د كاميابي حڪمت په دا
طريقه را بڼاي -

ۛ ورکول تورې وهل دا دواړه بومي

چي پرې کار د سرداري شي انصام

يا ټکيه د يوه خداے ده يا د تورې

په جرگو مرکو نه شي کار تمام

که سردار د خلقو زر لري هنر

بندوبست د عالم نه شي پي ضمما م

اودغه شان د سرداري د پاره دولت هم وسيله گڼي او وايي -

چې زر لري په کور کښې

هاله شي ښه سرداري

او بيا د کاميابه سرداري اصول هم را ښايي :-

يا سردار لره خپل عقل

يا وزير صاحب تدبير

که هر څو ټي عقل ډېر وي

بيا هم يو بيه ښه وزير

که نه دا وي نه هغه وي

په ژوندون ټي بويه وير

که هر څوک حکومت کول غواړي نو هغه خلکو ته د کاميابه

د کاميابه راز ور ښايي او په دې حکمت ټي پوهه وي چې په

کوم بادشاه کښې عدل و انصاف نه وي نو هغه به ناکامه وي -

لکه دايي -

ملوک چې عدل، عقل کرم لري

اندوه ټي کم وي له چاڅه غم لري

چې دا ټي نه وي د ځان غلیم دے

ځان پخپله عالم ته کرم لري

دا څو ټي وه د سرداري او حکومت کولو د پاره د حکمت رازونه

دغه شان دا نبض شناس حکیم د هوښيار سړي ښايي هم په

ډاگه کوي -

هونيار به هچرې بي ځايه کارنه کا
 هم به بي وخته د ځولي کفتارنه کا
 په ځوله په لاس به هڅوک آزارنه کا
 چي مېدکړه د دے هغه به يارنه کا
 دغه شان د کم عقل او احمق سړي ځويوته په تفصيل سره په
 ديوان کښې د حکمت په تله تلې - او که غواړې چي په بدونرونو
 دي حکومت او کړم او هغه دي خپل کړم نو د حکمت دا نسخه
 ئي د ځان سره غوټه کړه -

د هر چا سره نړي ملائمت کړه
 گنډ وي چي په دا خپل کړي د چا زړه
 حکيم الملت خان بابا خوشحال خان خټک يو دا سي قيمتي گوهر
 راښايي او وايي که چرې چاهم دا حکمت خپل کړو نو د کامياب
 ژوند تېرولو ثبوتن به شي هغه دا رنگه ده -

د هر چا سره د ښو سلوک پائداد ځي
 په بدې کښې څه فائده کوم سوږونه
 هغه کار چي په نړۍ تر سره کېږي
 څه حاجت چي رساوشي ترجگونه
 که پخپله د خپل ځان په بدې نه ئي
 د مارونو په غار مه منډه لا سونه
 په خپلواکو باندې هومره خشم مکه
 چي پردي درځني تښتي په ملکونه

چي د ډي قول د چا اوکړو نورې مکړه
 تل په عهد قول ټنگوي ښه مېرونه
 په رشتياکه په دروغ وي سوکند مه خوړه
 منافق د ډي ډېر ډېر خوري سوکندونه
 د حرص سترگې مړې په قناعت کړه
 چي په کور کښې دې د بار شي نعمتونه
 هر چي شرع فرمايي په هغه کار کړه
 مه عمل کوه په رسم په دودونه
 درته دا ټيم چي په کوم توکي به ښوونځي
 چي د هر چا سره ښکې چي ځوابونه
 همېشه اوسه خوله پته لکه ناوې
 چي ضرورت شي هاله اوکړه د وختونه
 دلته به دا اختصار په توکي د خان بابا د حکمت د وېش کانونه څه
 بڼه ډېر بيان کړو.

ژبه

په بده ژبه ځان ځي جهان ځي
 ايمان هم ځي واوره طالبه
 بل ځای وايي -

ژبه په تن کښې څه عجائبه ده
 صحت هم ژبه ده ژبه هم تبه ده

پڇي ٻڌڻ ۽ حيدرڪو ٻڌڻ ۽ خبرشوم
جنت هم ٻڌڻ ده دوزخ هم ٻڌڻ ده

خبر بنیگر

وگه جي وارهه کارونه خچل کا
مردان هغه دي چي کارد ميل کا
شوڪ چي آرام گهتي دنيا کونام گهتي
دننودو زبونو داروبه تل کا

سخاوت

کہ گنجو نہ دقارون درتہ انبارشی
پہ ہر اور ٹی غور و پہ سخاوت

۱۲

سردي دروي مال دي دروي پت دي نه ئي
دسري دچاري کل خوچر په پت دي

قنا عت

د جهان په خزانو به دې خندا شي
که تواسنگو په خزانو د قناعت شي

رشتیا و سُل

رشتیا کرہ دھیچانہ مہ ویرپن ۴
رشتیا سرے لہ ہرہ بدلا خلامن کا

نامه نه ٿي سرڪنده ده - ڪه ددين علم ٿي د مختلفو مسئلو په صورت
 ڪنبي را بنودنه نو فصل نامه ٿي د ڪتوده ڪه غواړي ٿي د غېرت او
 عزت پستڪه دې په سر ڪرم نو د مختلفو هنرونو او بنو خصلتونو
 زده ڪړي او ڪړي نو بيا به هغه خلقو ڪنبي شمار شي -

ۛ ټي دستار تږي هنار دي

د دستار سري په شمار دي

د دې زد ڪړي د پاره دستار نامه د حڪمت او علم و دانش لوه
 شاهكار ده ڪه غواړي ٿي د بازونو بڼكار - د بازونو ساتلو -
 نورا ګونو - بيمارو او علا ټونو نه خېد شم (ونه يوا ٿي) د حڪمت
 حاصل ڪرم بېلګي د باز غوندې ٿي تو يونه زده ڪرم او ځان ڪنبي
 پيدا ڪرم -

ۛ ټي وهل غوړل - غوړل ګانوړ څه نه ده باز شاهين ګ

ټي ټي سوري لره يوسي يا مېن ځي د ځي يا فاره

باز نامه ټي د حڪمت ګه څرانه ده - د حڪمت نه د ګ کتابونه
 به ټي ګوم ګوم يا دوم سوات نامه ټي ياده ڪرم ڪه بياض ټي
 ياد ڪرم - هدايه ټي ياده ڪرم ڪه آئينه ټي ياده ڪرم د ا حڪيم ڪه
 يو طرف د انسان د سوكالې او نو شحالي ژوند تېرولو حڪمتونه په
 ګوته ګوي نو بل طرف ته درې هر څه حاصلولو د پاره انسان
 په صحت رونع جوړ - طاقتور او خوشحاله ليدل هم غواړي نو
 دغه غم ټي په سر هم اخستې په هر بوتي ڪنبي ټي صحت
 ګوري او حڪمت نه ګه طب نامه يکي په دغه طب نامه ڪنبي د

بنيادم د بيمارو علاج د چيو يو توب داروگان او د نورو ناروغتيا
نه د پيچ کيدو طور طريقتي بسايي او دلته خان هغه طبيب معالج
ثابته وي کوم چي مونږ په موجه طبعه کيږي حکيم بولو. او دا
حکيم د حکمت پتې رازونه د نظم په وړو کي بجر کيږي د طب نامي
زېب وزيږت جوړه وي او د هر شخه مخکيږي بنيادم ته د وجود
د صحت سره سره د عقل و صحت وده هم لازم گنهي حکله خو وايي

يو صحت بل عقل غواړه

ته په دا کيږي خو بي غواړه

که دا دواړه توکله نه وي

نور ه هر خو بي لايه

دغه شان د معني نه پس بنيادم ته د ښه صحت راز بسايي.

پي که چرې دا راز مونږ کي ونو بيا به په اسانه د بيمارونه

پي شي او وايي -

ابدا ل په دا مخلوق خو به ابدال وي

کم وېل کا - کم د چا سره گمندي ونه

کم ملا سته کا - کم د خوراک کا کمه مينه

په دا شان ئي په عالم کيږي د ژوندو

د دې نه پس د خوراک څښاک باره کيږي وايي -

~

که اوبه دي - د باران يا د چيني دي

د کوهي اوبه ضرر دي د بش

ښې سرې خوبې اوبه د سرې ځان دي
 وې توو طعام - سرې اوبه ضرر
 پچې تووې اوبه څوک څښي عروموهيلي
 پرې نقصان د اشتهاشي رنگ اصغر
 او بل ځله کښې د حکمت خبره کوي او وايي که قوت او
 طاقت زياتول غواړې نو د اڅيدونه استعمال کړه -
 که قوت زياتوي تل خوره شوه پې
 پچې تر داسه دارو نيسته معتبر
 که ې موې اوړي ژرې گڼه خوږ
 توپه سود ې خبر مکره خپل پښر
 او دغه شان دېرې د حکمت خبرې ې په طب نامه کښې
 د "صحت خبرې" په عنوان سره ليکلي چې که ې عمل پرې
 وشي نو بنيادم د دېرو بيمارونه په امان کېدې شي په
 طب نامه کښې د سردرد بيماري - د نيم سردرد د سترگو بيماري
 د فالج بيماري - د برقان بيماري - د گېډې بيماري د غاښونو
 بيماري - د نس خوبې بيماري - د بوا سړو بيماري - د
 ناسور بيماري او د ښځو او د سړو نورې پټې او ښکاره
 بيماري ښودلې شوي او د هغې نېټې په گوته شوي دي -
 پس د هغې نه ې د جړو بوټو داروگان چې په آسانه ملاویدې شي
 نو شحال بابا موږ ته ښودلي او ورسره ورسره ې د اهم راځودلي
 چې د هغه طبيب نه علاج مکره چې دا خوبې او خاصيتونه نه

لري لکه وايي -

(۱) د هغې طبيب طلب کوه نو شحال

چې د مخ په تجلې کېږي ټي صفا وي

(۲) د هغې طبيب نوم شخه اخلي نو شحال

چې بېمار ورسره راشي بيا بېمار شي

(۳) د طبيب دارو هله خوره چې خازق وي

د ناقص طبيب دارو لري خطر

او چې درې خوبو مالک حکيم او طبيب نه وي نو هغه په

حکمت چرې هم نه پوهېږي او شوک چې بيا د دغه حکيم نه

علاج کوي نو نو شحال بابا د دغه سري باره کېږي وايي -

بل صغه سري احمق بله بويه

چې په هر طبيب دارو کا درنځونو

هر شوکه موږن او ويکو او اووايو نو په نو شحال خان خټک

او حکمت ليکل او وپېل دېر مشکل کار دېر بلکې دا دېر و سيع

او ژور تحقيق موضوع ده هې هم د خان بابا غوندې حکيم الملت

او حکيم الحکماء باندې ليکل او لوستل د چا د وس خبره نه ده

ولې چې -

د نو شحال خبرې در دي

چې ټي کېږي په قرطاس

واقعې چې د نو شحال بابا هر خبره هر شعر د حکمت

ملغره ده او ځکه نو نو شحال بابا وايي -

دانا به پرې پوهېږي د ناپو هوکار پرې نېشته
د اړچي په بيان خو شحال خټک ويلي

کتابونه

- ۱- کليات خوشحال خان خټک سره د مقدمې درواښاد دوست محمد
کامل ۱۹۵۲ء اداره اشاعت سرحد پېښور
- ۲- خوشحال خان خټک (اردو) مولف دوست محمد کامل ۱۹۵۱ء
اداره اشاعت سرحد پېښور
- ۳- دستارنامه خوشحال خان خټک ۱۹۹۱ء پښتو اکېډمي پښتو
يونيوورسټي -
- ۴- بازنامه خوشحال خان خټک مرتبه هېش خليل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور -
- ۵- طب نامه خوشحال خان خټک مرتبه تقويم الحق کاکاخېل
۱۹۶۶ء چاپ کول -
- ۶- طب نامه خوشحال خان خټک مرتبه تقويم الحق کاکاخېل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور
- ۷- خوشحال و اقبال (اردو) مؤلف مير عبد الصمد ۱۹۸۲ء عظيم
پبلشنگ هاؤس پشاور
- ۸- توريا لې پښتون ۱۹۷۱ء پښتو ټولنه کابل
- ۹- خوشحال نامه ۱۹۸۰ء آبا سين آرټس کونسل پشاور

۱۰- خوشحال خان خټک او دده ادبي مکتب دکتور عارف عثمان

۱۹۸۲ ز کابل چاپ

۱۱- مجله پښتو خوشحال خان خټک نيم ماچ اپريل مه

۱۴۸۰ ز پښتو اکېډمي پېښور -

فقير جميل بيگ (جمال خان) د شاعري په چټ

د پښتو ادب که په دو اړخيزه کتنه او مطالعه اوکړي شي
نوکه نشي دے اوکړي نظم ددې دواړو صنفونو او برخو سرڅڼه
کول پښتو ژبې ته خاص او لوړ مقام ورکول او دا په نورو ژبو
کښې ممتاز کول تردې چې د پښتو ژبې ليک دود په نوي اندازه کښې
ليکل ددې هر څه نثر او وياړ يو داسې کورنۍ ته حاصل دے
چې هغه کورنۍ تر نن پورې پښتو ژبې اسرې نه کړې بلكه تر
نن پورې پښتو سره پښتو وکړي او کوي هغه کورنۍ د لويې
خان بابا خوشحال خان کورنۍ ده لکه چې وايي -

ما خوشحال چې په پښتو شعر بيان کړو
د پښتو ژبه به اوس په آب و تاب شي
او دغه شان بل ځای کښې وايي -
هميشه به پرې ناري وي د بېلو
دا چې ساز کړه نن خوشحال په ويل باغ
او دغه وجه ده چې نن د پښتو نوم اخستو سره د لوستونکي او

يڪونڪي په ذهن ڪنهي هم دغه يو نوم دلوپي خان بابا خوشحال خان
 راڻي - هغه حڪم ڇي ٻي بابا خوشحال داڙ به په اب و تاب ڪوي
 ده د خوشحال بابا کورفي ڪنهي ڇي ٻي ستر عالمان - شاعرن
 اديبان ٿيڻ شوي دي او اوس هم شته د سروسره سره د ڏي
 کورفي بنهي هم دغه ميدان ڪٽي د ڪي بي بي حليمه - تاج پري
 وڃي ده خوشحال بابا او دهغه د زمانو ڪتابونه ده پڻتون په
 ڪور او ڪتابتون ڪنهي پراڻه دي حوزو تن خوشحال بابا د کورفي
 ديوداسي فرد تعلق يڪم ڇي هغه هم عالم دے - هم اديب دے
 هم شاعر دے او هم وٺي الله دے خولا تر اوسه په ادبي دنيا
 ڪنهي گمنامه دے او ڇا ورته پام شوي نه دے البته په روحاني
 دنيا ڪنهي لوڻ مقام لري او ڇي ٻي ڪو يڪو الوته ڏي د ادب سره د
 تعلق معلومات او خبر شته -

دغه لويه هستي دلوپي خان بابا خوشحال خان نيڪه رور جميل خان
 دے ڇي په ادب ڪنهي جمال خان دے او په روحاني دنيا ڪنهي د
 خواجه جمال الدين او فقير بابا باندې ياد شوي او زيات شهيد
 په فقير بابا لري او د تصوف دغه نوم ڏي په ڏي ٿي ٿي ٿي ٿي
 غلبه موند ٿي ده هغه حڪم ڇي ڏي دنيا وي جاہ وجلال بادشا
 نوابي ته ته ورڪره او د تصوف او سلوک منزلونه ڏي
 ڇي ٻي رياستون او جذب و حال د ڪيفيتون ٿي ٿي ٿي ٿي
 موند ٿي وو او حڪم خود قطب الاقطاب او غوث الزمان په دريو
 فائز شوي وو او د اتيڪ د حضرت جي بابا رشيخ پڇي ڏي موند ٿي

د لويې پاڼې مريدان ې په سلسله پښتۍ کې پېدا کړي دي دغه
لور مقام د ډېرې خپل سکه روږ خو شحال بابا ې د فراق او غم
په حالت کې هم د فراقنامې په شعرونو کې داسې ستاڼې -

ډېرې ې روږ په کې طاعت کا

هغه غږ د ځدائې جنت کا

ځدائې دې غم ورځې يوسي

خوښ خورم د ډېرې کې اوسي

ډېرې د روږ ې پرې مقام د ډېرې

په اغه غږ د ما سلام د

دغه وجه ده ډېرې د خو شحال بابا د اولاد سلسلې ته خان خېل

وېلې شي او د فقير بابا جمال خان سلسلې ته فقير خېل ميان کان وېلې

شي د اقم هم د دوي نمې د ډېرې ميان د علم ظاهري او د علم

خفي علمونه لول او ليکل - لوستل - وېل به ې په ډېرې کې انداز

کې کول د ډېرې متعلق په مناقب فقير جميل بېگ دشمس الدين کاکاخېل

چاپ له اړخه انجمن اتحاد فقير خېل په سريزه د ميان قردوس شاه

فقير خېل د پښتۍ اکوړه خټک په صفحه ۲۹ داسې يکي

په مسجد کې وو دنده

په شري ناست وو مينه

کتابونه ورته جمع

ده کتل په خاطر جمع

نه صرف صوفي عالم - ولي الله وو بلكه په ادبي ميدان كې ئې
 د خپلې كورنۍ بېرغ جگ ساتلې دے او د پرځه ئې په فارسي
 ژبه او پښتو ژبه كې ليكلي او وښيي دي په فارسي ژبه
 كې ئې د هر غټ غټ علمي كتابونه ليكلي دي چې په پښتو كې
 پېښور يونيورسټي كې د قلبي نسخو په شكل كې خوندي دي
 چې نومونه ئې په درنگ دي -

۱- دل تذكرة الاولياء (۲) نور محمدية

دل تذكرة الاولياء تقريباً د پنځو سوهو درو كتاب دے
 اوس اوس ئې پښتو كې پېښور يونيورسټي ترجمه چاپ
 كړې ده په دې كتاب كې د لويو لويو اولياء ذكر دے دغه شان
 ئې نور محمدية نومي كتاب چې تقريباً د څلور سوهو سوهو
 كتاب دے او په كې د هر عالمانه بحث په ۲۷ (شپږ ويشتو) بابونو
 كې شوه دے او ددې نه د هغوي د علم او پوهې اندازه لگېدے
 شي بل درېم كتاب ئې د افغانستان په كابل ارشيف ملي كتابتون
 كې د مناقب شيخ رحيمكار په نوم فارسي كې ليكلې چې اوس اوس ئې
 د اسلامي شعور په سريزه سره د افغانستان د علومو كې په
 فارسي كې چاپ كړې په دې كتاب كې د خپل موشد حالات ليكلي -
 د اهرم يو غټ كتاب دے - ددې نه علاوه ئې نور دېر كتابونه په
 مجمع البركات نومي قلبي نسخه كې ياد شوي دي خو تر اوسه په
 لاس چاته نه دي راغلي كېدے شي چې چا سره وي يا ضائع شوي
 وي د مجمع البركات فارسي قلبي نسخه چې عكسي نقل ئې دراقم سره

د ۷ په صفحه ۳۰۱ باندې د دغه کتابونو نومونه درملنه دي -
 ۱- شمس العارفين ۲- قدوة العارفين ۳- زبدة السالكين ۴-
 ۵- اسراج العاشقين ۶- خلاصة الطالبين ۷- تحفته المقربين -
 کېدای شي چې د کتابونه په دغه وخت کې د مجمع البرکات
 ۱۲۸۵ هـ د مولف مخکې په دغه زمانه کې تېر شوي دي او هغوی
 ترې استفاده کړي وي د دغه شاعر د متعلق د وینې څېړنه
 د افغانستان ستر محققینو - عالمانو ادیبانو شاعرانو کړې ده چې
 په هغې کې ستر محقق ارواښاد عبدالمجید جیبی - دکتور عارف
 عثمان - عبد الله بختانی خدمتگار زلمی هېواد مل غوندې ستر
 څېړندوال شامل دي نو اوس چې د هغوی د څېړنو نه پرده اوچته
 کړم او دلته یې ولیکم ولې چې بیا زما مقصد به واضح شي -
 په کتاب "پښتانه شعراء" درېم ټوک د پښتو ټولنې د
 تاریخ او ادیبانو له څانګې کال ۱۳۴۲ هـ ش کې په صفحه ۹۰۳
 باندې یکی -

جمال خان د نوح خټک مشر دور و و اولوي وي او
 مو فی تېر شوی د د پښتو شاعر هم و و دیوان لري -
 په کتاب "نوح خټک او دده ادبي مکتب" د افغانستان د علومو
 اکېډمي چاپ د دکتور عارف عثمان په لیک سره کال ۱۳۶۱ هـ ش او
 ۱۹۸۲ هـ صفحه ۱۸۲ باندې دکتور عارف عثمان د جمیل خان باره کړې یکی -
 دغه شاعر د نوح خټک کشر دور د و په پښتو
 کلاسیکو ادیبانو کې د ادیب - عالم او مصنف په حيث

یادېږي او د علاقو لرونکو د ا حقا م ورگې خپلې دے
دغه پوهه شاعر چې تراوسه پورې ئې دیوان نه
دے چاپ شوی د خواتی په وخت د جمیل بېگ په نامه
مشهور وو -

دغه شان ستر محقق عبداللہ خد متکار بختانی په خپل تالیف پښتانه
شعراء پنځم ټوک له اړخه د علومو اکېډمي افغانستان کال ۱۳۷۷
ش کبې په صفحه ۳ باندې یکی -

فقیر جمیل بېگ دستر او جذبې په وخت کبې منظومې
توچې وایی دي -

ددې وېنه په پس ئې د فقیر بابا رحمان خان / هغه منظومې تعقی
یکلې دي چې هغه به ددې مقابله په آخریکم د هغې نه پس وائی -
په دې ډول شېخ جمیل بېگ یا فقیر جمیل بېگ یو روحانی
شخصیت وو چې په نظم او نثر کبې ئې یکنی کوي دي -
ددې درې هستې باره کبې گوان سر محقق زلمي هېوادم په
خپل تالیف فرهنگ زبان و ادبیات پښتو فارسی د علومو
اکېډمي افغانستان له اړخه کبې په صفحه ۱۱ یکی -
جمیل بېگ فرزند دوم شهباز خان خلک به فقیر بابا شهرت داشت
جمیل بېگ مرد صوفي مشرب و فقیر قائم ایل و صائم العصر بود در
هلقه مریدان شیخ رحمان شمولیت داشت -
جمیل بېگ مناقب مرشدش را به زبان فارسی نوشت و به زبان
پشتو شعر سرود -

ددې وېشانه پس ې د فقير بابا رحيم خان (دوه درې شعرونه
يكل ېې دكلام په غونه كېنې به راشي په پښتو اېډې ې پېښور يونيورسټي
كېنې د زېرو شاعرانو دكلامونو يو قلمي نسخه پرته ده چې په
هغې كېنې د دوي يو څو غزلې هم شته دغه غزلې زمونږ د
سيمې د اكورې گران محقيق پروفېسر محمد افضل رښا په خپل تاليف
پټ ستوري چاپ له اړخه پښتو اېډې ې پېښور يونيورسټي كال
۱۹۸۴ په صفحه ۲۵-۲۶-۲۷ سره ددې الفاظو محفوظ كړي دي
د جمال خان بابا په كلام كېنې د متقدمينو شاعرانو د
كلام گڼې خوږه شته فكر ې ژور او الفاظ ې ښه دي.

دكلام نمونه:-

ددوي كه غزل د ډوكه ټوټې هر لفظ ې د موقع مناسبت
سره په ډېر ښكلي انداز كېنې په اسانه اوروانه پښتو كېنې ليكلي
ټوټې ې د بيبي بيبي واقعي سره ويلي دي كه هغه واقعات
په تفصيل سره ليكم نو بيا به دا ليكل ډېر طوالت اولري په دې وجه
صرف لږ غوندي د واقعي تعارف به ليكم چې معلومه شي چې هغوي
هم د شاعرۍ گلستان په ډېرو ښكو ښكورنگارنگ څوونو سره تازه
رو معطر ساتلي د ډوډ خپلې كورنۍ روايات ې ژوندي ساتلي
دودغه شان زامنو ې هم لكه صديق بابا ظفر بابا محمد ابراهيم
بابا وغېره په دغه ميدان كېنې دخپل تړه زامنو اشرف خان،
عبدالقادر خان، صدر خان، سكندر خان سره ملگرتيا كړې ده.

اول به هغه غزلي چې په پټ ستوري تاليف پروفسر محمد افضل
رضا له اېخه د پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي کښې راغلي دله
نقد کړم چې هغه د ارنگه دي -

غزل

نېل ځانه به دې ترڅه حده همراه وي
يو ورځ به دې سفر شي په ويجا پې
مور پلار زامن نسي د کورې څه شو
خلقي کړې دا جل سورو ستا پې
بناسته بڼه چوڼ زلمي شوتورې غاړې
پرې پرې دي دلحد خاورې تودا پې
جماعت څخه تېرېږي مخ ترې پټ کړې
و مچرې و ته ته يون کړې د خراب پې
درسته ورځ مکه سېک ناستې په صحرانې
بل خندا په قهقهه کړې مکه ترنا پې
يو ذره د لار له ويره نه شي
نه پوهېږم چې را جپوتې که کمارې
چې نيکي در څخه نشته بد شو مړ کړه
دا شه مړ توکه په خپله بيزه لارې

د سپر لي ځو يو نه يو درځنه نيسته
وچ (سندۀ سره سپنې سپره اها پې
سم له لاسه کار هر کور ډېر مشکل دے
جمال خانه وقت دې دادے که ځان ژاړې

دويم غزل

خواب زړۀ چي ېي بيمار وو هغه نه دے
چي مدام په انتظار وو هغه نه دے
چي ېي سترگي ديار لود وسته نيولې
تشديدن ېي په بار بار وو هغه نه دے
چي به ستا په غم کښې شب وروزلېا وم
بل په زړۀ کښې ېي انگار وو هغه نه دے
چي بندي دستا په زلفو په کمند ووم
پروټ کوډن ته ېي زناړ وو هغه نه دے
چي ېي سرو مال تالاستا په وملت وو
چي په ما د فلک وار وو هغه نه دے
نام و تنگ چي ستا په تور ووله ماتېي
چرې ماته چي ازار وو هغه نه دے
ستاله غمه چي يو دم په قنډر نه ووم
چي په سترگو کښې ېي خار وو هغه نه دے

پڇي ۾ ستادخن خيال چري ليد ٿي
تازه گل پڇي په شمار ووهه نه ٿي
جمال ستاله مخه نوروته سلام ڪه
پڇي غلام او خدمت ڪار ووهه نه ٿي ڏي

ديلم غزل

وڻسته سپن سترگي تاريڪي چنگي ڌاري
ته لاڳو ٿي خيل پردي په ختس نفا ٿي
خدا ڪي طاعت دياره ورڃ له تمانه غواڙي
ته دڪالو خرڇي نن له خدا يا غواڙي
شو ٿي په کوم عمل غره پڇي خوشحال ٿي
سڃي خواه ڏي موڙي په زور ڪيا ٿي
ستاپه سرباندي ٿي ترين جلالت ولا ٿي ڏي
کوم زمان به ڏي سر پر ٻڪه په ولا ٿي

ڏي غزلو باره ڪنڀي وڃي محترمو يڪولو ڏي خيال ڏي پڇي ڏي غزل ٿي
دجميل بڻگ نه ڏي او هغه واري پڇي دجميل بڻگ نوم جمال خان نه ڏي
ڏي چرته ڏي سيڪا مود وخت د شاعر ڪلام ڏي ڏي صحتي ده پڇي د فقير بابا
نوم جميل خان وونجو هغه تر اوسه پوري په جميل خان نه ياد پوي

بلڪه په خپل خاندان کښي په جمال خان شهرت لري لکه څنگه چې ما
مخکبې ليکلي چې په ادبي دنيا کې ئې جمال يا جمال خان نوم يکلو
او يادېدلو او په روحاني دنيا کې فقير بابا او خواجه جمال الدين په
نومونو ياد شوي دي او دغه شان ئې په خپلو غزلونو کې جمال خان
د تخمېس په توگه استعمال کړی دی چومنه ددوي ديوان لا
تر اوسه په لاس نه دی راغلی نو ځکه دا خبره کېږي نو هر
کله چې دغه قلعي نسخه زرو شاعرانو په اکېمي کې موجوده
او په هغې کې د عبدالقادر خان خټک چې ددوي واره کېږي د
غزلو سره پېوست دا غزلې ليکلي شوي دي نو ددې نه معلومېږي
چې دا هم ددغه زمانې شاعر دی او تر اوسه په دې نوم بل
شاعر نه دی تعارف شوې ددې خبرې هم څه ثبوت او شهادت
نه دی پېدا شوې چې دا شاعر د سيکانو د دور شاعر دی دا
خبره هم په ايکل سره کېږي چې د سيکانو د دور شاعر دی
حالانکه د سيکانو دور نو وس وس تېر شوې او د جمال خان
بابا دور بهر مخکې دور دی بله خبره داده چې دکلام صوفيانه
کلام دی او موږ دا په ۱۹۵۰ وېشلې شو چې هغوي به خالص
صوفيانه کلام ليکلي او وېشلې وي هر کله چې ددغه نزد شاعر
سره دا نوم راغلی نو دا واضحه ده چې دا هم جمال خان د خوشحال
بابا دور دی بل څوک نه شي کېدی -

وس را خو هغه منظومو ټو ټو طرف ته چې دوي په بيلو
بيلو موقعو وييلي هر کله چې د دوي موشد حضرت شيخ رحيمار کاکا صاحب

وفات شو نو فقير جميل بېگ (جمال خان) هغوي لحد ته کوز کول او
هغه وخت ئې د ډېره غمړه چغه کړه -

✓ په بوي دې ټول عالم خوشبوي شو

اميل چندنه په تاپو پوټل کړدونه

ددې شعر په باره کښې په تذکره شېخ رحکار د سيد
سباح الدين کلاخېل اداره اشاعت العلوم جامع مسجد (لنډيو)
د فيصل آباد کښې هم دغه شان واقعه يک ده -

دغه شان چې هر کله بهاکو خان د يوسفزو سردار اولوي
ولي الله انون څالاک بابا د خپل بشکو مخه د دو ما کافروسره
جنگ وو نوپه دغه وخت کښې انون څالاک بابا ددوي په خدمت
کښې د امداد او تعاون حاصلولو دپاره حاضر شول نو فقير بابا
د مستر او جذب په حالت کښې ورته په دې منظوم الفاظ کښې
اووټل -

✓ په دې خوږ کښې سره او سپين انبار انبار

فقير نه اخلي او نه ئې څه يکار دي

انون څالاک نومره چې اخلي وادي خلي

که خواري نه وي دی د نه وي

د مشهوره واقعه يا کرامت چې قاضي مير احمد شاه رضواني په
تحفة الاولياء او په مناقب فقير جميل بېگ کښې شمس الدين
کلاخېل راخستې ده وايي چې دغه وخت د خوږ کانيې د فقير بابا

په کرامت سره سره او سپين شو د فقير بابا د عبارت ځانته دغه
وخت کېږي د تنگرو غرونه ووچي د هغې سره لوي خوږونه
دچم پراته وو.

يو ورځ فقير بابا خپلو زامنو د لنډۍ اخوند احمد مېب
پې دېر لوي عالم فاضل او بزرگ وو ته د شريعت دپاره
بوتلو پې زمونږ پلار خان ملنگ او فقير کپه دے سماع ې
شروع کپه هر وخت د جذب و مستي په حالت کې وي
د شريعت نه خلاف کارونه کوي اخوند مېب پې د فقير بابا
جذب و مستي وليدله نو وي فرمايل پې دوي فناي الله
دي د معرفت او سلوک د راز خبردار دے دا د شريعت خلاف نه
دي فقير بابا هغه ځانته کېږي داسې وايي -

که قاضي مېب زما په شاپي مت شي
تورده زما به هله شريعت شي
خاکپور که نه وي نه وي
د فقير به ځه وي ځه وي

وايي پې هرکله د فقير حميد بېگ د اشرف خان د زوي او د خوشحال
د نمسي محمد افضل خان خټک سره زېږه بېد او دے راغلو نو هغه
وخت هغوي د افضل خان د مدافعت په غرض سوات ته لاړو
او د حمزه خان بايزي پې دېر لوي سردار وو د تها نه سوات

اوسېدونکي وو دغو شمال بابا اجنې وو زامنو ته چې خپله
مېرانه نېکاره کړه نو وایي چې جلال خان او جمال خان ورته امداد
درکړو او ورته چې اووې چې دې وخت کې مېرانه نه لرونکي
درکړي په مووو قتلان خان چې ددوي رود وو دغووي د
امداد نه انکار وکړو په دغه وخت جمال خان بابا رستم او
جوش نه داسې اووېل -

✓ اس دې وي په لس دې وي
مېرانه که نه وي نه دې وي
جلال دې وي جمال دې وي
قتلان که نه وي نه دې وي

اودغه وجه ده چې نن د تهامني سوات د خانانو کورنۍ د
فقير بابا په دغا رنگ ده اود جمال خان او جلال د اولاده خوږ
شوه ترقي کې وکړه

وايي چې يو ورځ دغو په وخت کې د اتيک صوبدار چېر
فلم کړه وو ټوله علاقه چې لومړي وه د هزارې نه خلق د
تافلي په شکل کې راستل چې ده بنديوان کول او ټول مال
چې ترې واخستو - خلق فقير بابا ته په ژباړا انګولا راغلل
چې د صوبدار نه زمونږ مال حال او خلق را خلاص کړي هغه
وخت جمال خان بابا په بهرې رکتۍ کې سورېدو نو دا
اشعار چې اووېل -

ح

✓ ٺوڪ به درويي خدا ۽ ڀاره

فقير درويي خدا ۽ ڀاسه

ڀاڪ رسول ورسره مل دے

بدرگه له چهار ياره

اوھي ڪله ڇي ٻيڙي ته سور شو نو داسي وائي -

✓ ٻيڙي ڪه د خدا ۽ ڀه ڪم

ڪه به ظالم ڪه به دده بندي ڪونه

فقير شو مل د مظلومانتي

خدا ۽ ڀي وي مل ڇي بنديوا آزادو

او هغوي ڇي دغه ظالم صوبدار ته مخاڻج شول نو ڀه صوبدار

رڀيدل او گيدل اوقتي بوقي ڀي شروع ڪري قبول مال حال او خلق

ڇي تر ڀي راخلاص ڪول دده سره به اڪثر ڀه گني تعداد ڪڍي مريدان

مخربدل دے به تر ڀي مخڪڻي وو مريدان به ورڀي وو او دا

اشعار به ڀي وڻل -

✓ دور دور د فقير دے

د غافل ڀه صورت وير دے

د غافل ڀه صورت وير دے

دور دور د فقير دے

وائي ڇي يو وخت داسي راغلو ڇي بارانونه بند شول فصلوته

اوچيدل قحط سالي شوه خلق تنگ شول او فقير بابا ته ڀه ڏرا ڪو

را عمل ڇي خدا ۽ ڀاڪ ته سوال اوڪر ڇي باران شي هغوي هغه

وخت د جلال په حالت کېنې چغه کړه -

✓ تخط سالي دېره په زور ده
دېرېوتلې کور په کور ده
باران دے ورو يينه
څوکړه که نه وي نه وي
تنگارو باندې باران دے
فقير نن ورځ مهربان دے
و ارمان بېلې ارمان دے
ورېدلے نن باران دے

دا الله پاک کارونه گوره هغه خلق چې واپس شول نوږه
دغه ورځ لويې الله باران اوکړو د فقير بابا سوال قبول شو
او فصلونه بنډاره شول دا هم يو روايت دے چې هرکله فقير
جیل بېگ خپلو زامنو اخوان احمد صېب ته شريعت د پاره بوستو
نو هغه وخت کېنې دا اشعار هم وييلې وو -

✓ مویه چنې دې راکړه شه
چې درسته شپه يې چنگه وي لکه چرچنې
د نیمې شپې راتل دې روک شه
چې چرچنې برچه دې خوبه راکړنه

هرکله چې د لويې خداي پاک په عشق کېنې به تر لړې لارو فنا
في الله به شو د جذب او مستي حال به پرې دا غلو نو چغه به

به ٻي ڪڙهه دا شعر به ٿي وڻلو -

✓ هغه موزيان به دنيا غواري

دي عاشقانو سايه لار ڪڍي او بارهه

سرو مال ٽول عاشقان دا وڻ ڪا

دا موزي تش لا ٿي ڪوي ٻي مڻي

دا وه ددغه لوي ولي الله - صوفي - عالم د شاعري متعلق ڇپڻ نه
ٻي دلته وا منجه شوه ٻي دغو شحال بابا نه صرف رامن شاعران
وو بسلكه د هغوي دور ٻي د معرفت لار ٿي خپله ڪوي اوهروخت
به په جذب و مستي ڪڍي وو خوشيل خانداني روايات ٿي ٻي ٻي
هم مرگون ته نه دي ور ڪري اوڙوندي ٿي سائلي اودي
منظومو ٿو ٿي نه دا هم معنومه شوه ٻي دوي د جلال تخلص سره
د فقير تخلص ٿي هم خپل ڪري دے اوپه منظومو ٿو ٿو ڪڍي ٿي اشعار
ڪري دے لوي الله دي اوکري ٻي ددء دڙوند ٽول حالات او ديوان
او نور ڪتابونه دتيارونه دنيا ته شي او نوے معلومات رابنڪاره شي
د دوي دپيدائش ڪال نه دے معلوم البته دوقات ڪال ٿي معلوم دے
دا بجدو په حساب ٿي دارنگه دے

پون رفت از جهان ايس کرامت خديو

په جُزق "اموز عالم" "نمريو"

دد ٿي نه ۱۱۱۴ هـ جو پڙي ڄڻي تحقيق ٿي په قياسي شجھه زير پدانه

۱۰۲۴ هـ بنا ٿي اولاد ٿي دپڻتوخوا په گوٽ گوٽ ڪڍي پروت دے په

تکړه وکې چې د جهانگیري او اکوړې نه سهېل په لور د غرونو په
منځ کې کله د هغه ټي مزار دے د پښتونخواه د لوي لوي نه ده
عقيدتمند راځي او فېن توپي اخلي د سفرې په مياشت کې پورې عرس
او مهله کېږي -

کتابونه

- ۱- پښتانه شعراء درېم ټوک د افغانستان د پښتو ټولنې د ادبياتو
او تاريخ د ټاکنې له اړخه ۱۳۴۲ هـ ش -
- ۲- کلاخېل شمس الدين ميان مناقب فقيرخېل بېگ د ميان فردوس شاه
فقيرخېل په سريزه د انجمن اتحاد فقيرخېل جمال آباد اکوړه خټک
له اړخه ۱۹۷۹ د
- ۳- خد متگار بختايه عبداللہ پښتانه شعراء پنځم ټوک د افغانستان د
علومو اکېډمي ۱۳۵۷ هـ ش -
- ۴- رضا محمد افغسل پرو فېس پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور
يونيو رسټي کال ۱۹۸۴ د
- ۵- خټک خوشحال خان قراقرم د ژبو او ادبياتو پوهنځي کابل ۱۳۶۳ هـ ش
- ۶- عارف عثمان دکتور خوشحال خان خټک او دده ادبي مکتب د
افغانستان د علومو اکېډمي ۱۳۶۱ هـ
- ۷- کلاخېل سياح الدين تذکره شيخ رحيمکار (دره اشاعت الله)
جامع مسجد لاسپور

- ۸- مجله پښتو پښتواکېډي پېښور يونيورسټي ستمبر ۱۹۸۱ز
- ۹- هېواد مل زلمی فرهنگ زبان و ادبیات پښتو د افغانستان
د علومو اکېډي ۱۹۷۷ز
- ۱۰- ماهنامه الحق دارالعلوم حقانیه اکوړه خټک اکتوبر
۱۹۸۰ز او اکتوبر ۱۹۸۱ز

په تحقيق کښې د ماخذ اهميت

تحقيق د عربي ژبې لفظ د ځې په پښتو ژبه کښې د څېړنې -
لټون - چاڼول د څېړنې بنيادي حقيقت معلومول - د يو څېړن
پوره کره کتنه معنی لري په انگرېزي ژبه کښې ورته ريسرچ
(RESEARCH) وېلې شي چې معنی ترې پخپله ظاهرېږي - په
نورو معنو کښې د تحقيق مقصد دا دے چې په علم و ادب کښې
سوچه جوته جدا کول د پوسټکي نه مغز راويستل - حق د باطل
نه جدا کول - تحقيق د مخصوص حالاتو او مخصوص شهادتونو او
رواياتو په رڼا کښې د يو حقيقت تلاش دے - او په اصطلاح
توگه د تحقيق مطلب دا شو چې يانې دې نوي حقائق وړاندې
کېدے شي او يادې د معلوم شوي حقائقو نور ريات ته تشرېح
او تفسير او شي او وسعت دې په کښې پېدا کړي شي چې په
علم او معلوماتو کښې اضافه وکړي - تحقيق په هر مېدان کښې
کېدے شي که هغه سائنسي څانگه وي او که ادبي که تاريخي
څانگه وي او که جغرافيايي څانگه تحقيق په هر څانگه هر
اړخ هر موضوع او که په هر مېدان کښې وي دا د پرکړان

اوکړېچن کار دے د تحقیق میدان د پرارت میدان دے په دې
 میدان کېنې د تحقیق اسونه ستړي شي تحقیق په کېنې بې ساه
 شي وارخطا هم شي خو سره د دې به خو صله نه بائلي خپل
 مرام ته به ځان رسوي د دې شال د سمندر هم دے چې په سمندر
 کېنې د ملغرو موندلو دپاره لامبو وهل وي او دغه لامبو
 دومره په مشکله او گرانه وهله شي چې کله کله په کېنې د
 د وېدو پره هم وي خودغه ملغرو پسې به ځان د سمندر
 تل ته رسول وي او دغه ملغري به د دغه تل نه راوېستل وي نه هله به
 لامبورن خپل مقصد کېنې لاسیايي مومي د رڼو د پرتو ناک او د چسپ غم دے
 تر اوسه چې چاهم تحقیق کړے نو خپل تحقیق ته پي ختمې نه دے وپلے او نه تحقیق
 ختمې کېدے شي د تحقیق دپاسه تحقیق کېنې د تحقیق دپاره د خاېي او د خاېي
 شهادتونه ضرورت وي که چرې مونږ په یو شاعر تحقیق کوو نو د هغه د زمانې ټاکل
 د هغه د لیک او د هغه د شاعرۍ په اند اړین دي ژور نظر اچول او بیا د تحقیق په
 قالب کېنې اچول پکار دي دغه شان د هغه شخصیت د هغه وخت د ژوند حال - زېږېدل -
 استوګنه وغږ د هغه د خپل کلام په رڼا کېنې او د هغه زمانې د نورو پوهانو د لیکونو
 او کلامونو په رڼا کېنې به پي رایې قائلول وي د هغې نه پس چې هرکله دغه مواد
 پېدا نه شي نو بیا به د چاپېسې چل نه حالات معلومات حاصلول وي که په هغه
 نور چاپ په روستو زمانه کېنې خه لیکل کړي وي د هغې
 په رڼا کېنې به رایې قائلول وي - په تحقیق د پرلو
 بحث کېدے شي او د دغه بحث په رڼا کېنې پرې کتابونه لیکلي

هم شي نوډلته چي کومه موضوع ده هغه د ماخذ اهميت د ځای
د تحقیق دپاره به د روميني هغه ماخذ ذرا لږ - مصادر تلاش کول
يې او جمع کول يې چي د کوم په بنياد چي به تحقیق نځرله
را پې پېش کوي او يا د کوم په بنياد - به تحقیق دخپل تحقیق
ابتدا کوي او خپل مرام ته به ځان رسوي د تحقیق دپاره چي کوم
ذرا لږ - ماخذات او مصادر استعمالول دي د هغې چ پر ريات په
دې مېدان کېني اهميت او ضرورت د ځای وې چي بغير ددې نه
تحقیق نه شي کېدای ددې مثال دي د یو عمارت بنياد وي ترڅو چي
د عمارت بنياد دپاره کارې خټه - او نور لوازمات نه وي تیار
نو عمارت نه شي جوړېدای دغه شان د تحقیق دپاره ماخذونه
او ذرا لږ د کاني اوختې کار ورکوي -

د ماخذونه ذرا لږ په دوه قسمه څخه دي چي یو ته بنيادي
يا ابتدايي ذرا لږ - ماخذات - مصادر وپېلې شي او دويمه ته
ثانوي ماخذ يا ذرا لږ وپېلې شي - چي په انگرېزي کېني ورته
د اړتیا ټکي استعمالېږي -

۱- بنيادي ماخذ (PRIMARY SOURCES)

۲- ثانوي ماخذ (SECONDARY SOURCES)

دلته به پر تشرېح يا تفصيل يا ډول پکار وي چي لوستونکي ته
اسانه شي -

۱- بنيادي ماخذ يا ذرا لږ :- | تحقیق چي هر کله په یو
موضوع تحقیق کوي

نود هئي موضوع سره تعلق لرونڪي ڀڃوٽ ماخذ وٺڻ بنيادي
ماخذ کڻڻ شي، اڀر ڏي ڪنڀي هفت دستاويزات شامل ڏي ڇي ڀر
هئي ڪنڀي دهه واقعات ريكارڊ موجود وي ڇي تحقيق ڪونڪي
يا يڪونڪي ڀر خياله يڏي اور ڀڏي وي يعني ڀر بنيادي ذريعو
ڪنڀي موقع شهادت زيات اهميت لري ڇي ڀر هئي سره د
تاريخ ڀر معقوليت ڪنڀي اضافت اوشي اور قمر شڪ شبه ختمه
شي د ”جے۔ ليونڊ ڀڄس“ ڀر وڻا سره مؤرخينو بنيادي
ماخذ يا مصادر ڀر دوو قسمون ڪنڀي تقسيم ڪري ۔

۱- بنيادي مخطوطات:- کاغذ و نه - دستاویزی په دې کښې نڅاوي

دیکار دونه مرکې او نور متنفره خیزونه شامل دي -

۲- د مرکزی حکومت مطبوعات : په دې کښې د صوبائی

د حکومت مطبوعات دود فوشت سوداڅ عمرې یاداشتونه تقریرونه
د خطونو مجموعه او نور معاصر مفهومونه شامل دي -
د بنيادي ماخذ شال گران او محترم تحقيق - نقاد - شاعر -
د رامنځته کولو پوهان هايون هاسپ په خپل تاليف د تحقيق فن
کښي په صفحه ۵۶ داسي رنگ کښي ورکوي -

د اکتد جیل جالبی پخپل تصنیف تاریخ ادب اردو جلد
اول کښې د قطب شاهي دور د شاعرانو د قلمي نسخو
او مطبوعه تصانیفو ذکر کړی دی د دې کښې ځنې

تصانیف دهغه دنظره تېر شوي دي او د ځينو ذکرې د قطب شاهي دور
د نورو محققينو د تحقيقي مقالو په خواله کړې دے . دې سلسله کېنې د اکتبر
جېل جالبې د قطب شاهي دور د معراج نامو ، وفات نامو او هلند رنامو
هم ذکر کوي لکه دخپل کتاب تاريخ ادب اردو جلد اول په صفحه ۹۲-۹۳
پکې . د سيد بلاقي په ۱۰۵۴/۱۷۷۷ کېنې د معراج نامې په نامه
کتاب وليکلو .

د دې معراج نامې نسخه د اکتبر په خپلو سترگو ليدلې ده چې خواله ده
ورکوي -

معراج نامه (قلعي) د انجمن ترقی اردو پاکستان نه
غلوه اته نورې قلعي نسخې زما تر نظره تېرې شوې دي
چې د تعينف من په کېنې ۱۰۵۶ ورکړې شوي دے .
په دې عبارت کېنې د سيد بلاقي د معراج نامې ذکر د بنيادي ماخذ
جثيت لري دا خو د بنيادي ماخذ يو مثال چې دلته پېش کړې شو .
۲- ثانوي ماخذونه :-

که چېرې يو يکونکي يا محقق په خپله مقاله کېنې د خواپي په توگه
د بل دويم يکونکي په خواله اقتباس درج کړي نو داسې خواله يا اقتباس
ثانوي ماخذ په جثيت کېنل شي په دې کېنې نيماني کتابونه
چېنډ يانې قيصي سرکاري اطلاعات - ذاتي بيانونه - تصويري مجلې
و غېره د ثانوي ماخذ جثيت لري د دې ماخذ مثال به په دې ډول
ورکړو د افغانستان سر محقق کران او محترم زلمی هيوادمل دخپل
تأليف "په هند کېنې د پښتو ژبې او ادبياتو د ايجاد او ودې پړاوونه"

په صفحه ۱۰۷ باندې يو اقتباس د بل په حواله ورکوي -

» ديوان رښته په پارسي او هندي ژبو د دغه ديوان
د څه چې هندي تذکرو کې هم يادونه کړې او مفتي ولي الله
وسيلي دي چې نواب محبت خان په پارسي ژبه يو قوي ديوان
لري «

په دې اقتباس کې د اظا هرې بې چې دغه ديوان زلمي هيواد مل
په خپله نه وويلې بلكه د مفتي ولي الله په حواله او د كاستان رحمت په
حواله د اقتباس ليكل دا وود شافعي ماخذ شال ځنې محققين د اقتباس حواله
نه وركوي د مصنف چاپي اقتباس ليكلي وي نوم هم نه وركوي بلكه داسې
ترې ښكاري چې دا د دغه خپل معلومات دي دا يو د پر غلط كار او غلطه طريقه
ده په دې د تحقيق مقصد ختم شي -

کتابونه

- ۱- اېم سلطانہ بخش، ډاکټر - اردو میں اصول تحقیق و انتخاب
مقالات ۱ جلد اول - مقتدره قومی زبان اسلام آباد ستمبر ۱۹۸۹ء
- ۲- اېم سلطانہ بخش، ډاکټر - اردو میں اصول تحقیق و انتخاب
مقالات ۱ جلد دوم - مقتدره قومی زبان اسلام آباد ۱۹۸۸ء
- ۳- هما محمد هایون - د تحقیق فن

اداره فکر و ادب مردان ۱۹۹۲ء

- ۴- هيواد مل زلمی - په هند کې د پښتو ژبې او ادبياتو
د بچاد او ودې پړاوونه - شرکت پرنټنگ پریس (لاهور) ۱۹۹۴ء
- ۵- شامیري تبسم ډاکټر - د پښتو تحقیق کے اصول مقتدره قومی زبان اسلام آباد

پښتونثري ادب

پښتو ژبه په ادبي لحاظ سره عالمان او پوهان په دو حصو
 کښې تقسيموي چې يوه نظم ده او بله نثر پښتو ادب کښې نظم
 ډېر لويه حصه لري او نثري ادب ته ډېره کمه توجه ورکړې
 شوې ده داميرکوړ نظم د شخ متي مناجات رښت نیکه دعا
 او دغه شان نور ډېر اثار چې په نظم سره دي او ښکاره دي
 دغه سلسله تر اوسه جاري ده چې نثر کم او نظم زيات ليکلي
 شي ددې وجه دا هم کېدای شي چې په نظم کښې کوم خوب والي
 او سرور دې هغه په نثر کښې نيشته د نظم په ذريعه شاعر
 خپل خيالات نظريات د بل ذهن ته ډېر په اسانه رسولي شي
 او تر ډېره وخته پورې په زړه کښې ساتلي شي نظم ډېر زړه
 انسان جذبات او احساسات دا ولې لږ وي او د نظم ويونکي خيال
 خپل کوي دا هر څه د نثر په ذريعه هم کېدای شي خو نثر د انسان
 ذهن ته ډېر په اسانه نه پرېوځي نو ادب چې خومره زياته
 ترقي مومي نو هغه د نثر په ذريعه کېدای شي نثريو ډېر وسيع
 او فراحه ميدان دې په دې کښې د ادب هر يو صنف ځای دې

شي اوداد نثر کمال دے ڇي مونږ د افسانې - ناول - ډرامې په ذريعه معاشرې اصلاح په ښه طريقه کولې شو او ددغه تخليقي اقداروپه وجه مونږ خپل ادب ژوند ته او ښېدازه ساتلې شو په بل اړخ په تحقيقي او تاريخي مېدان کې د نثر ډېر لږه مقام دے ددې په ذريعه مونږ دخپلو اسلامي کارنامې او خپل ديني اقدار هم بل ته په سرلوري سره وړاندې کولې شو نثريکل ډېر گوان اود سرخو بڼي کار دے نثر څه ته وايي د نثر تعريف څه دے د نثر تعريف ستر محقق اروا ښاد عبدالمجيد اثر افغاني په خپل کتاب پښتو ادب چاپ اداره اشاعت جلد پېښور ۱۳۴۰ هـ په ص ۳۸۰ څه دا رنگه کوي -

نثر په لغت کې بڼې بنسټ لو - پاشلو او خوړولو ته وايي او په اصطلاح کې هغه کلام دے چې د وزن د قيد نه خالي او آزاد وي -

ستر محقق اروا ښاد ډاکټر سيد انوار الحق په درې مياشتينې مجله پښتو جلد اول گڼه ۲ کال ۱۹۵۸ هـ ص ۹ باندې د نثر تعريف داسې کوي -

نثر په اصل کې د عريف ټيکه دے او معنا يې نوښت خوړول او ښودل ده اصطلاحې معنا يې ده د نظم ضد نواديانو او عالمانو د نثر د پاره علمي تعريف دا مقرر کړے کلام چې په څه وزن يا بحر کې تر لږه نه وي نثر دې يا داسې ووايي چې دوښلو - يکلو

اود لوستلو عامه هیغه نیغه ساده او بی تکلفه ژبه چې
د وزن او قافیو د تړون نه آزاده وي اوسپنه په
کښې د هر قسم مفهوم او مطلب په ډېر اسانه او
ازادۍ سره بیانولای شي نثر دے

د انځور و د پښتو ادب د تحقیقینو او پوهانو د نثر باره کښې
تعریفونه اوس گورو چې د خارج پوهان رستشترقین د نثر
معلق څه وایي د پښتو نثر ته که کتنې موږې کتاب تالیف د ستر
محقق ارواښاد عبدالحمید جیبي د افغانستان د علومو اکېډمي
له خوا په ۱۳۶۰ هـ ش کښې چاپ په صفحه ۳ باندې لیکي -
۱- ملتون وایي چې نثر هر څومره ساده وودلش
وي هغه مفید وي -

۲- کالوج لیکي : فصیح او مناسب الفاظ چې وزن نه
لري نثر دے -

۳- موسیو روزوان وایي : د انسان په ژبه یا قلم
که کوم خیالات بشکاره شي او بی وزنه وي هغه
نثر دے -

ددې تعریفونو نه معلومه شوه چې نثر هغه دے چې د قافیې
اود وزن یا بحر د قید نه آزاد وي او نظم په وزن - قافیه
ردیف پوښ وي -

د نثر قسمونه :-

نثر په دوه قسمه دے (الف) د معنایه لحاظ (ب) د لفظ

په لحاظ - (الف) د معنایه لحاظ نثر درې قسمه دے چې هغه
په درنگه دے -

۱- موندنې د یو بل د پوهولو د پاره کومې خبرې اترې کوو

یو قسم دا وي

۲- دویم قسم ته خطابه یا وینا وېلې شي په دې کې تقریر -

بیانونه - ویناګانې چې عالمان او پوهان یې په جرگو، غونډو

محلونو او ټولنو کې کوي دا هم د نثر په قسمونو کې

شمارلې شي په یو ټکو کې کم او په وېلو کې زیات وي -

۳- تحریري نثر هم د نثر یو اهم قسم دے لکه چې د نوم منه

ظاهر دے چې دا نثر د لیک لاندې راځي او په کتابونو رسالو -

اخبارونو د نورو علومونو د مطلبونو د پاره په تحریر یا لیکو

کې چې کومه وینا راځي دا تحریري نثر دے دا نثر د مطلب

او مضمون په لحاظ سره مختلف قسمونو لري او د ژوند

د مختلفو اړخونو سره تعلق لري لکه تاریخي - مذهبي -

اخلاقي - سیاسي - تحقیقي - اجتماعي ادبي وغېره دا

نثر د معنایه لحاظ دوه قسمه لري -

یو ته ساده سلیس نثر وایي دویم شاعرانه او د انشاء

پروازي نثر دے درېم قسم نثر ته ادب لطیف او منثور

ادب هم وېلې شي -

(ب) نثر د لفظ په لحاظ دوه قسمه دي چې هغه درنگه دي

۱- قافیه دار او منبجج او مرصع نثر -

۲- ساده نثر چې قافیه نه لري په دې وخت کې کوم نثر پیه
اخبارونو - رسالو کتابونو کې چاپ کېږي دې په دې نثر
کې بیکل شي -

پښتو ژبه کې د نثر ابتدا :-

پښتو ادب کې په نظم کې ډېر کتابونه لیکلي شوي او
نظم د نثر نه مخکې وجود کې راغلی - په پښتو ژبه نظم د
امیرکډو (۱۳۹۰) خوا و شاوخوا شروع کېږي او د پښتو نثر متعلق
معلومات په (مکاناتو او قیاساتو) مېني دي پورې معلومه
نه ده چې ابتدا کله او شوه عالمان او پوهان د افغانستان
د ستر محقق ارواښاد عبدالحي حبيبي موندلې کتاب پټه
خزانة چې د محمد هوتک تالیف ده او په ادبي حلقو کې
متنازعه حیثیت لري دهغې په وایي چې د پښتو د نثر
ابتدا د ابو محمد هاشم سرواڼي (۲۲۳ هـ - ۲۹۰ هـ) خوا و شا
وخوا شوې ده او ده د عربی د اشعارو قضا
او بلاغت په پښتو ژبه کې په نثري توگه یو کتاب د
"سلاو وېمه" په نوم او لیکلو معناي ده "رېگستاني نیم" دا
کتاب ورکړه او د محمد هوتک په پټه خزانة کې د لرغوني
پښتانه چې د شیخ کټه تالیف ده نه روایت راخستې ده
نودا مونږ په یقین سره نه شو وپلې چې دا به د نثر
دومې کتاب وي وې چې چایه له نه ده او وجود یې

نيسته په قياس او امکان دا خبره مبني ده - دغه شان د
 دې نه پس يو بل کتاب د تذکرة الاولياء د سلمان ماکوچي
 په ۶۱۲ هـ خواؤ شاگني تېر شوه دے - د قندهار سره نژدې په
 ارغشاگني اوسېدونکي عالمان وايي چې دا کتاب د پښتون رشيد مېرکي
 دے وايي چې څو پاڼې چې ارواښاد حبيبي موندلې دي او په دغه
 پاڼو کې د شيخ بستي - شيخ ملکيار، شيخ اسماعيل، شيخ مختار
 غوندي د لويو وليانو ذکر شوه دے دا کتاب د فريد الدين عطار د
 فارسي تذکرة الاولياء غوندي يو تذکره ده چې په کې د هغه
 وخت د لويو لويو وليانو ذکر شوه خو ځيني عالمان او پوهان دا
 کتاب د پښتون رشيد مېرکي کتاب نه مني هغه خلک چې دا مکمل کتاب نه
 دے موندلے شوه بلکه څو پاڼې موندلے شوې زما په خيال که
 دا څو پاڼې هم په پښتو نثر کې شته نو دا د نشر ابتدا وه په
 اکثريتي توگه چې عالمان او پوهان په کوم کتاب متفق دي چې
 دا د نشر او لنه کتاب د هغه د ستر صوفي مبارز - توريال پير روښان
 عبداللہ ارمېر بلزید انصاري کتاب "خير البيان" دے چې د موندلو
 اعزاز يې د پښتو اکېډمي پرېښور سټي ډاټرېکټر ارواښاد
 مولانا عبدالقادر ته حاصل دے چې د جرمني د کتابتون نه يې ماڼکړو
 فلم په شکل راوړو او چاپ يې کړو ددې نه معلومه شوه چې د
 پښتو نشر ابتدا د سلمان ماکو د تذکرة الاولياء د دغه موندلو شوو
 پاڼو نه شوه او د نشر روښانه کتاب خبر البيان دے ددې کتاب
 نه پس په پښتو نثر کې د بلزید روښان مخالف ستر عالم اخوند

دروېزه مخزن الاسلام وليکلو دکتابونه په مجمع او مرصع نشر کېږي
 ليکلي شوي داد نهمې صدي نه تر يولسمې صدي پورې دور و و
 ددې نه پس په دې دور کېږي نورو عالمانو هم لکه کړيښاد د
 اخوند دروېزه زوے - بابو جان ، ملاعت زمند ، الله يار - اخوند
 قاسم هم په پښتون نشر کېږي کتابونه او ليکل نه يواځې بابر ياد روښان
 د پښتون نشر روښانه کتاب او ليکلو بلکه د پښتو رسم الخط خاص الفاظ
 ې هم وضع کړل دغه دور کېږي ټول کتابونه په مجمع او مرصع نشر
 کېږي ليکلي شوي په دې دور پسې د خوشحال بابا دور راځي چې په دغه
 دور کېږي نشر ساده سلیس او په خوب انداز کېږي شروع شو او د خوشحال
 بابا کورنۍ ددې نشر ابتداء او کړه د خوشحال بابا دستار نامه او د
 زامنو عبدالقادر خان خټک لکد سته - گوهر خان خټک قلب اسير د
 افضل خان خټک چې د خوشحال بابا نمسه وو تاريخ موصع - علم خانه دانش
 ساده نشر ابتدا ې اخوند ناکي غونډي دي او تر اوسه د خان بابا خاندان
 د پښتو ژبې خدمت ته ملاتړ ې ده او پښتو ژبه ې په هر مهال کېږي
 هلته او ښکاره کړي او ژوندۍ ساتلې ده ددې دوره پس چې کوم
 دور راځي په دغه دور کېږي نشر هم مخ په وړاندې ځي او ترقي کوي
 په کېږي محاورې - متلونه پياوړه او نونډ ناکي لندېرې جملې استعمال
 شوي دغه او سته دور د په افغانستان کېږي ددې دور د نشر د
 مهال نوموړي مولوي صالح محمد غلام محي الدين افغان ، مولوي
 عبدالوؤف قانع - زمر يالۍ - خادم دۍ او په شمالي پښتونخوا کېږي
 مولوي سيد احمد شاه رضواني ، منشي احمد جان ، سيد راحت زاخيلي

مولوي احمد دتنگي اودا سي نور پياوړي پوهان عالمان تر اوسه
پورې د پښتو نثر ته ښکلا او خلا ورکوي خو بيا هم په روايتي توگه
نظم د نثر نه په پښتو ادب کې مخکې او زيات دے او نثر کم پوهانو
ته پکاږي چې نثر ته زياته توجه او پام را وگرځوي که هغه افسانه
وي که ډرامه - که ناول وي او که ټکل تحقيق وي او که تاريخ په هر
صنف او اړخ کې په نثر کې زيات ښکلا وکړي شي

کتابونه:

- ۱- اثر عبدالمجيد پښتو ادب اداره اشاعت سرحد پېښور ۱۳۴۰ هـ
- ۲- ريښتین صديق الله د پښتو نثر هندهاره يونيورسټي پکېځنسي
پېښور -
- ۳- د افغان يا د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي ۱۳۶۰ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو نثر تاريخ عظيم پېښور ۱۳۶۰ هـ ش
- ۵- رفيع حبيب الله د پښتو نثر وافي زندکي د افغانستان اکاډمي د
تاريخ او ادب ټولنه ۱۳۵۰ هـ ش -
- ۶- مريم ياقې د پښتو نثر تاريخي او تنقيدي جائيزه - تاج
کتابخانه پېښور ۱۳۸۶ هـ ش
- ۷- حبيبي عبدالحی پښتو نثر ته کره کتنې پښتو ټولنه افغانستان
علومو اکېډمي ۱۳۶۰ هـ ش -

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library